Danilo Clementoni
Kryqëzim me Nibirun
Aventurat e
Azakisit dhe Petrit
TEKTIME

Danilo Clementoni

Kryqëzimi Me Nibirun

Kryqëzimi Me Nibirun:
ISBN 978-8-87-304254-9

Содержание

ParathÃ«nie	9
NdodhitÃ« e MÃ«parshme	12
Anija kozmike Theos	14
Tell el-Mukayyar â## Arratisja	19
Anija kozmike Theos â## Super lÃ«ngu	27
Baza ajrore Camp Adder â## Ikja nga burgu	32
Anija kozmike Theos â## Plani i veprimit	40
Nju Jork â## Ishulli i Manhattanit	50
Anija kozmike Theos â## Dhurata	59
Nasiria â## Darka	71
Anija kozmike Theos â## Admirali	79
Nasiria â## Prita	92
Anija kozmike Theos â## Presidenti	100
Конец ознакомительного фрагмента.	103

Danilo Clementoni

KryqÃ«zim me Nibirun

Aventurat e Azakisit dhe Petrit

Titulli origjinal: Il ritorno

PÃ«rkthyer nga: Gentian Cane Publikuar nga: Tektime

Ky libÃ«r Ã«shtÃ« njÃ« vepÃ«r e fantazisÃ«. Emrat, personazhet, vendet dhe organizatat e cituara janÃ« fryt i imagjinatÃ«s sÃ« autorit dhe kanÃ« pÃ«r qÃ«llim tâ##i japin vÃ«rtetÃ«si rrÃ«fimit. Ã#farÃ«do analogjie me faktet apo me njerÃ«z realÃ«, tÃ« gjallÃ« apo jo tÃ« gjallÃ« Ã«shtÃ« krejtÃ«sisht rastÃ«sore.

KRYQÃ#ZIM ME NIBIRUN

E drejta e autorit Â© 2013 Danilo Clementoni

Botimet: shkurt 2015

Redaktuar dhe shtypur nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pavarur

facebook: www.facebook.com/incrocioconnibiru

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

TÃ« gjitha tÃ« drejtat janÃ« tÃ« rezervuara. AsnjÃ« pjesÃ« e kÃ«tij publikimi nuk mund tÃ« riprodhohet nÃ« ndonjÃ« mÃ«nyrÃ«, pÃ«rfshi Ã§farÃ«do lloj sistemi mekanik dhe elektronik, pa autorizim paraprak me shkrim nga Botuesi, pÃ«rveÃ§ pÃ«rjashtimeve tÃ« bÃ«ra pÃ«r pasazhe tÃ« shkurtra me qÃ«llim rishikimi.

Ky Ã«shtÃ« volumi i dytÃ« i serisÃ«

"Aventurat e Azakisit dhe Petritâ## Me qÃ«llim qÃ« ta

shijoni plotÃ«sisht kÃ«tÃ« aventurÃ« magjepsÃ«se, para leximit tÃ« kÃ«tij romani, do tÃ« sugjeroja tâ##i hidhnit njÃ« sy volumit tÃ« parÃ« tÃ« titulluar "Rikthim nÃ« TokÃ«â## (N.d.A.)

BashkÃ«shortes sime dhe djalit tim pÃ«r durimin qÃ« kanÃ« pasur nÃ« pÃ«rballjet e mia dhe pÃ«r tÃ« gjitha sugjerimet e Ã§muara qÃ« mÃ« kanÃ« dhÃ«nÃ«, duke kontribuar pÃ«r tÃ« arritur mÃ« tÃ« mirÃ«n si pÃ«r mua ashtu edhe pÃ«r kÃ«tÃ« roman.

NjÃ« falenderim i veÃ§antÃ« pÃ«r tÃ« gjithÃ« miqtÃ« e mi qÃ« vazhdimisht mÃ« kanÃ« mbÃ«shtetur dhe inkurajuar pÃ«r tÃ« vazhduar pÃ«rpara nÃ« pÃ«rfundimin e kÃ«saj vepre qÃ« ndoshta, pa ta, nuk do tÃ« kishte dalÃ« kurrÃ« nÃ« dritÃ«.

Do tÃ« doja tÃ« falenderoja pÃ«rkthyesin tim, z.Gentian Cane, pÃ«r bashkÃ«punimin, pasionin dhe profesionalizmin qÃ« ka demonstruar nÃ« finalizimin e kÃ«tij pÃ«rkthimi.

Tabela e pÃ«rmbajtjes

ParathÃ«nie 1

NdodhitÃ« e MÃ«parshme 3

Anija kozmike Theos 5

Tell el-Mukayyar â## Arratisja 9

Anija kozmike Theos â## Super lÃ«ngu 15

Baza ajrore Camp Adder â## Ikja nga burgu 19

Anija kozmike Theos â## Plani i veprimit 25

Nju Jork â## Ishulli i Manhattanit 31

Anija kozmike Theos â## Dhurata 37
Nasiria â## Darka 45
Anija kozmike Theos â## Admirali 51
Nasiria â## Prita 59
Anija kozmike Theos â## Presidenti 65
Nasiria â## Hishami 73
Anija kozmike Theos â## Rikthim nÃ« TokÃ« 79
Nibiru â## PÃ«rgatitjet 87
Tell el-Mukayyar â## Kurthi 93
Nevada â## Zona 51 99
Nibiru â## Testi 105
Tell el-Mukayyar â## Lajme tÃ« kÃ«qija 109
Area 51 â## Kontakti 113
Nibiru â## Nisja 119
Tell el-Mukayyar â## Mesazhi 123
Area 51 â## KundÃ«rmasat 129
Theos-2 â## Kontakti me TokÃ«n 135
Tell el-Mukayyar â## Incidenti 139
Area 51 â## Baza sekrete 143
Tell el-Mukayyar â## MaÃ§oku 149
Theos-2 â## Asteroidi 153
Zona 51 â## Zbulimet teknologjike 159
Nasiria â## ShanÃ«t 167
Theos-2 â## PÃ«rllogaritjet 173
Zona 51 â## Kordinatat 177
Nasiria â## Rikthimi nÃ« kamp 183

Theos-2 â## Difekti 187
Zona 51 â## Paraja 191
Tell-el-Mukayyar â## Rikthimi nÃ« bazÃ« 199
Theos-2 â## ShÃ«titje nÃ« hapÃ«sirÃ« 205
Area 51 â## Projekti 209
Tell-el-Mukayyar â## Kapja 213
Theos-2 â## Riparimet 217
Area 51 â## Telefonata nga Theos-2 221
Boston â##Spitali i PÃ«rgjithshÃ«m i Massachusettsit 225
Theos-2 â## Hipotezat 231
Area 51 â## Shpresa 233
Oqeani Atlantik â## Rikuperimi 241
Theos-2 â## Plani "B" 249
Zona 51 â## MarrÃ«veshja 257
Anija kozmike Theos â## Verifikimet 261
Zona 51 â## RrÃ«fimi 267
Theos-2 â## Orbita tokÃ«sore 271
Zona 51 â## Lirimi 277
Theos-2 â## Pika â##Xâ## 281
Zona 51 â## Kontrolli i evakuimit 285
Theos-2 â## Verifikimet e Fundit 289
Theos â## Zbulimet e Reja 293
Planeti TokÃ« â## Kaliforni 299
Theos â## Newarku nÃ« veprim 303
Planeti TokÃ« â## Reagimet 311
Orbita tokÃ«sore â## Kodoni 315

Tell-el-Mukayyar â## Lamtumira 325
Referencat bibliografike 331

ParathÃ«nie

Planeti i dymbÃ«dhjetÃ«, Nibiru (planeti i pasazhit) siÃ§ u quajt kÃ«shtu nga SumerÃ«t ose Marduku (mbreti i qiejve) siÃ§ u ripagÃ«zua nga Babilonasit, Ã«shtÃ« nÃ« realitet njÃ« trup qiellor qÃ« rrotullohet rreth diellit tonÃ« me njÃ« periudhÃ« prej 3.600 vitesh. Orbita e tij Ã«shtÃ« mjaft eliptike, retrograda (rrotullohet rreth diellit nÃ« kah tÃ« kundÃ«rt nga tÃ« gjithÃ« planetÃ«t e tjerÃ«) dhe Ã«shtÃ« shumÃ« e pjerrÃ«t nÃ« planin e sistemit tonÃ« diellor.

Secili nga afrimet e tij ciklike ka shkaktuar pothuaj gjithmonÃ« tronditje shumÃ« tÃ« mÃ«dha ndÃ«rplanetare nÃ« sistemin tonÃ« diellor si tek orbitat, ashtu edhe tek struktura e planetÃ«ve tÃ« cilÃ«t ishin pjesÃ« e tij. VeÃ§anÃ«risht, shumÃ« kohÃ« pÃ«rpara tamam nÃ« njÃ« prej disa kalimeve tÃ« tij mÃ« tÃ« potershme planeti madhÃ«shtor Tiamat, i ndodhur mes Marsit dhe Jupiterit, me njÃ« masÃ« rreth nÃ«ntÃ« herÃ« nga ajo e TokÃ«s aktuale, i pasur nÃ« ujÃ« dhe i pÃ«rbÃ«rÃ« nga njÃ«mbÃ«dhjetÃ« satelitÃ«, u shkatÃ«rrua nga njÃ« pÃ«rplasje legjendare. NjÃ« nga shtatÃ« hÃ«nat orbitante tÃ« Nibirut goditi Tiamatin gjigand duke e thyer nÃ« dysh dhe duke i detyruar tÃ« dy trupat tÃ« zhvendosen mbi orbita tÃ« ndryshme. NÃ« pasazhin e ardhshÃ«m (â##dita e dytÃ«â## e Xhenesit), satelitÃ«t e mbetur tÃ« Nibirut pushuan aktivitetin e tyre, duke shkatÃ«rruar plotÃ«sisht njÃ« nga dy

pjesÃ«t e formuara nÃ« goditjen e parÃ«. Mbetjet e gjeneruara nga impaktet e shumÃ«fishta krijuan pjesÃ«risht atÃ« qÃ« sot e njohim si â##zona e asteroideveâ## apo â##Krahthi i DÃ«rrmuarâ## siÃ§ ishte quajtur kÃ«shtu nga SumerÃ«t dhe u pÃ«rpinÃ« njÃ«farÃ«soj nga planetet e afÃ«rt. NÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« veÃ§antÃ«, shumÃ« kohÃ« mÃ« parÃ« Jupiteri arriti tÃ« kapte shumicÃ«n e mbetjeve, duke rritur kÃ«sisoj masÃ«n e vet nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« konsiderueshme.

SatelitÃ«t shkaktarÃ« tÃ« katastrofÃ«s, pÃ«rfshi ata qÃ« mbijetuan nga ish-Tiamati, nÃ« pjesÃ«n mÃ« tÃ« madhe â##u degdisÃ«n largâ## mbi orbitat e jashtme, duke formuar ato qÃ« sot i quajmÃ« si â##kometaâ##. NdÃ«rsa pjesa qÃ« shpÃ«toi nÃ« pasazhin e dytÃ« u vendos nÃ« njÃ« orbitÃ« stabÃ«l midis Marsit dhe Venusit, duke e zhvendosur mbrapa satelitin e fundit tÃ« mbetur dhe duke shkuar kÃ«sisoj drejt formimit tÃ« asaj qÃ« ne sot e njohim si Toka, sÃ« bashku me shoqen e saj tÃ« pandashme HÃ«nÃ«n.

Shenja e shkaktuar nga ai impakt kozmik, i verifikuar rreth 4 miliardÃ« vite mÃ« pÃ«rpara, Ã«shtÃ« akoma edhe sot pjesÃ«risht e dukshme. Pjesa e Ã§jerrÃ« e planetit aktualisht Ã«shtÃ« krejtÃ«sisht e mbuluar nga ujÃ«rat e atij qÃ« sot quhet Oqeani PaqÃ«sor. Ai zÃ« rreth njÃ« tÃ« tretÃ«n e sipÃ«rfaqes sÃ« tokÃ«s me njÃ« shtrirje prej mÃ« shumÃ« se 179 milionÃ« kilometÃ«r katrorÃ«. NÃ« tÃ«rÃ« kÃ«tÃ« sipÃ«rfaqe tÃ« pafundme praktikisht nuk ka prezencÃ« tÃ« tokave mbi nivelin e detit, por vetÃ«m njÃ« gropÃ« tÃ« madhe

qÃ« shtrihet deri nÃ« thellÃ«si qÃ« i kalon dhjetÃ« kilometrat.

Aktualisht Nibiru, si konfiguracion, Ã«shtÃ« shumÃ« i ngjashÃ«m me TokÃ«n. NÃ« dy tÃ« tretat e tij Ã«shtÃ« i mbuluar nga ujÃ«rat, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pjesa tjetÃ«r pÃ«rbÃ«het nga njÃ« kontinent i vetÃ«m qÃ« shtrihet nga veriu nÃ« jug, me njÃ« sipÃ«rfaqe tÃ« pÃ«rgjithshme mbi 100 milionÃ« kilometra katrorÃ«. Disa nga banorÃ«t e tij, prej qindra deri mijÃ«ra vitesh, duke pÃ«rfituar nga afrimi ciklik i planetit tÃ« tyre me tonin, kanÃ« bÃ«rÃ« vizita nÃ« mÃ«nyrÃ« sistematike, duke ndikuar Ã§do herÃ« nÃ« kulturÃ«n, njohjet, teknologjinÃ« dhe madje nÃ« vetÃ« evolucionin e racÃ«s njerÃ«zore. ParaardhÃ«sit tanÃ« i kanÃ« quajtur nÃ« shumÃ« mÃ«nyra, por ndoshta emri qÃ« i personifikon ata mÃ« tepÃ«r Ã«shtÃ« â##Zotatâ##.

NdodhitÃ« e MÃ«parshme

Azakisi dhe Petri, dy alienÃ«t simpatikÃ« dhe tÃ« pandarÃ« protagonistÃ« tÃ« kÃ«saj aventure, u rikthyen nÃ« planetin TokÃ« pas njÃ« viti sipas viteve tÃ« tyre (3.600 vite tokÃ«sorÃ«). Misioni i tyre ishte rimarrja e ngarkesÃ«s shumÃ« tÃ« Ã§muar qÃ«, si pasojÃ« e njÃ« keqfunksionimi nÃ« sistemin e tyre tÃ« transportimit, kishin qenÃ« tÃ« detyruar ta braktisnin me nxitim gjatÃ« vizitÃ«s sÃ« tyre tÃ« mÃ«parshme. Por kÃ«tÃ« herÃ«, ata gjetÃ«n njÃ« popullatÃ« tokÃ«sore mjaft ndryshe nga ajo qÃ« kishin lÃ«nÃ«. PÃ«rdorimet, veshjet, kultura, teknologjia, sistemet e komunikimit, armatimet, gjithÃ§ka ishte padyshim shumÃ« ndryshe nga ajo Ã§ka kishin gjetur gjatÃ« vizitÃ«s sÃ« fundit.

Me mbÃ«rritjen e tyre, ata ndeshÃ«n njÃ« Ã§ift tokÃ«sorÃ«sh: profesoreshÃ«n Elisa Hanter dhe kolonelin Xhek Hadson, tÃ« cilÃ«t i pritÃ«n me entuziazÃ«m dhe, pas peripecive tÃ« panumÃ«rta, i ndihmuan ata qÃ« tÃ« Ã§onin nÃ« fund misionin e tyre delikat.

Por ajo qÃ« dy alienÃ«t nuk do tÃ« kishin dashur kurrÃ« qÃ« tâ##u thonin dy miqve tÃ« rinj ishte se, planeti i tyre mÃ«mÃ« Nibiru po afrohej me shpejtÃ«si dhe se, brenda shtatÃ« ditÃ«ve tokÃ«sore, do tÃ« kryqÃ«zohej me orbitÃ«n e TokÃ«s. Sipas pÃ«rllogaritjeve tÃ« kryera nga TÃ« Moshuarit, njÃ« nga shtatÃ« satelitÃ«t e tij do tÃ« prekte planetin duke

shkaktuar kÃ«sisoj njÃ« varg pÃ«rmbysjesh klimaterike tÃ« krahasueshme me ato qÃ«, nÃ« pasazhin e mÃ«parshÃ«m, ishin pÃ«rmbledhur nÃ« njÃ« pÃ«rkufizim tÃ« vetÃ«m unik: PÃ«rmbysja e BotÃ«s.

NÃ« pjesÃ«n e parÃ« tÃ« rrÃ«fimit, (Rikthim nÃ« TokÃ« â## Aventurat e Azakisit dhe Petrit), i kishim lÃ«nÃ« ata tÃ« katÃ«rt brenda anijes sÃ« tyre madhÃ«shtore Theos dhe Ã«shtÃ« pikÃ«risht aty ku ne do tÃ« rifillojmÃ« rrÃ«fimin e kÃ«saj aventure tÃ« re dhe fantastike.

Anija kozmike Theos

Elisa, gjatÃ« orÃ«ve tÃ« fundit, ishte pushtuar nga njÃ« sasi aq e madhe informacioni saqÃ« tashmÃ« ndihej si njÃ« fÃ«mijÃ« qÃ« e kishte tepruar duke ngrÃ«nÃ« qershi. Ata dy personazhe tÃ« pazakontÃ« por simpatikÃ«, qÃ« nÃ« fakt u shfaqÃ«n nga hiÃ§gjÃ«ja, nÃ« shumÃ« pak kohÃ« kishin rrÃ«zuar shumÃ« â##sigurira historikeâ## tÃ« cilat ajo dhe qeniet e tjera njerÃ«zore realisht i kishin marrÃ« si tÃ« mirÃ«qena. Ngjarjet, zbulimet shkencore, besimet, kultet, fetÃ«, madje dhe evolucioni i vetÃ« njeriut gati po pÃ«rmbyseshin nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ«rÃ«sore. Lajmi i zbulimit se qeniet e ardhura nga njÃ« planet tjetÃ«r kishin ndryshuar dhe udhÃ«hequr, qÃ« nga fillesat e para, nÃ« mÃ«nyrÃ« kaq mjeshtÃ«rore zhvillimin e qenies njerÃ«zore, do tÃ« kishte tÃ« njÃ«jtin efekt mbi njerÃ«zimin siÃ§ kishte patur zbulimi se Toka nuk qe e sheshtÃ« por e rrumbullakÃ«t.

Azakisi dhe Petri, miku besnik dhe shoku i tij i aventurave, po qÃ«ndronin palÃ«vizur nÃ« qendÃ«r tÃ« kabinÃ«s sÃ« komandimit ndÃ«rkohÃ« qÃ«, me vÃ«shtrimin ngultas, po mundoheshin tÃ« ndiqnin ElisÃ«n e cila, me duart e futura tek xhepat e mÃ«dhenj tÃ« pantallonave, vÃ«rtitej me nervozizÃ«m nÃ«pÃ«r dhomÃ« dhe pÃ«shpÃ«riste fjalÃ« pakuptim.

NdÃ«rsa Xheku, gati ishte plandosur mbi kolltuk dhe me

duar pÃ«rpiqej tÃ« ngrinte kokÃ«n lart e cila i dukej, se fare papritur, ishte bÃ«rÃ« shumÃ« e rÃ«ndÃ«. Por qe pikÃ«risht ai qÃ«, pas ca minutave heshtje qÃ« dukeshin pa fund, vendosi tÃ« merrte nÃ« dorÃ« situatÃ«n. U ngrit nÃ« kÃ«mbÃ« menjÃ«herÃ« dhe, i kthyer nga dy alienÃ«t, foli me zÃ« tÃ« prerÃ« Â«NÃ«se na keni zgjedhur ne tÃ« dyve pÃ«r kÃ«tÃ« punÃ«, sigurisht qÃ« e keni pasur njÃ« arsye tuajÃ«n. Mund tâ##ju them vetÃ«m se nuk do tâ##ju zhgÃ«njejmÃ«.Â» Pastaj vÃ«shtroi Azakisin nÃ« sy dhe e pyeti me vendosmÃ«ri Â«Mund tÃ« na tregoni, pÃ«rmes asaj pajisjejeÂ» dhe bÃ«ri me shenjÃ« nga imazhi virtual i TokÃ«s qÃ« ende po rrotullohej ngadalÃ« nÃ« mes tÃ« dhomÃ«s Â«njÃ« simulim tÃ« afrimit tÃ« planetit tuaj?Â»

Â«Pa problem fareÂ» iu pÃ«rgjigj Azakisi aty pÃ«r aty. Me anÃ« tÃ« impiantit tÃ« tij N^COM gjeti sÃ«rish tÃ« gjitha pÃ«rllogaritjet e bÃ«ra nga TÃ« Moshuarit dhe shfaqi paraqitjen grafike mu pÃ«rpara tyre.

Â«Ky Ã«shtÃ« NibiruÂ» tha duke treguar planetin mÃ« tÃ« madh. Â«Dhe kÃ«ta janÃ« satelitÃ«t e tij pÃ«r tÃ« cilÃ«t po flisnim.Â»

PÃ«rreth planetit madhÃ«shtor, shtatÃ« trupa qiellorÃ«, shumÃ« mÃ« tÃ« vegjÃ«l, rrotulloheshin nÃ« mÃ«nyrÃ« marramendÃ«se nÃ« largÃ«si dhe shpejtÃ«si tÃ« ndryshme nga njÃ«ri tjetri. Azakisi afroi gishtin tregues tek ai qÃ« rrotullohej nÃ« largÃ«si mÃ« tÃ« madhe nga gjithÃ« tÃ« tjerÃ«t dhe e zmadhoi nÃ« pÃ«rmasÃ«n sa vetÃ« gjatÃ«sia

e tij. Pastaj tha solemnisht Â«ZotÃ«rinj, ju paraqes Kodonin, masÃ«n e madhe shkÃ«mbore qÃ« ka vendosur tâ##i sjellÃ« ca si shumÃ« telashe planetit tuaj tÃ« dashur.Â»

Â«Po sa i madh Ã«shtÃ«?Â» pyeti Elisa, ndÃ«rkohÃ« qÃ« kqyrte me kureshtje atÃ« glob me gunga nÃ« ngjyrÃ« gri tÃ« errÃ«t.

Â«Po themi se, nga madhÃ«sia, Ã«shtÃ« pak mÃ« i vogÃ«l se HÃ«na juaj por masa e tij Ã«shtÃ« gati dyfishi i saj.Â» Azakisi bÃ«ri njÃ« gjest tÃ« shpejtÃ« me dorÃ« dhe mu pÃ«rpara tyre shfaqi tÃ« gjithÃ« sistemin diellor me planetet qÃ« lÃ«viznin ngadalÃ« nÃ«pÃ«r orbitat e tyre pÃ«rkatÃ«se. Trajektoret e secilit prej tyre paraqiteshin me anÃ« tÃ« vijave tÃ« holla nÃ« ngjyra tÃ« ndryshme.

Â«KjoÂ» vazhdoi Azakisi, duke treguar njÃ« vijÃ« nÃ« ngjyrÃ« kuqe tÃ« errÃ«t Â«Ã«shte trajektorja qÃ« Nibiru do tÃ« ndjekÃ« gjatÃ« fazÃ«s sÃ« afrimit tÃ« tij me Diellin.Â» Pastaj pÃ«rshpejtoi lÃ«vizjen e planetit deri sa e afroi afÃ«r TokÃ«s dhe shtoi Â«Dhe kjo Ã«shtÃ« pika ku orbitat e dy planeteve do tÃ« kryqÃ«zohen.Â»

Dy tokÃ«sorÃ«t po ndiqnin tÃ« habitur, por me shumÃ« vÃ«mendje, shpjegimin qÃ« Azakisi po u jepte mbi ngjarjen qÃ«, pas pak ditÃ«sh, do tÃ« trondiste jetÃ«t e tyre dhe tÃ« gjithÃ« banorÃ«ve tÃ« tjerÃ« tÃ« planetit.

Â«NÃ« Ã§farÃ« largÃ«sie prej nesh do tÃ« kalojÃ« Nibiru?Â» pyeti me qetÃ«si koloneli.

Â«SiÃ§ po thoja mÃ« pÃ«rparaÂ» ia ktheu Azakisi

Â«Nibiru nuk do tâ##ju bezdisÃ« aq shumÃ«. Por do tÃ« jetÃ« Kodoni qÃ« do tÃ« cekÃ« TokÃ«n dhe do tÃ« krijojÃ« goxha probleme.Â» Iu afrua edhe pak imazhit dhe shfaqi simulimin e satelitit nÃ« momentin kur do tÃ« mbÃ«rrinte nÃ« pikÃ«n mÃ« tÃ« afÃ«rt me orbitÃ«n tokÃ«sore. Â«Ky do tÃ« jetÃ« momenti i tÃ«rheqjes maksimale tÃ« gravitetit ndÃ«rmjet dy trupave qiellorÃ«. Kodoni do tÃ« kalojÃ« vetÃ«m 200.000 kilometra nga planeti juaj.Â»

Â«Ta marrÃ« dreqiÂ» foli Elisa. Â«Ã#shtÃ« tamam inerci.Â»

Â«HerÃ«n e funditÂ» ia ktheu Azakisi Â«pikÃ«risht para dy cikleve, kaloi afro 500.000 kilometra larg dhe e dimÃ« tÃ« gjithÃ« se Ã§farÃ« arriti tÃ« shkaktonte.Â»

Â«Tamam, e famshmja PÃ«rmbysja e BotÃ«s.Â»

Xheku po qÃ«ndronte nÃ« kÃ«mbÃ« me duart e kryqÃ«zuara prapa kurrizit dhe, duke u ngritur lehtÃ« fillimisht nÃ« majÃ« tÃ« gishtave pastaj mbi takat e Ã§izmeve, bÃ«nte ngadalÃ« ecejake para mbrapa. Papritmas, me ton shumÃ« serioz, theu heshtjen momentale duke thÃ«nÃ« Â«Natyrisht qÃ« nuk jam ndÃ«r ekspertÃ«t mÃ« tÃ« mirÃ« nÃ« kÃ«tÃ« fushÃ«, por kam frikÃ« se asnjÃ« teknologji tokÃ«sore nuk Ã«shtÃ« nÃ« gjendje tÃ« bÃ«jÃ« diÃ§ka pÃ«r ta frenuar njÃ« ngjarje tÃ« kÃ«tij lloji.Â»

Â«Ndoshta do tÃ« mundemi tÃ« kundÃ«rpÃ«rgjigjemi duke hedhur raketa me mbushje bÃ«rthamoreÂ» guxoi tÃ« thoshte Elisa.

Â«Ajo ndodh vetÃ«m nÃ« filmat fantastiko shkencorÃ«Â» foli Xheku duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz. Â«Pastaj, duke supozuar se ato lloj raketash mund tÃ« arrijnÃ« mbi Kodon, do tÃ« rrezikonim ta bÃ«nim satelitin copÃ« e Ã§ikÃ«, duke provokuar kÃ«shtu njÃ« shi meteorÃ«sh qÃ« do tÃ« ishte vdekjeprurÃ«s. Ajo po qÃ« do tÃ« kishte qenÃ« fundi i gjithÃ§kaje.Â»

Â«MÃ« falniÂ» foli atÃ«herÃ« Elisa duke u drejtuar nga dy alienÃ«t. Â«Po a nuk na kishit thÃ«nÃ« mÃ« pÃ«rpara se, nÃ« kÃ«mbim tÃ« plastikÃ«s sonÃ« â##tepÃ«r tÃ« Ã§muarâ##, do tÃ« na ndihmonit qÃ« tÃ« zgjidhnim kÃ«tÃ« situatÃ« absurde dhe tÃ« pakuptimtÃ«? Shpresoj se keni vÃ«rtet ndonjÃ« ide tÃ« mirÃ« pÃ«r tÃ« na ndihmuar, pÃ«rndryshe jemi tÃ« mbaruar.Â»

Petri, qÃ« deri atÃ«herÃ« kishte ngelur mÃ«njanÃ« nÃ« heshtje, buzÃ«qeshi lehtÃ« dhe bÃ«ri njÃ« hap nÃ« drejtim tÃ« pamjes tredimensionale tÃ« paraqitur nÃ« qendÃ«r tÃ« kabinÃ«s se komandimit. Me njÃ« lÃ«vizje tÃ« shpejtÃ« tÃ« dorÃ«s sÃ« djathtÃ« shfaqi njÃ« si tip objekti nÃ« formÃ« petulle nÃ« ngjyrÃ« argjendi. E shtypi me gishtin tregues dhe e zhvendosi deri sa e Ã§oi pikÃ«risht midis TokÃ«s dhe Kodonit, pastaj tha Â«Kjo mund tÃ« ishte zgjidhja.Â»

Tell el-Mukayyar â## Arratisja

NÃ« tendÃ«n e laboratorit, tÃ« dy beduinÃ«t e maskuar qÃ« kishin tentuar tâ##u grabisnin dy alienÃ«ve â##lÃ«ndÃ«n e Ã§muarâ## nÃ« anijen e tyre bijÃ«, kishin pÃ«rfunduar me gojÃ« tÃ« mbyllur me shtupÃ« dhe duar tÃ« lidhura shumÃ« fort pas njÃ« fuÃ§ie tÃ« madhe plot me karburant. Ishin ulur nÃ« tokÃ«, me shpatullat mbÃ«shtetur tek fuÃ§ia e rÃ«ndÃ« metalike dhe tÃ« sistemuar nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« tÃ« rrinin pÃ«rballÃ« njÃ«ri tjetrit. JashtÃ« tendÃ«s, njÃ« ndihmÃ«s i profesoreshÃ«s ishte vÃ«nÃ« nÃ« roje dhe, herÃ« pas here, zgjaste kokÃ«n brenda pÃ«r tÃ« kontrolluar situatÃ«n.

Ai mÃ« i holli prej tÃ« dyve qÃ«, si pasojÃ« e goditjes nÃ« krah qÃ« i dha koloneli, kishte me siguri ca brinjÃ« tÃ« thyera, pavarÃ«sisht dhimbjes qÃ« nuk po e linte tÃ« merrte frymÃ«, nuk kishte reshtur as edhe njÃ« Ã§ast sÃ« vÃ«shtruari rreth e rrotull nÃ« kÃ«rkim tÃ« ndonjÃ« gjÃ«je qÃ« mund tâ##ia vlente pÃ«r tâ##u liruar.

Nga njÃ« vrimÃ« e vogÃ«l nÃ« faqen e murit, drita e diellit tÃ« mbasdites depÃ«rtonte me drojÃ« nÃ« brendÃ«si tÃ« tendÃ«s, duke vizatuar nÃ« ajrin e nxehtÃ« dhe plot pluhur njÃ« rreze tÃ« hollÃ« tÃ« shndritshme. Ajo lloj shpate prej drite pikturonte nÃ« tokÃ« njÃ« elips tÃ« vogÃ«l tÃ« bardhÃ« i cili, shumÃ« ngadalÃ«, lÃ«vizte nÃ« drejtim tÃ« dy tÃ« burgosurve. Tipi i hollÃ« po ndiqte gati i hipnotizuar lÃ«vizjen

e ngadaltÃ« tÃ« asaj njolle tÃ« qartÃ« tÃ« Ã§elÃ«t, kur njÃ« llambÃ« e papritur prej drite e riktheu nÃ« realitet. GjysÃ«m e groposur nÃ« rÃ«rÃ«, afro njÃ« metÃ«r prej tij, diÃ§ka metalike pasqyroi dritÃ«n e diellit pikÃ«risht nÃ« drejtim tÃ« syrit tÃ« tij tÃ« djathtÃ«. LÃ«vizi lehtÃ« kokÃ«n dhe u pÃ«rpoq tÃ« kuptonte se Ã§farÃ« ishte, por pa arritur. Provoi pastaj tÃ« zgjaste njÃ« kÃ«mbÃ« nga ai drejtim, por njÃ« sÃ«mbim i fortÃ« nÃ« krah i kujtoi dhimbjen nÃ« brinjÃ« dhe kÃ«shtu qÃ« vendosi tÃ« hiqte dorÃ«. Mendoi se me shumÃ« gjasa nuk do ta arrinte dhe, duke u pÃ«rpjekur tÃ« fliste nga poshtÃ« shtupÃ«s, pÃ«shpÃ«riti Â«Ej, je gjallÃ« akoma?Â»

Shoku trashaluq natyrisht qÃ« nuk ishte mÃ« mirÃ« se ai. Pas fluturimit qÃ« kishte bÃ«rÃ« si pasojÃ« e Petrit, mbi gjurin e djathtÃ« i kishte dalÃ« njÃ« hematomÃ« e madhe, nÃ« ballÃ« kishte njÃ« goxha xhungÃ«, shpatulla e djathtÃ« i kishte marrÃ« njÃ« grushtim tÃ« keq dhe kyÃ§i i djathtÃ« i ishte enjtur si njÃ« tollumbac.

Â«Besoj se poÂ» iu pÃ«rgjigj me njÃ« fije zÃ«ri, duke folur mbyturazi edhe ai poshtÃ« shtupÃ«s.

Â«Shyqyr. Ka ca si shumÃ« qÃ« po tÃ« thÃ«rras. Po filloja tÃ« bÃ«hesha merak.Â»

Â«Duhet tÃ« mÃ« ketÃ« rÃ«nÃ« tÃ« fikÃ«t. Koka po mÃ« Ã§ahej nÃ« dysh.Â»

Â«Duhet medoemos tâ##ia mbathim qÃ« kÃ«tej pa rÃ«nÃ« nÃ« syÂ» i tha me vendosmÃ«ri ai i holli.

Â«Po ti si je? Ke ndonjÃ« gjÃ« tÃ« thyer?Â»

Â«Kam frikÃ« se mÃ« Ã«shtÃ« thyer ndonjÃ« brinjÃ« por mund tâ##ia dal mbanÃ«.Â»

Â«Ã#farÃ« bÃ«mÃ« qÃ« u zumÃ« kaq nÃ« befasi?Â»

Â«LÃ«re fare tani, ajo qÃ« ndodhi, ndodhi. MÃ« mirÃ« tÃ« pÃ«rpiqemi qÃ« tÃ« lirohemi. Shiko nga e majta jote, aty ku arrin ajo rrezja e diellit.Â»

Â«Nuk po shoh asgjÃ«Â» ia ktheu trashaluqi.

Â«Ka diÃ§ka gjysÃ«m tÃ« groposur. Duket si njÃ« objekt metalik. Shih nÃ«se mund ta arrish me kÃ«mbÃ«.Â»

Zhurma e papritur e zinxhirit tÃ« tendÃ«s qÃ« po hapej, e ndÃ«rpreu aksionin. NdihmÃ«si roje zgjati kokÃ«n brenda. Trashaluqi bÃ«ri gjoja sikur i kishte rÃ«nÃ« tÃ« fikÃ«t ndÃ«rsa tjetri qÃ«ndroi krejt i palÃ«vizur. Burri i hodhi njÃ« sy tÃ« dyve, kontrolloi i hutuar tÃ« gjitha pajisjet e shpÃ«rndara brenda pastaj, me njÃ« pamje tÃ« kÃ«naqur, u kthye dhe mbylli sÃ«rish hyrjen e tendÃ«s.

TÃ« dy ata qÃ«ndruan tÃ« palÃ«vizur dhe pÃ«r pak, pastaj qe ai mÃ« i shÃ«ndoshi qÃ« foli i pari Â«Ka mbetur edhe pak.Â»

Â«E pe pra? E arrin dot?Â»

Â«Po, tani po. Prit, po e provoj.Â»

Beduini i maskuar trupmadh nisi tÃ« tundte trupin duke u munduar tÃ« lironte paksa litarÃ«t me tÃ« cilÃ«t ishte lidhur, pastaj filloi tÃ« shtrinte sa tÃ« mundte kÃ«mbÃ«n e majtÃ« nÃ« drejtim tÃ« objektit. Po e arrinte ndÃ«rkaq. Me Ã§izmen filloi tÃ« gÃ«rmonte derisa ia doli tÃ« zbulonte njÃ« pjesÃ«.

Â«MÃ« duket si njÃ« mistri pÃ«r gÃ«rmim.Â»

Â«Duhet tÃ« jetÃ« njÃ« Trowel Marshalltown. Ã#shtÃ« pajisja e preferuar e arkeologÃ«ve pÃ«r tÃ« gÃ«rmuar tokÃ«n nÃ« kÃ«rkim tÃ« rrÃ«nojave antike. Ia del dot ta marrÃ«sh? Â»

Â«Nuk e arrij dot.Â»

Â«NÃ«se do tÃ« pushoje sÃ« ngrÃ«ni si i babÃ«zitur gjithÃ« ato shpifÃ«sira ndoshta do tÃ« mundje edhe tÃ« lÃ«vizje mÃ« mirÃ«, ti qÃ« nuk je gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se njÃ« trashaluq i shÃ«mtuar. Â»

Â«Po tani Ã§â##hyn kÃ«tu fiziku im i fuqishÃ«m?Â»

Â«Luaj vendit â##fizik i fuqishÃ«mâ##, shiko qÃ« tÃ« marrÃ«sh atÃ« mistri pÃ«rndryshe do ta gjejnÃ« nÃ« burg mÃ«nyrÃ«n pÃ«r tÃ« tÃ« dobÃ«suar.Â»

Trashaluqit iu shfaqÃ«n papritur para syve imazhet e manjakÃ«ve pa shije dhe pa erÃ«. Ajo pamje e tmerrshme e bÃ«ri tÃ« nxirrte jashtÃ« njÃ« forcÃ« qÃ« nuk e mendonte se e kishte pasur ndonjÃ«herÃ« brenda vetes. NjÃ« sÃ«mbim i filloi nga shpatulla qÃ« i dhimbte dhe i vajti gjer tek truri, po nuk u dorÃ«zua. Me njÃ« pÃ«rpjekje tÃ« vendosur nÃ« grahmÃ« tÃ« fundit arriti qÃ« tÃ« Ã§onte Ã§izmen drejt e tek mistria dhe, duke pÃ«rthyer shpejt kÃ«mbÃ«n, e hodhi drejt vetes.

Â«Ia dolaÂ» thirri nga poshtÃ« shtypÃ«s.

Â«Po do e mbyllÃ«sh gojÃ«n, idiot i shÃ«mtuar? Po Ã§â##ke qÃ« sokÃ«llin? Mos do qÃ« tÃ« hyjnÃ« ata dy tÃ« xhindosurit dhe tÃ« na dÃ«ndin prapÃ« me shpulla?Â»

Â«MÃ« falÂ» iu pÃ«rgjigj me zÃ« tÃ« ulÃ«t i shÃ«ndoshi. Â«Por ia dola qÃ« ta marr.Â»

Â«A e pe qÃ«, nÃ«se vÃ« forca, arrin dhe ti tÃ« bÃ«sh diÃ§ka pÃ«r sÃ« mbari? Duhet tÃ« jetÃ« e mprehtÃ«. Shiko se mos arrin tÃ« presÃ«sh kÃ«ta litarÃ« tÃ« mallkuar.Â»

Me atÃ« dorÃ« qÃ« i punonte mirÃ«, trashaluqi e kapi mistrinÃ« nga bishti dhe nisi tÃ« fÃ«rkonte pjesÃ«n mÃ« tÃ« mprehtÃ« tek litarÃ«t qÃ« kishte prapa shpine.

Â«Ta zÃ«mÃ« se ia dalim mbanÃ« qÃ« tÃ« lirohemiÂ» foli nÃ«n zÃ« trashaluqi Â«si do tâ##ia bÃ«jmÃ« qÃ« tâ##ia mbathim prej kÃ«tej pa rÃ«nÃ« nÃ« sy? Kampi Ã«shtÃ« plot me njerÃ«z dhe Ã«shtÃ« ende ditÃ«. Shpresoj qÃ« tÃ« kesh njÃ« plan.Â»

Â«Natyrisht qÃ« e kam. A nuk jam unÃ« me gjasa mendja gjeniale e kÃ«saj dysheje?Â» foli i holli me krenari. Â«NdÃ«rkohÃ« qÃ« ti po bÃ«je njÃ« sy gjumÃ«, unÃ« analizova situatÃ«n dhe besoj se kam gjetur njÃ« mÃ«nyrÃ« pÃ«r tâ##ia mbathur pa u ndier.Â»

Â«Po dÃ«gjoj me shumÃ« vÃ«mendjeÂ» ia ktheu tjetri ndÃ«rkohÃ« qÃ« vazhdonte tÃ« lÃ«vizte mistrinÃ«.

Â«Roja hedh sytÃ« brenda gati Ã§do dhjetÃ« minuta dhe kjo tendÃ« gjendet nÃ« skajin mÃ« lindor tÃ« kampit.Â»

Â«Dhe atÃ«herÃ«?Â»

Â«Por si arrita qÃ« tÃ« tÃ« marr ty si ortak pÃ«r kÃ«tÃ« punÃ«? Ke fantazinÃ« dhe inteligjencÃ«n e njÃ« amebeje, duke shpresuar qÃ« ato tÃ« mos ofendohen pÃ«r kÃ«tÃ«

krahasim.Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«nÂ» iu pÃ«rgjigj i fyer trashaluqi Â«kam qenÃ« unÃ« ai qÃ« tÃ« zgjodha ty, duke parÃ« se puna mâ##u besua mua.Â»

Â«Arrite tÃ« lirohesh?Â» ia preu shkurt i holli, duke parÃ« se biseda po merrte njÃ« kthesÃ« jo tÃ« mirÃ« dhe se, nÃ« fakt, shoku i tij kishte plotÃ«sisht tÃ« drejtÃ«.

Â«MÃ« jep akoma edhe njÃ« minutÃ«. Besoj se Ã«shtÃ« gati pÃ«r tâ##u kÃ«putur.Â»

NÃ« fakt, pas pak, me njÃ« kÃ«rcitje tÃ« thatÃ«, litari qÃ« i mbante ata tÃ« dy tÃ« lidhur pas fuÃ§isÃ« u kÃ«put dhe barku i atij trashaluqit, i liruar mÃ« nÃ« fund nga shtrÃ«ngimi, mundi tÃ« rimerrte pÃ«rmasat e veta normale.

Â«Ja mbaroiÂ» foli i kÃ«naqur trashaluqi.

Â«ShkÃ«lqyeshÃ«m. Por tani tÃ« pÃ«rmbahemi sa sâ##ka hyrÃ« akoma roja. Duhet ta bÃ«jmÃ« nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« tÃ« duket gjithÃ§ka si mÃ« parÃ«.Â»

Â«NÃ« rregull ortak. Po vihem prapÃ« sikur gjoja jam duke fjetur.Â»

TÃ« dy nuk iu duhej tÃ« prisnin shumÃ«. Pas disa minutash, nÃ« fakt, ndihmÃ«si i profesoreshÃ«s u kthye pÃ«r tÃ« zgjatur kokÃ«n fshehurazi brenda tendÃ«s. BÃ«ri tÃ« njÃ«jtin kontroll tÃ« shkurtÃ«r tÃ« gjendjes dhe, duke mos vÃ«nÃ« re asgjÃ« tÃ« pazakontÃ«, mbylli zinxhirin e tendÃ«s, u vendos sÃ«rish nÃ« hije tÃ« verandÃ«s dhe ndezi qetÃ«sisht njÃ« cigare tÃ« dredhur me dorÃ«.

Â«TaniÂ» foli ai i holli. Â«LuajmÃ« vendit.Â»

Aksioni, duke parÃ« problemet e tÃ« dyve, doli shumÃ« mÃ« i komplikuar nga sa pritej por, pasi lÃ«shimit tÃ« ndonjÃ« rÃ«nkimi tÃ« shurdhÃ«t prej dhimbjes dhe ndonjÃ« sharje tÃ« lehtÃ«, ata u gjendÃ«n tÃ« dy nÃ« kÃ«mbÃ« njÃ«ri para tjetrit.

Â«Ma jep mistrinÃ«Â» urdhÃ«roi i holli ndÃ«rkohÃ« qÃ« hiqte shtupÃ«n nga goja. SÃ«mbimet nÃ« krahun e djathtÃ« e pengonin qÃ« tÃ« lÃ«vizte lehtÃ«sisht por, duke u mbÃ«shtetur sipÃ«r dorÃ«s sÃ« hapur, arriti tÃ« lehtÃ«sonte pakÃ«z dhimbjen. NÃ« pak hapa arriti faqen qÃ« ishte pÃ«rballÃ« me hyrjen e tendÃ«s, u vu nÃ« gjunjÃ« dhe me ngadalÃ« futi tejpÃ«rtej Trowel Marshalltown-in. Lama e mprehtÃ« e mistrisÃ« e preu si gjalpÃ« stofin e butÃ« tÃ« faqes me drejtimin nga lindja, duke krijuar njÃ« tÃ« Ã§arÃ« tÃ« vogÃ«l nja dhjetÃ« centimetra. I holli afroi syrin e djathtÃ« dhe zhbiriloi pÃ«r ca Ã§aste nga e Ã§ara. Nuk kishte asnjÃ«ri ashtu siÃ§ e kishte parashikuar. Arrihej vetÃ«m tÃ« shiheshin, nÃ« largÃ«si afro njÃ«qind metra, rrÃ«nojat e qytetit antik ku, mÃ« parÃ« kishin fshehur xhipin qÃ« do tâ##iu ishte dashur pÃ«r tÃ« ikur me plaÃ§kÃ«n e vjedhur.

Â«Rruga Ã«shtÃ« e lirÃ«Â» tha ndÃ«rkohÃ« qÃ« mÃ« lamÃ«n e mistrisÃ« po e Ã§onte deri nÃ« tokÃ« tÃ« prerÃ«n e vogÃ«l qÃ« kishte bÃ«rÃ« mÃ« parÃ«. Â«ShkojmÃ«Â» dhe u fut duke u zvarritur nÃ«pÃ«r pjesÃ«n e Ã§arÃ«.

Â«Mund ta bÃ«je edhe pakÃ«z mÃ« tÃ« madhe kÃ«tÃ«

vrimÃ«n, apo jo?Â» foli nÃ«pÃ«r dhÃ«mbÃ« trashaluqi, mes rÃ«nkimeve tÃ« njÃ«pasnjÃ«shme, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pÃ«rpiqej me zor edhe ai tÃ« rrÃ«shqiste jashtÃ«.

Â«Luaj vendit. Tani duhet tÃ« ikim sa mÃ« shpejt qÃ« tÃ« mundemi.Â»

Â«Eh, njÃ« fjalÃ« goje Ã«shtÃ«. UnÃ« ia dal a sâ##ia dal dot qÃ« tÃ« eci.Â»

Â«Ec tani, nxito dhe mjaft u qave. Mbaj mend se nÃ«se nuk arrijmÃ« tâ##ia mbathim pa u ndier, shumÃ« vite burg nuk do tÃ« na i heqÃ« askush.Â»

Fjala â##burgâ## arrinte gjithmonÃ« qÃ« tÃ« shkaktonte njÃ« forcÃ« suplementare tek tipi i shÃ«ndoshÃ«. Nuk foli mÃ« asnjÃ« fjalÃ« dhe, duke vuajtur nÃ« heshtje, ndoqi pas shokun i cili, pa u ndier fare, u largua vjedhurazi drejt rrÃ«nojave.

Qe zhaurima e njÃ« motori diku larg ajo qÃ« e futi nÃ« dyshim rojen. Pa pÃ«r njÃ« Ã§ast cigaren tashmÃ« tÃ« mbaruar dhe, me njÃ« gjest tÃ« shpejtÃ«, e flaku tej. U fut me vendosmÃ«ri brenda tendÃ«s dhe gati nuk mundi tâ##u besonte syve: dy tÃ« burgosurit nuk ishin mÃ«. PranÃ« fuÃ§isÃ« sÃ« karburantit litari i flakur nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« Ã§rregullt, pak mÃ« andej dy copat prej stofi qÃ« i kishin pÃ«rdorur si shtupa pÃ«r tâ##u mbyllur gojÃ«n dhe nÃ« faqen nÃ« fund tÃ« tendÃ«s njÃ« e Ã§arÃ« e madhe qÃ« shkonte deri nÃ« tokÃ«.

Â«Hisham, djemaÂ» bÃ«rtiti burri me sa frymÃ« qÃ« kishte. Â«TÃ« burgosurit janÃ« arratisur!Â»

Anija kozmike Theos
â## Super lÃ«ngu

Imazhi i objektit qÃ« Petri kishte pozicionuar nÃ« hapÃ«sirÃ«n ndÃ«rmjet Kodonit dhe TokÃ«s i kishte lÃ«nÃ« gojÃ«hapur tÃ« dy tokÃ«sorÃ«t.

Â«E Ã§farÃ« do jetÃ« ajo gjÃ«ja?Â» pyeti me kureshti Elisa, ndÃ«rsa afrohej nÃ« pÃ«rpjekje pÃ«r tÃ« parÃ« mÃ« mirÃ«.

Â«Nuk i kemi vÃ«nÃ« akoma njÃ« emÃ«r zyrtar.Â» Petri e solli sÃ«rish objektin e Ã§uditshÃ«m nÃ« plan tÃ« parÃ« dhe, duke vÃ«shtruar profesoreshÃ«n, shtoi Â«Ndoshta do tÃ« mund tÃ« zgjidhje ti njÃ«.Â»

Â«NÃ«se tÃ« paktÃ«n do mÃ« shpjegoje se Ã§farÃ« Ã«shtÃ«, mund tÃ« bÃ«ja edhe njÃ« provÃ«.Â»

Â«Ka disa kohÃ« qÃ« shkencÃ«tarÃ«t tanÃ« mÃ« tÃ« mirÃ« janÃ« duke u angazhuar nÃ« kÃ«tÃ« projekt.Â» Petri kryqÃ«zoi duart pas shpine dhe nisi tÃ« ecte ngadalÃ« nÃ«pÃ«r dhomÃ«. Â«Kjo pajisje Ã«shtÃ« rezultati i njÃ« sÃ«rÃ« studimeve qÃ«, pjesÃ«risht, shkojnÃ« edhe pÃ«rtej kompetencave tÃ« mia shkencore.Â»

Â«Dhe mund tâ##ju siguroj se janÃ« tÃ« konsiderueshmeÂ» shtoi Azakisi, duke i dhÃ«nÃ« mikut tÃ« tij njÃ« tÃ« rrahur tek supet.

Â«Shkurtimisht, bÃ«het fjalÃ« pÃ«r njÃ« lloj sistemi antigravitacional. Bazohet te njÃ« parim mbi tÃ« cilin, siÃ§ po thoja, po studiohet akoma por qÃ« mund tÃ« provoj ta pÃ«rmbledh nÃ« pak fjalÃ« tÃ« thjeshta.Â»

Â«Mendoj se do jetÃ« shumÃ« mÃ« mirÃ«Â» komentoi Elisa. Â«Mos harroni se ne i pÃ«rkasim njÃ« specieje e cila, nÃ« krahasim me tuajÃ«n, mund tÃ« pÃ«rkufizohet fare mirÃ« si mÃ« pak e zhvilluar.Â»

Petri pohoi lehtazi. U afrua kÃ«shtu tek paraqitja tredimensionale e objektit tÃ« Ã§uditshÃ«m dhe vazhdoi qetÃ« qetÃ« me shpjegimin e tij. Â«Kjo, qÃ« ti mÃ« parÃ« e quajte â##objekt nÃ« formÃ« petulleâ##, pÃ«rkufizohet gjeometrikisht si toroid. Unaza rrethore Ã«shtÃ« e zbrazÃ«t, ndÃ«rsa ajo qÃ« thjesht mund ta quanim â##vrima qendroreâ## pÃ«rmban sistemin e shtytjes dhe tÃ« kontrollit.Â»

Â«Deri kÃ«tu Ã«shtÃ« gjithÃ§ka e qartÃ«Â» foli Elisa gjithnjÃ« e mÃ« e interesuar.

Â«ShumÃ« mirÃ«. Tani tÃ« shohim parimin e funksionimit tÃ« sistemit.Â» Petri rrotulloi imazhin e toroidit dhe shfaqi pjesÃ«n e brendshme. Â«Unaza do tÃ« mbushet me njÃ« gaz, vetÃ«m tÃ« njÃ« izotopi tÃ« Heliumit, qÃ«, i ftohur nÃ« njÃ« temperaturÃ« afÃ«r zeros absolute, ndryshon gjendjen dhe shndÃ«rrohet nÃ« njÃ« lÃ«ng me karakteristika tepÃ«r tÃ« veÃ§anta. Praktikisht, viskoziteti i tij bÃ«het thuajse zero dhe arrin tÃ« rrÃ«shqasÃ« pa gjeneruar asnjÃ« fÃ«rkim. KÃ«tÃ« karakteristikÃ« ne e quajmÃ« â##super-rrjedhshmÃ«riâ##.Â»

Â«Tani po e humbas paksa fillinÂ» tha me trishtim Elisa.

Â«PÃ«r ta bÃ«rÃ« mÃ« tÃ« thjeshtÃ«, ky gaz nÃ« gjendje tÃ« lÃ«ngÃ«t, stimuluar nÃ« mÃ«nyrÃ«n e duhur nga struktura e unazÃ«s, do tÃ« arrijÃ« tÃ« lÃ«vizÃ« nÃ« brendÃ«si tÃ« saj, pa asnjÃ« vÃ«shtirÃ«si, dhe me njÃ« shpejtÃ«si tÃ« afÃ«rt me atÃ« tÃ« dritÃ«s, duke arritur ta mbajÃ« pÃ«r njÃ« kohÃ« teorikisht tÃ« pakufizuar.Â»

Â«E mahnitshmeÂ» arriti vetÃ«m tÃ« thoshte Xheku, qÃ« nuk kishte humbur as edhe njÃ« rrokje nga i gjithÃ« shpjegimi.

Â«NÃ« rregull, tani besoj se e kuptovaÂ» shtoi Elisa. Â«Po si do tâ##ia bÃ«jÃ« ky mjet qÃ« tÃ« pÃ«rballojÃ« efektet e tÃ«rheqjes gravitacionale ndÃ«rmjet dy planeteve?Â»

Diskutimi kÃ«tu bÃ«het shumÃ« i komplikuarÂ» iu pÃ«rgjigj Petri. Â«Le tÃ« themi se, rrotullimi i superlÃ«ngut me shpejtÃ«si tÃ« afÃ«rt me atÃ« tÃ« dritÃ«s, gjeneron njÃ« kurbÃ« tÃ« madhÃ«sisÃ« sÃ« vazhduar kohÃ«- hapÃ«sirÃ« rreth vetes, duke shkaktuar njÃ« efekt antigravitacional.Â»

Â«Djalli ta marrtÃ«Â» shfryu Elisa. Â«Profesori im i vjetÃ«r i fizikÃ«s do tÃ« mÃ« vijÃ« vÃ«rdallÃ« edhe nÃ« varr.Â»

Â«Dhe jo vetÃ«m ai, e dashurÂ» shtoi koloneli. Â«NÃ«se e kuptova mirÃ« se Ã§farÃ« po mundohen qÃ« tÃ« na shpjegojnÃ« kÃ«ta dy zotÃ«rinjtÃ«, kÃ«tu po flitet pÃ«r tÃ« pÃ«rmbysur shumÃ« nga teoritÃ« dhe konceptet qÃ« disa nga shkencÃ«tarÃ«t tanÃ« janÃ« pÃ«rpjekur tÃ« analizojnÃ« dhe studiojnÃ« gjithÃ« jetÃ«n. Parimi i antigravitetit u vu nÃ« teori

mÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ« por kurrÃ« nuk ka arritur njeri qÃ« ta demostrojÃ« plotÃ«sisht. PÃ«rpara neshÂ» dhe tregoi objektin e Ã§uditshÃ«m Â«kemi mÃ« nÃ« fund provÃ«n se kjo Ã«shtÃ« vÃ«rtet e mundur.Â»

Â«UnÃ« do tÃ« ecja pak me mÃ« shumÃ« kujdesÂ» foli Azakisi, duke e ftohur pakÃ«z euforinÃ« e kolonelit. Â«E ndjej pÃ«r detyrÃ« qÃ« tâ##ju informoj se kjo gjÃ« nuk Ã«shtÃ« eksperimentuar asnjÃ«herÃ« mbi objekte tÃ« mÃ«dha si planetet, ose mÃ« mirÃ«, e kemi provuar dy cikle mÃ« pÃ«rpara po nuk shkoi tamam siÃ§ e prisnim. Dhe pÃ«r mÃ« tepÃ«r, do mund tÃ« verifikoheshin ngjarje qÃ« nuk i kishim parashikuar dhe...Â»

Â«Je po i njÃ«jti tersndjellÃ«sÂ» tha Petri duke i ndÃ«rprerÃ« fjalÃ«n shokut tÃ« tij. Â«Mekanizmi Ã«shtÃ« treguar mÃ« shumÃ« se njÃ« herÃ«. VetÃ« anija jonÃ« kozmike pÃ«rdor pjesÃ« tÃ« kÃ«tij parimi pÃ«r shtytjen e saj. TÃ« pÃ«rpiqemi tÃ« jemi optimistÃ«.Â»

Â«Edhe pse nuk mÃ« duket se ka alternativa tÃ« shumta apo gaboj?Â» pyeti Elisa me ton zhgÃ«njyes.

Â«PÃ«r fat tÃ« keq, mendoj vÃ«rtet se joÂ» foli Petri me keqardhje, ndÃ«rsa ulte lehtÃ« kokÃ«n. Â«E vetmja gjÃ« tÃ« cilÃ«s i druhem nÃ« fakt Ã«shtÃ« se, duke parÃ« pÃ«rmasat e zvogÃ«luara tÃ« toroidit tonÃ«, nuk do tâ##ia dalim tÃ« thithim plotÃ«sisht gjithÃ« efektet e tÃ«rheqjes gravitacionale dhe njÃ« pjesÃ« e forcave tÃ« rÃ«ndesÃ«s do tÃ« arrijÃ« prapÃ«seprapÃ« qÃ« tÃ« bÃ«jÃ« punÃ«n e vet.Â»

Â«Po thua se kjo gjÃ« mund tÃ« mos jetÃ« prapÃ« e mjaftueshme pÃ«r tÃ« parandaluar katastrofÃ«n?Â» pyeti Elisa duke iu afruar alienit me njÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« frikshme.

Â«Ndoshta jo tÃ«rÃ«sishtÂ» ia ktheu Petri duke bÃ«rÃ« njÃ« hap tÃ« vogÃ«l mbrapa. Â«Nga pÃ«rllogaritjet qÃ« kam bÃ«rÃ«, do tÃ« thoja se afro dhjetÃ« pÃ«rqind e grimcave tÃ« rÃ«ndesÃ«s mund tâ##i shpÃ«tonte kÃ«tij lloj kurthi.Â»

Â«DomethÃ«nÃ« se mund tÃ« ishte njÃ« mundim i gjithi i Ã§uar dÃ«m?Â»

Â«AspakÂ» iu pÃ«rgjigj Petri. Â«Do tÃ« pakÃ«sojmÃ« efektet e nÃ«ntÃ«dhjetÃ« pÃ«rqindÃ«shit. Do tÃ« na mbetet qÃ« tÃ« merremi me pak gjÃ«.Â»

Â«Do ta quajmÃ« â##Newarkâ##Â» tha Elisa e kÃ«naqur. Â«Tani kemi shumÃ« punÃ« pÃ«r tÃ« bÃ«rÃ«. ShtatÃ« ditÃ« kalojnÃ« shumÃ« shpejt.Â»

Baza ajrore Camp Adder â## Ikja nga burgu

TÃ« dy personazhet e pazakontÃ«, akoma tÃ« veshur si beduinÃ«, sapo kishin hyrÃ« nÃ« strofkullÃ«n e tyre nÃ« qytet kur, nga portabli i lÃ«nÃ« ndezur mbi tavolinÃ«n e sallonit, njÃ« tingull i lehtÃ« me ndÃ«rprerje u tÃ«rhoqi vÃ«mendjen.

Â«Po tani kush dreqin Ã«shtÃ«?Â» pyeti me bezdi ai i holli.

Trashaluqi, gjithnjÃ« e mÃ« ngurrues, iu afrua kompjuterit dhe, pasi shtypi njÃ« fjalÃ«kalim vÃ«rtet tÃ« komplikuar, tha Â«Ã#shtÃ« njÃ« mesazh nga baza.Â»

Â«Do tÃ« duan tÃ« marrin vesh rezultatin e operacionit.Â»

Â«MÃ« jep njÃ« sekondÃ« sa ta deshifroj.Â»

Mbi ekran u shfaqÃ«n fillimisht njÃ« varg karakteresh tÃ« pakuptueshme pastaj, pas njÃ« kombinimi kodesh tÃ« shtypur njÃ«ri pas tjetrit, mesazhi nisi ngadalÃ« tÃ« pÃ«rvijohej.

Gjenerali Ã«shtÃ« kapur dhe Ã«shtÃ« dÃ«rguar nÃ« bazÃ«n ajrore Camp Adder. Nevojitet operacioni pÃ«r lirimin e tij tÃ« menjÃ«hershÃ«m.

Â«Ã#a dreqinÂ» thirri trashaluqi. Â«E kanÃ« marrÃ« vesh tashmÃ«.Â»

Â«Po si dreqin do ta kenÃ« marrÃ« vesh?Â»

Â«Bah, me siguri qÃ« kanÃ« kanale mÃ« direkte se tonat. Atyre atje nuk u shpÃ«ton asgjÃ«.Â»

Â«E sipas tyre si do duhet tÃ« veprojmÃ«?Â»

Â«E ku ta di unÃ«. KÃ«tu thuhet vetÃ«m se duhet tÃ« shkojmÃ« qÃ« ta lirojmÃ«.Â»

Â«KÃ«shtu te katranosur si jemi? Nuk mÃ« duket mirÃ« fare.Â»

Tipi i gjatÃ« dhe i hollÃ« nxori njÃ« karrige nga poshtÃ« tavolinÃ«s, e rrotulloi nÃ«ntÃ«dhjetÃ« gradÃ« pastaj, duke nxjerrÃ« njÃ« varg rÃ«nkimesh sporadike, u plandos. Â«VetÃ«m kÃ«tÃ« kishim mangut.Â»

MbÃ«shteti njÃ«rin bÃ«rryl mbi sipÃ«rfaqen e sheshtÃ« dhe hodhi vÃ«shtrimin pÃ«rtej dritares qÃ« kishte pÃ«rballÃ«. Vuri re se xhamat ishin krejt tÃ« pisÃ«t dhe se ana e djathtÃ« kishte njÃ« tÃ« Ã§arÃ« qÃ« e pÃ«rshkonte gati nÃ« gjithÃ« gjatÃ«sinÃ«.

Papritmas, ngriti sytÃ« menjÃ«herÃ« nÃ« drejtim tÃ« shokut dhe, pasi bÃ«ri njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« vogÃ«l prej djalli, tha Â«MÃ« erdhi njÃ« ide.Â»

Â«E dija, e njoh mirÃ« atÃ« vÃ«shtrim.Â»

Â«Shko tÃ« marrÃ«sh kutinÃ« e ndihmÃ«s sÃ« shpejtÃ« dhe mÃ« lÃ«r tâ##i hedh njÃ« sy asaj xhungÃ«s qÃ« ke nÃ« kokÃ«.Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«n jam mÃ« shumÃ« nÃ« merak pÃ«r kyÃ§in tim tÃ« shkretÃ«. Nuk do tÃ« doja qÃ« tÃ« ishte thyer.Â»

Â«Mos u merakos, ta rregulloj unÃ«. QÃ« fÃ«mijÃ« doja tÃ« bÃ«hesha veteriner.Â»

Pasi kaloi pak mÃ« shumÃ« se njÃ« orÃ« dhe pas ilaÃ§eve kundÃ«r dhembjeve dhe pomadave tÃ« ndryshme tÃ« spÃ«rkatur ngado, tÃ« dy shokÃ«t nÃ« fakt ishin kthyer gati si tÃ« rinj.

I holli, pasi u pa nÃ« pasqyrÃ«n e varur nÃ« faqen pÃ«rbri derÃ«s sÃ« hyrjes, tha me njÃ« pamje tÃ« kÃ«naqur Â«Tani mund tÃ« veprojmÃ«Â» dhe u fut nÃ« dhomÃ«n e gjumit. Doli pas pak me dy uniforma ushtarake amerikane nÃ« dorÃ« tÃ« shtrira fund e krye.

Â«Po ato ku i more?Â» pyeti me habi trashaluqi.

Â«BÃ«jnÃ« pjesÃ« nÃ« pajisjet e emergjencÃ«s qÃ« kam sjellÃ« me vete. KurrÃ« nuk i dihet.Â»

Â«Ti je i dalÃ« mendsh krejtÂ» shtoi tipi i shÃ«ndoshÃ«, duke tundur lehtÃ« kokÃ«n. Â«E Ã§farÃ« duhet tÃ« bÃ«jmÃ«?Â»

Â«Ja planiÂ» foli i kÃ«naqur i holli ndÃ«rkohÃ« qÃ« i hidhte shokut tÃ« tij uniformÃ«n e prerjes XXL. Â«Ti do tÃ« jesh gjenerali RiÃ§ard Rajt, pÃ«rgjegjÃ«si i agjencisÃ« qeveritare shumÃ« sekrete ekzistencÃ«n e sÃ« cilÃ«s askush nuk e di.Â»

Â«QartÃ«, Ã«shtÃ« shumÃ« sekrete. Po ti?Â»

Â«UnÃ« do tÃ« kem krahu yt i djathtÃ«. Koloneli Oliver Morris, nÃ« shÃ«rbimin tuaj, zotÃ«ri.Â»

Â«DomethÃ«nÃ« jam eprori yt. MÃ« pÃ«lqen kjo gjÃ«.Â»

Â«Por mos tÃ« tÃ« bÃ«het zakon kjo, nÃ« rregull?Â» foli i holli duke mbajtur lart gishtin tregues. Â«Dhe kÃ«to janÃ«

dokumentet tona me kartat pÃ«rkatÃ«se tÃ« identifikimit.Â»

Â«Dreq. NgjajnÃ« si tÃ« vÃ«rteta.Â»

Â«Dhe nuk mbaron kÃ«tu, plakoÂ» dhe i tregoi njÃ« fletÃ« letre firmosur direkt nga vetÃ« koloneli Xhek Hadson. Â«Kjo Ã«shtÃ« kÃ«rkesa zyrtare e dorÃ«zimit tÃ« tÃ« burgosurit pÃ«r transferimin nÃ« njÃ« vend mÃ« tÃ« â##sigurtâ##. Â»

Â«Po ku dreqin e more?Â»

Â«E printova mÃ« pÃ«rpara ndÃ«rkohÃ« qÃ« ti ishte nÃ« dush. Mendoje se vetÃ«m ti je magjistar i kompjuterit?Â»

Â«Jam i befasuar. Ã#shtÃ« edhe mÃ« mirÃ« se origjinalja.Â»

Â«Do tÃ« paraqitemi nÃ« bazÃ«n ushtarake dhe do tâ##i bÃ«jmÃ« qÃ« tÃ« na dorÃ«zojnÃ« gjeneralin. NÃ«se do tÃ« kenÃ« kundÃ«rshtime, mund tâ##u themi gjithmonÃ« qÃ« tÃ« telefonojnÃ« direkt kolonelin Hadson. Nuk besoj se celulari mund tÃ« funksionojÃ« nÃ« hapÃ«sirÃ«Â» dhe tÃ« dy kÃ«shtu shpÃ«rthyen duke qeshur me tÃ« madhe.

Pas afro njÃ« ore, ndÃ«rkohÃ« qÃ« dielli ishte fshehur tashmÃ« mbrapa njÃ« dune tÃ« lartÃ«, njÃ« xhip ushtarak, brenda tÃ« cilit gjendej njÃ« kolonel dhe njÃ« gjeneral tÃ« veshur kokÃ« e kÃ«mbÃ«, u ndal para hyrjes sÃ« bazÃ«s ajrore tÃ« Imam Ali ose Camp Adder siÃ§ e kishin pagÃ«zuar amerikanÃ«t gjatÃ« luftÃ«s nÃ« Irak. Nga kulla e blinduar e vrojtimit dolÃ«n dy ushtarakÃ« tÃ« armatosur gjer nÃ« dhÃ«mbÃ« dhe u drejtuan me hapa tÃ« shpejtÃ« drejt automjetit. Dy tÃ« tjerÃ«, tÃ« mbetur pak mÃ« larg, i mbanin

pasagjerÃ«t nÃ«n mbikqyrje.

Â«MirÃ«mbrÃ«ma kolonelÂ» foli ushtari qÃ« gjendej mÃ« afÃ«r, pasi e kishte pÃ«rshÃ«ndetur ushtarakisht. Â«Ju lutem, a mund tÃ« shoh dokumentet tuaja dhe ato tÃ« gjeneralit?Â»

Koloneli i gjatÃ« dhe i hollÃ« qÃ« gjendej i ulur nÃ« vendin e shoferit, nuk foli as edhe njÃ« fjalÃ«. Nxori nga xhepi i brendshÃ«m i xhaketÃ«s njÃ« zarf te verdhÃ« dhe ia vuri nÃ« dorÃ«. Ushtaraku u vonua duke e lexuar ca si shumÃ« dhe drejtoi disa herÃ« dritÃ«n elektrike tÃ« dorÃ«s nÃ« fytyrat e tÃ« dyve. Gjenerali ndjeu qartÃ« pikÃ«n e djersÃ«s qÃ«, nga poshtÃ« xhungÃ«s qÃ« kishte nÃ« ballÃ«, nisi tâ##i zbriste ngadalÃ« mbi hundÃ«, pÃ«r tÃ« rÃ«nÃ« pastaj mbi kopsÃ«n e tretÃ« tÃ« xhaketÃ«s, e tendosur jashtÃ« mase nga shtytja e fuqishme e barkut tÃ« madh qÃ« kishte poshtÃ«.

Â«Kolonel Morris dhe gjeneral UajtÂ» foli ushtaraku, duke i drejtuar kolonelit pÃ«rsÃ«ri dritÃ«n elektrike nÃ« fytyrÃ«.

Â«Rajt, gjenerali Rajt!Â» ia ktheu koloneli i hollÃ« me njÃ« ton padyshim tÃ« irrituar. Â«Ã#farÃ« ka rreshter, nuk dini tÃ« lexoni?Â»

Rreshteri, i cili kastile e kishte lexuar gabim emrin dhe mbiemrin e gjeneralit, buzÃ«qeshi lehtÃ« dhe tha Â«Po ju shoqÃ«roj. Shkojuni pas atyre burraveÂ» dhe me njÃ« shenjÃ« nÃ«nkuptuese i dha urdhÃ«r tÃ« dy ushtarakÃ«ve tÃ« Ã§anin pÃ«rpara nÃ« drejtim tÃ« burgut.

Koloneli ndezi lehtÃ« xhipin. Nuk kishte bÃ«rÃ« as edhe nja dhjetÃ« metra kur dÃ«gjoi tâ##i thÃ«rrisnin nga mbrapa

shpinÃ«s Â«ZotÃ«ri, ndal!Â»

Dy drejtuesve tÃ« mjetit u ngriu gjaku nÃ« vena. QÃ«ndruan pa lÃ«vizur pÃ«r ca Ã§aste shumÃ« tÃ« gjatÃ«, deri sa zÃ«ri vazhdoi tÃ« fliste Â«Harruat tÃ« merrnit pÃ«rsÃ«ri dokumentet tuaja.Â»

Gjenerali trupmadh mori frymÃ« aq shumÃ« i lehtÃ«suar saqÃ« tÃ« gjitha kopsat e uniformÃ«s desh i plasÃ«n.

Â«Faleminderit rreshterÂ» foli ai i holli duke zgjatur dorÃ«n nÃ« drejtim tÃ« ushtarit. Â«po plakem mÃ« shpejt nga sa pandehja.Â»

NdezÃ«n pÃ«rsÃ«ri xhipin dhe u shkuan pas dy ushtarÃ«ve tÃ« cilÃ«t, duke vazhduar pÃ«rpara me hap tÃ« shpejtÃ«, i Ã§uan menjÃ«herÃ« tek hyrja e njÃ« ndÃ«rtese tÃ« ulÃ«t dhe me pamje vÃ«rtet tÃ« shkatÃ«rruar. Ushtari mÃ« i ri nÃ« moshÃ« trokiti tek dera dhe hyri pa pritur pÃ«rgjigje. Pas pak, njÃ« burrÃ« i bÃ«shÃ«m, krejtÃ«sisht tullac, me grada rreshteri dhe me fytyrÃ« vÃ«rtet prej njÃ« burri tÃ« ashpÃ«r, u paraqit tek pragu dhe qÃ«ndroi nÃ« gatitu. PÃ«rshÃ«ndeti ushtarakisht dhe tha Â«Zoti gjeneral, zoti kolonel. Hyni brenda, ju lutem.Â»

TÃ« dy zyrtarÃ«t i kthyen pÃ«rshÃ«ndetjen dhe, duke u munduar tÃ« harronin dhimbjet e shumta qÃ« sÃ«rish po i shfaqeshin ngadalÃ«, u futÃ«n brenda dhomÃ«s sÃ« madhe.

Â«RreshterÂ» foli me qetÃ«si ai i holli. Â«Kemi kÃ«tu njÃ« urdhÃ«r me shkrim nga koloneli Hadson qÃ« na autorizon tÃ« marrim me vete gjeneralin KembÃ«llÂ» dhe i dorÃ«zoi zarfin

e verdhÃ«.

Rreshteri i shÃ«ndoshÃ« e hapi dhe u pÃ«rqendrua mirÃ« qÃ« tÃ« lexonte pÃ«rmbajtjen. Pastaj, duke fiksuar sytÃ« e tij tÃ« zinj dhe depÃ«rtues me ato tÃ« kolonelit, vendosi duke thÃ«nÃ« Â«Do mÃ« duhet qÃ« ta verifikoj.Â»

Â«BÃ«jeni praÂ» ia ktheu me qetÃ«si zyrtari.

Burri trupmadh me ngjyrÃ« nxori nga njÃ« sirtar i tavolinÃ«s sÃ« punÃ«s njÃ« fletÃ« tjetÃ«r dhe e krahasoi me kujdes me atÃ« qÃ« kishte nÃ« dorÃ«. VÃ«shtroi pÃ«rsÃ«ri kolonelin dhe, pa lÃ«nÃ« tâ##i dilte asnjÃ« emocion, shtoi Â«Firma korrespondon. Nuk keni ndonjÃ« kundÃ«rshtim nÃ«se e marr nÃ« telefon?Â»

Â«Ã#shtÃ« detyra juaj. Por tÃ« pÃ«rpiqemi qÃ« ta bÃ«jmÃ« sa mÃ« shpejt, ju lutem. Kemi humbur shumÃ« kohÃ« tashmÃ«Â» iu pÃ«rgjigj koloneli i hollÃ«, duke bÃ«rÃ« gjoja se po humbte durimin.

Pa droje fare, rreshteri futi ngadalÃ« njÃ«rÃ«n dorÃ« tek xhepi i veÃ§antÃ« i uniformÃ«s dhe nxori telefonin e tij celular. Formoi njÃ« numÃ«r dhe qÃ«ndroi nÃ« pritje.

Dy zyrtarÃ«t mbajtÃ«n frymÃ«n derisa ushtaraku, pasi kishte shtypur njÃ« buton tÃ« aparatit, komentoi shkurt Â«Nuk Ã«shtÃ« i arritshÃ«m.Â»

Â«AtÃ«herÃ« rreshter, a duam tÃ« nxitojmÃ« apo jo?Â» u shpreh funksionari me njÃ« ton padyshim mÃ« autoritar se mÃ« parÃ«. Â«Nuk mund tÃ« qÃ«ndrojmÃ« kÃ«tu gjithÃ« natÃ«n.Â»

Â«Shko tÃ« marrÃ«sh gjeneralinÂ» i urdhÃ«roi rreshteri i shÃ«ndoshÃ« njÃ« prej ushtarÃ«ve qÃ« kishin shoqÃ«ruar tÃ« dy funksionarÃ«t.

Pas ca minutash, njÃ« burrÃ« krejtÃ«sisht tullac, me mustaqe dhe vetulla ngjyrÃ« gri dhe dy sy tÃ« zinj tÃ« vegjÃ«l dhe tÃ« gjallÃ« u shfaq te pragu i portÃ«s mbrapa rreshterit. Kishte veshur uniformÃ«n me grada gjenerali por mbi supin e djathtÃ« i mungonte njÃ« nga katÃ«r yjet e gradÃ«s. Ishte i prangosur dhe, mbrapa tij, ushtari i mÃ«parshÃ«m e mbante nÃ«n mbikqyrje.

Me tâ##i parÃ« ata tÃ« dy, gjenerali hovi pÃ«r njÃ« Ã§ast pastaj, duke e nuhatur planin, ndenji nÃ« heshtje dhe bÃ«ri njÃ« fytyrÃ« sa mÃ« tÃ« trishtuar qÃ« tÃ« mundej.

Â«Faleminderit ushtarÂ» i tha koloneli i hollÃ« ndÃ«rkohÃ« qÃ« nxirrte nga kÃ«llÃ«fi i tij BerettÃ«n M9. Â«Tani kÃ«tÃ« qelbÃ«sirÃ«n do ta marrim ne nÃ« dorÃ«zim.Â»

Anija kozmike Theos
â## Plani i veprimit

Â«Nuk Ã«shtÃ« emocionuese qÃ« tÃ« marrÃ«sh vesh se do tÃ« jemi ne tÃ« dy ata qÃ« do shpÃ«tojnÃ« TokÃ«n, i dashur?Â» foli Elisa dhe i mori dorÃ«n kolonelit, ndÃ«rsa e vÃ«shtronte me sytÃ« e njÃ« koteleje tÃ« dashuruar.

Â«â##I dashurâ##? Nuk tÃ« duket se po vrapon pak si shumÃ«?Â» e qortoi Xheku me mÃ«dyshje.

Elisa u drodh dhe vetÃ«m kur koloneli i buzÃ«qeshi me Ã«mbÃ«lsi dhe i ledhatoi njÃ« faqe, e kuptoi se ai po bÃ«nte shaka me tÃ«. Â«QelbÃ«sirÃ«. Mos mÃ« bÃ«j mÃ« njÃ« shaka tÃ« tillÃ« se pÃ«rndryshe do tÃ« ta tregoj unÃ«Â» dhe nisi ta godiste nÃ« kraharor me tÃ« dyja duart.

Â«QetÃ«sohu, qetÃ«sohuÂ» i pÃ«shpÃ«riti Xheku ndÃ«rkohÃ« qÃ« e shtrÃ«ngonte me Ã«mbÃ«lsi pas vetes. Â«NÃ« rregull, ishte njÃ« lojÃ« idiote. Nuk do ta bÃ«j mÃ«.Â»

Ai pÃ«rqafim i papritur pati mbi profesoreshÃ«n njÃ« efekt qetÃ«sues dhe Ã§lodhÃ«s. Ndjeu gjithÃ« tensionin e akumuluar deri nÃ« atÃ« moment qÃ« tâ##i shkrihej si dÃ«bora nÃ« diell. Pas gjithÃ« asaj qÃ« kishte ndodhur orÃ«t e fundit, ishte tamam ajo Ã§ka kishte nevojÃ«. Vendosi qÃ« tÃ« lÃ«shohej nÃ« mes tÃ« krahÃ«ve tÃ« tij dhe, duke mbyllur

ngadalÃ« sytÃ«, mbÃ«shteti kokÃ«n nÃ« kraharorin e tij tÃ« bÃ«shÃ«m dhe e la veten tÃ« humbiste krejtÃ«sisht.

Azakisi, ndÃ«rkohÃ«, kishte futur H^COM-in nÃ« atÃ« kabinÃ«n e tij tmerrÃ«sisht shumÃ« tÃ« ngushtÃ« dhe po priste qÃ«, nga dylbia holografike e vendosur pÃ«rpara, tÃ« mbÃ«rrinte pÃ«rgjigja ndaj kÃ«rkesÃ«s pÃ«r komunikim.

Mbi ekran, duke filluar nga qendra, njÃ« seri valÃ«sh shumÃ«ngjyrÃ«she po krijonin njÃ« efekt tÃ« ngjashÃ«m me atÃ« tÃ« njÃ« guri tÃ« hedhur nÃ« ujÃ«rat e qeta tÃ« njÃ« pellgu. PÃ«r njÃ« Ã§ast, dalngadalÃ«, valÃ«t filluan tÃ« largoheshin duke ia lÃ«nÃ« vendin fytyrÃ«s sÃ« rrudhur dhe tÃ« rrahur nga vitet tÃ« eprorit tÃ« tij I Moshuari.

Â«AzakisÂ» i foli burri duke buzÃ«qeshur lehtÃ«, ndÃ«rkohÃ« qÃ« ngrinte ngadalÃ« dorÃ«n kockore nÃ« shenjÃ« pÃ«rshÃ«ndetjeje. Â«Ã#farÃ« mund tÃ« bÃ«jÃ« ky plak i shkretÃ« pÃ«r ty?Â»

Â«Ia treguam tÃ« vÃ«rtetÃ«n dy tokÃ«sorÃ«ve.Â»

Â«Veprim i guximshÃ«mÂ» komentoi I Moshuari, duke shtrÃ«nguar mjekrÃ«n mes gishtit tÃ« madh dhe atij tregues tÃ« dorÃ«s. Â«Dhe si e morÃ«n?Â»

Â«Le tÃ« themi se, pas habitjes sÃ« fillimit qÃ« ishte e natyrshme, mÃ« duket se kanÃ« reaguar mjaft mirÃ«.Â» Azakisi bÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r pastaj tha me njÃ« ton shumÃ« serioz Â«I kemi propozuar qÃ« tÃ« pÃ«rdorin toroidin pÃ«r superlÃ«ngun.Â»

Â«Toroidin?Â» thirri interlokutori duke u ngritur nÃ«

kÃ«mbÃ« me njÃ« kÃ«rcim qÃ« do ta kishte zili edhe njÃ« fÃ«mijÃ«. Â«Por akoma nuk Ã«shtÃ« testuar plotÃ«sisht. E mban mend se Ã§farÃ« ndodhi herÃ«n e fundit, apo jo? Me atÃ« mjet do tÃ« mund tÃ« krijojmÃ« njÃ« luhatje gravitacionale tÃ« pakontrolluar dhe pastaj ekziston edhe rreziku i krijimit tÃ« njÃ« mini vrime tÃ« zezÃ«.Â»

Â«E di, e di shumÃ« mirÃ«Â» ia ktheu Azakisi shkurtimisht. Â«Por nuk besoj se ka alternativa. KÃ«tÃ« herÃ«, nÃ«se nuk pÃ«rdorim mjete drastike, kalimi i Kodonit, do mund tÃ« jetÃ« fatal pÃ«r tokÃ«sorÃ«t.Â»

Â«Cili Ã«shtÃ« plani yt?Â»

Â«KryqÃ«zimi i orbitave tÃ« dy planeteve Ã«shtÃ« pÃ«rllogaritur tÃ« ndodhÃ« nÃ« mÃ« pak se shtatÃ« ditÃ«. Do duhet qÃ« tÃ« pÃ«rgatisni toroidin dhe tÃ« ma sillni kÃ«tu njÃ« ditÃ« para.Â»

Â«Nuk ka shumÃ« kohÃ«, e di ti.Â»

Â«Duhet tÃ« mÃ« lÃ«sh pak kohÃ« pÃ«r pozicionimin, konfigurimin dhe proÃ§edurÃ«n e aktivizimit.Â»

Â«Kam njÃ« parandjenjÃ« tÃ« keqeÂ» tha I Moshuari ndÃ«rkohÃ« qÃ« kalonte njÃ«rÃ«n dorÃ« midis flokÃ«ve tÃ« zbardhur.

Â«Petrin e kam me vete. Do tÃ« shkojÃ« gjithÃ§ka mirÃ«.Â»

Â«Jeni dy djem tÃ« zotÃ«, nuk kam asnjÃ« dyshim por bÃ«ni shumÃ« kujdes. Ai mjet mund tÃ« shndÃ«rrohet nÃ« njÃ« armÃ« vdekjeprurÃ«se.Â»

Â«PÃ«rpiqu qÃ« tÃ« arrish ta kesh nÃ« kohÃ«, pÃ«r tÃ« tjerat kujdesemi ne. Mos u bÃ«j merak.Â»

Â«NÃ« rregull. Do tÃ« lidhem pÃ«rsÃ«ri sapo tÃ« jetÃ« gjithÃ§ka gati. PaÃ§i fat.Â»

Fytyra e eprorit tÃ« tij u zhduk nga ekrani qÃ« filloi sÃ«rish tÃ« shfaqte po ato valÃ«t shumÃ«ngjyrÃ«she tÃ« mÃ«parshme.

Azakisi u ngrit ngadalÃ« nga kolltuku i parehatshÃ«m dhe ngeli pÃ«r pak me duart e mbÃ«shtetura mbi sipÃ«rfaqen e panelit tÃ« vogÃ«l. MijÃ«ra mendime i vÃ«rtiteshin nÃ« kokÃ« dhe, ndÃ«rkohÃ« qÃ« njÃ« drithÃ«rimÃ« e lehtÃ« i pÃ«rshkonte shpinÃ«n, pati ndjesinÃ« e qartÃ« se kishin pÃ«r tâ##u futur nÃ« njÃ« det me telashe.

Â«ZakÂ» i thirri me gjallÃ«ri shoku i tij i aventurÃ«s kur e pa tÃ« shfaqej nÃ« kabinÃ«n H^COM. Â«Ã#farÃ« thotÃ« plaku?Â»

Azakisi u shtriq pak dhe pastaj tha qetÃ« qetÃ« Â«Na dha aprovimin. NÃ«se gjithÃ§ka duhet tÃ« shkojÃ« siÃ§ u planifikua, do ta kemi toroidin, ose mÃ« mirÃ« Newarkun, njÃ« ditÃ« pÃ«rpara kryqÃ«zimit.Â»

Â«TÃ« shpresojmÃ« qÃ« do ia dalim mbanÃ«. Nuk do tÃ« jetÃ« e lehtÃ« tÃ« konfigurojmÃ« atÃ« mjet nÃ« kaq pak kohÃ«.Â»

Â«PÃ«r Ã§farÃ« bÃ«hesh merak o miku im?Â» ia ktheu Azakisi duke vÃ«nÃ« lehtÃ« buzÃ«n nÃ« gaz. Â«NÃ« supozimin mÃ« tÃ« keq do tÃ« hapim njÃ« shtrembÃ«rim

kohÃ«-hapÃ«sirÃ« qÃ« do tÃ« thithÃ« TokÃ«n, Kodonin, Nibirun dhe gjithÃ« satelitÃ«t e tjerÃ« me vetÃ«m njÃ« goditje.Â»

Dy tokÃ«sorÃ«t, qÃ« po rrinin pakÃ«z mÃ«njanÃ« por qÃ« nuk u kishte shpÃ«tuar as edhe njÃ« fjalÃ« nga biseda, ndenjÃ«n si tÃ« ngurtÃ«suar.

Â«Po Ã§farÃ« po thua?Â» arriti vetÃ«m tÃ« murmuriste nÃ«pÃ«r dhÃ«mbÃ« Elisa ndÃ«rsa e shihte e shtangur. Â«ShtrembÃ«rim kohÃ«-hapÃ«sirÃ«? Thithje? Do doje tÃ« thoje se, nÃ«se ky plan nuk do duhet tÃ« funksionojÃ«, do tÃ« jemi shkaktarÃ«t e shfarosjes sÃ« popullit tonÃ« dhe tuajit?Â»

Â«Bah, ekziston njÃ« rrezik minimalÂ» komentoi me qetÃ«si Azakisi.

Â«NjÃ« â##rrezik minimalâ##? Dhe na e thua kÃ«shtu, me kÃ«tÃ« pamje tÃ« qetÃ« e tÃ« kthjellÃ«t tÃ« shfaqur nÃ« fytyrÃ«? Duhet tÃ« jesh i marrÃ« dhe ne mÃ« shumÃ« se ty.Â»

Â«QetÃ«sohu zemÃ«rÂ» ndÃ«rhyri Xheku duke e kapur nga supet dhe vÃ«shtruar drejt e nÃ« sy. Â«JanÃ« shumÃ« mÃ« tÃ« zotÃ« dhe tÃ« pÃ«rgatitur se ne dhe nÃ«se kanÃ« vendosur tÃ« ndjekin kÃ«tÃ« rrugÃ«, nuk mund tÃ« bÃ«jmÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se tâ##i shoqÃ«rojmÃ« dhe tâ##u japim tÃ« gjithÃ« ndihmÃ«n e mundshme.Â»

Profesoresha mori frymÃ« thellÃ« dhe pastaj tha Â«Duhet tÃ« ulem. ShumÃ« emocione sot. NÃ«se vazhdon kÃ«shtu do tÃ« lÃ« pendÃ«t.Â»

Xheku e mori nÃ«n pÃ«rqafim dhe e shoqÃ«roi tek kolltuku qÃ« ishte mÃ« afÃ«r. Elisa, duke nxjerrÃ« njÃ« rÃ«nkim tÃ« lehtÃ«, iu hodh mbi sipÃ«r me tÃ«rÃ« peshÃ«n e vet.

Â«Ndoshta e kemi ulur pak si shumÃ« pÃ«rqindjen e oksigjenit nÃ« ajÃ«rÂ» i pÃ«rshpÃ«riti Azakisi shokut tÃ« vet.

Â«U pÃ«rpoqa qÃ« ta bÃ«ja sa mÃ« tÃ« pÃ«rshtatshme pÃ«r tÃ« gjithÃ« ne dhe tÃ« evitoja pÃ«rdorimin e atyre respiratorÃ«ve tÃ« shÃ«mtuar.Â»

Â«E di miku im, por druaj se ata po e ndjejnÃ« sÃ«rish nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« tepruar.Â»

Â«NÃ« rregull, po marr masa qÃ« tÃ« ndryshohet pÃ«rzierja. Ne mund tÃ« pÃ«rshtatemi shumÃ« mÃ« lehtÃ«.Â»

Por koloneli, dukej se nuk ia ndjente aspak dhe ishte mÃ« i gjallÃ« se kurrÃ« ndonjÃ«herÃ«. Veprimi dhe rreziku ishin buka e tij e pÃ«rditshme dhe nÃ« situata tÃ« tilla ndihej jashtÃ«zakonisht rehat. Â«MirÃ«Â» tha ai, ndÃ«rkohÃ« qÃ« qÃ«ndronte pikÃ«risht nÃ«n pamjen tredimensionale tÃ« Newark-ut, i cili ende spikaste me madhÃ«shti nÃ« mes tÃ« dhomÃ«s. Â«Kjo punÃ« mund tÃ« na shpÃ«tojÃ« tÃ« gjithÃ«ve ose tÃ« na Ã§ojÃ« nÃ« njÃ« shkatÃ«rrim tÃ« plotÃ«.Â»

Â«AnalizÃ« konÃ§ize por efikaseÂ» komentoi Azakisi.

Â«NÃ« kÃ«tÃ« pikÃ«Â» foli koloneli me ton serioz dhe zÃ« tÃ« thellÃ« Â«mendoj se ka ardhur momenti

pÃ«r tÃ« paralajmÃ«ruar pjesÃ«n tjetÃ«r tÃ« planetit pÃ«r katastrofÃ«n e madhe qÃ« mund tÃ« vijÃ«.Â»

Â«E si mendon qÃ« ta bÃ«sh?Â» pyeti Elisa nga kolltuku i saj. Â«NgrejmÃ« telefonin, marrim presidentin e Shteteve tÃ« Bashkuara dhe i themi: â##MirÃ«dita president. A e dini se jemi nÃ«n shoqÃ«rinÃ« e dy alienÃ«ve tÃ« cilÃ«t na kanÃ« thÃ«nÃ« se, pas pak ditÃ«sh, do tÃ« mbÃ«rrijÃ« njÃ« planet qÃ« do tÃ« na copÃ«tojÃ« tÃ« gjithÃ«ve?â##Â»

Â«MÃ« e pakta qÃ« do ngjasÃ« Ã«shtÃ« qÃ« do tÃ« hyjÃ« nÃ« gjurmÃ« tÃ« telefonatÃ«s, do vijÃ« tÃ« na marrÃ« dhe do na Ã§ojÃ« nÃ« psikiatriÂ» ia ktheu Xheku duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz.

Â«Po nuk keni njÃ« sistem tÃ« komunikimit global si Ã«shtÃ« Rete-ja jonÃ«?Â» e pyeti kolonelin Petri me kureshtje.

Â«Rete? Ã#farÃ« do tÃ« thuash?Â»

Â«Ã#shtÃ« njÃ« sistem i ndÃ«rlidhjes sÃ« pÃ«rgjithshme nÃ« gjendje pÃ«r tÃ« memorizuar dhe shpÃ«rndarÃ« Dijen nÃ« nivel planetar. Ne tÃ« gjithÃ« mund tÃ« futemi, me nivele thellÃ«sie tÃ« ndryshme, nÃ«pÃ«rmjet njÃ« sistemi nervor N^COM i cili, qÃ« nÃ« lindje, instalohet drejt e nÃ« tru.Â»

Â«Fantastike fareÂ» foli Elisa e habitur, pastaj vazhdoi tÃ« thoshte Â«nÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«, edhe ne kemi njÃ« sistem tÃ« kÃ«tij lloji. E quajmÃ« internet por qÃ« natyrisht nuk kemi arritur nÃ« nivelin tuaj.Â»

Â«Dhe nuk do ishte e mundur tÃ« pÃ«rdorej â##internetiâ##

juaj pÃ«r tÃ« dÃ«rguar njÃ« mesazh nÃ« gjithÃ« planetin?Â» pyeti Petri me kureshtje.

Â«Bah, nuk Ã«shtÃ« aq e thjeshtÃ«Â» ia ktheu Elisa. Â«Do mund tÃ« vÃ«mÃ« informacione nÃ« sistem, tÃ« dÃ«rgojmÃ« mesazhe grupeve tÃ« njerÃ«zve, madje edhe tÃ« bÃ«jmÃ« njÃ« filmim dhe tÃ« pÃ«rpiqemi ta mbrojmÃ« sa mÃ« shumÃ« qÃ« tÃ« jetÃ« e mundur, por nuk do na besonte njeri dhe pastaj me siguri qÃ« nuk do tÃ« mbÃ«rrinte te asnjeri.Â» U mendua pÃ«r ca sekonda, pastaj shtoi Â«Sistemi i vetÃ«m mendoj se Ã«shtÃ« akoma televizioni i dashur dhe i vjetÃ«r.Â»

Â«Televizioni?Â» pyeti Azakisi. Pastaj, i kthyer nga Petri, tha Â«A nuk do ishte ai sistemi qÃ«, si rastÃ«sisht, pÃ«rdorÃ«m pÃ«r tÃ« marrÃ« imazhet dhe filmimet ndÃ«rkohÃ« qÃ« ishim duke ardhur pÃ«r kÃ«tu?Â»

Â«Mendoj se po, ZakÂ» dhe u shprehur kÃ«shtu, iu vu punÃ«s pÃ«r tâ##u marrÃ« me njÃ« varg komandash nÃ« panelin qendror. Pas pak sekondash, shfaqi mbi ekranin gjigand disa nga sekuencat qÃ« i kishte regjistruar mÃ« parÃ«. Â«Po flisnit pÃ«r kÃ«to? Â»

NjÃ« numÃ«r i madh filmimesh tÃ« tÃ« gjitha llojeve nisÃ«n tÃ« shfaqeshin njÃ« pas njÃ« me shpejtÃ«si: spote publicitare, lajme televizive, ndeshje futbolli madje edhe njÃ« film i vjetÃ«r bardh e zi me Haumphrey Bogart.

Â«Po ajo Ã«shtÃ« KasablancaÂ» foli Elisa me habi. Â«Po ku e morÃ«t gjithÃ« kÃ«tÃ« material?Â»

Â«Transmetimet tuaja pÃ«rhapen edhe nÃ« kozmosÂ» iu pÃ«rgjigj Petri qetÃ« qetÃ«. Â«Na u desh tÃ« punonim pak mbi sistemin tonÃ« tÃ« marrjes por, nÃ« fund, i kapÃ«m.Â»

Â«Dhe falÃ« atyreÂ» shtoi Azakisi Â«ne arritÃ«m tÃ« mÃ«sonim gjuhÃ«n tuaj.Â»

Â«Edhe ndonjÃ« tjetÃ«r padyshim mÃ« tÃ« komplikuarÂ» komentoi me trishtim Petri. Â«Jam bÃ«rÃ« gati si i marrÃ« me gjithÃ« ato shenja vizatimesh.Â»

Â«SidoqoftÃ«Â» ndÃ«rhyri koloneli duke i rÃ«nÃ« shkurt Â«Ã«shtÃ« pikÃ«risht ajo pÃ«r tÃ« cilÃ«n po flisnim, por besoj se as kjo nuk Ã«shtÃ« zgjidhja mÃ« e mirÃ«.Â»

Â«MÃ« fal XhekÂ» ndÃ«rhyri Elisa. Â«Nuk mendon se Ã«shtÃ« rasti pÃ«r tÃ« njoftuar, para sÃ« gjithash, eprorÃ«t e tu nÃ« ELSAD? Fundja, nÃ«se nuk e kam kuptuar keq, nÃ« krye tÃ« kÃ«saj organizate Ã«shtÃ« pikÃ«risht presidenti i Shteteve tÃ« Bashkuara, apo e kam gabim?Â»

Â«E ti si i di gjithÃ« kÃ«to gjÃ«ra?Â» e kundÃ«rshtoi koloneli me habi.

Â«Eeh, edhe unÃ« kam burimet e miaÂ» tha Elisa duke shmangur, me gjest tÃ« shkujdesur, njÃ« tufÃ« flokÃ«sh qÃ« i binte mbi faqen e djathtÃ«.

Â«KÃ«shtu bÃ«jnÃ« gratÃ« edhe nga ju?Â» pyeti Xheku, i drejtuar nga tÃ« dy alienÃ«t, qÃ« po vÃ«shtronin skenÃ«n me njÃ« pamje tÃ« habitur.

Â«GratÃ« janÃ« njÃ«lloj kudo nÃ« gjithÃ« universin, i dashurÂ» iu pÃ«rgjigj Azakisi duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz.

Â«SidoqoftÃ«Â» vazhdoi koloneli pas batutÃ«s me spec Â«mendoj se ti ke plotÃ«sisht tÃ« drejtÃ«. Duhet njÃ« institucion serioz dhe me kredibilitet pÃ«r tÃ« pÃ«rhapur njÃ« lajm kaq tÃ« rÃ«ndÃ« dhe tronditÃ«s. Jam vetÃ«m pak i merakosur pÃ«rsa i pÃ«rket infiltrimeve tÃ« jashtme qÃ« kanÃ« pÃ«rfshirÃ« gjeneralin KembÃ«ll dhe dy tipat qÃ« na sulmuan. NÃ« fakt, ishte tamam gjenerali eprori im direkt po, siÃ§ shihet, duket se Ã«shtÃ« njÃ« i korruptuar dhe tradhtar.Â»

Â«KÃ«shtu qÃ« si pÃ«rfundim, telefonata pÃ«r tÃ« cilÃ«n po flisnim mÃ« parÃ« do tÃ« duhet qÃ« ta bÃ«jmÃ« vÃ«rtet?Â» ia ktheu profesoresha.

Â«Edhe pse duket absurde, ndoshta Ã«shtÃ« tamam zgjidhja e vetme.Â»

Nju Jork â## Ishulli i Manhattanit

NÃ« njÃ« zyrÃ« luksoze nÃ« katin e tridhjetenÃ«ntÃ« tÃ« grataÃ§elÃ«s madhÃ«shtore qÃ« gjendej midis 5th Avenue dhe 59th Street tÃ« Manhattanit nÃ« Nju Jork, njÃ« burrÃ« jo shumÃ« i gjatÃ«, me njÃ« pamje elegante dhe tÃ« mbajtur mirÃ«, po rrinte pÃ«rpara njÃ« prej pesÃ« dritareve tÃ« mÃ«dha qÃ« e ndanin nnga ambjenti i jashtÃ«m. Kishte tÃ« veshur njÃ« kostum gri tÃ« errÃ«t, me siguri italian, njÃ« kravatÃ« tÃ« kuqe qÃ« binte shumÃ« nÃ« sy dhe kishte flokÃ« tÃ« lÃ«muar dhe me thinja tÃ« krehur nga mbrapa. SytÃ« e tij tÃ« zinj dhe tÃ« thellÃ« zhbirilonin pÃ«rtej xhamit, nÃ« drejtim tÃ« Central Park-ut tÃ« mrekullueshÃ«m qÃ«, duke filluar praktikisht nÃ«n kÃ«mbÃ«t e tij, shtrihej me njÃ« gjatÃ«si prej katÃ«r kilometra dhe gjerÃ«si prej tetÃ«qind metra, duke pÃ«rbÃ«rÃ« njÃ« ishull tÃ« gjelbÃ«r shumÃ« tÃ« Ã§muar, burim oksigjeni dhe Ã§lodhjeje, pÃ«r gati dy milionÃ« banorÃ« tÃ« ishullit.

Â«Zoti senator, mundem?Â» foli njÃ« burrÃ« shtatshkurtÃ«r dhe me njÃ« fytyrÃ« jo shprehÃ«se ndÃ«rkohÃ« qÃ« trokiste me ndrojtje nÃ« portÃ«n elegante hyrÃ«se prej druri me llak tÃ« errÃ«t. Anash, njÃ« pllakatÃ« e vogÃ«l nÃ« ngjyrÃ« ari me shkronja dore tÃ« zeza paraqiste mbishkrimin â##Senatori Xhonatan Prestonâ##.

Â«Ã#farÃ« ka?Â» iu pÃ«rgjigj burri pa u kthyer fare.

Â«NjÃ« komunikim video e inkriptuar Ã«shtÃ« nÃ« pritje pÃ«r ju.Â»

Â«NÃ« rregull, do ta marr qÃ« kÃ«tu. Mbylleni portÃ«n kur tÃ« dilni.Â»

Burri u drejtua me ngadalÃ« nga tryeza elegante e punÃ«s nÃ« ngjyrÃ« tÃ« errÃ«t dhe u ul mbi kolltukun e butÃ« me lÃ«kurÃ« tÃ« zezÃ«. Me njÃ« gjest tÃ« vetvetishÃ«m rregulloi nyjen e kravatÃ«s, futi kufjen nÃ« veshin e djathtÃ« dhe shtypi njÃ« buton tÃ« vogÃ«l gri i vendosur nÃ«n tavolinÃ«n e punÃ«s. NjÃ« ekran i madh gjysÃ«m i tejdukshÃ«m, me njÃ« zhurmÃ« tÃ« lehtÃ«, filloi tÃ« zbriste nga tavani derisa u mbÃ«shtet butÃ«sisht nÃ« sipÃ«rfaqen e tryezÃ«s sÃ« punÃ«s. Burri preku lehtÃ« ekranin dhe fytyra e madhe e gjeneralit KembÃ«ll doli mu pÃ«rpara tij.

Â«Gjeneral, po vÃ«rej me kÃ«naqÃ«si se nuk gjendeni mÃ« nÃ« burg.Â»

Â«Si jeni, senator? Para sÃ« gjithash doja tâ##ju falenderoja pÃ«r operacionin e shpejtÃ« dhe efikas tÃ« shpÃ«timit.Â»

Â«Besoj se e gjithÃ« merita Ã«shtÃ« e dy personave qÃ« i shoh prapa kurrizit tÃ«nd.Â»

Gjenerali u kthye instiktivisht dhe pa trashaluqin sÃ« bashku me shokun e vet, qÃ« po pÃ«rpiqeshin tÃ« bÃ«nin poza nÃ« webkamerÃ«n siÃ§ bÃ«n pÃ«rherÃ« publiku qÃ« ngjeshet mbrapa njÃ« gazetari qÃ« po bÃ«n ndÃ«rkohÃ« njÃ« kronikÃ« direkte televizive. Tundi supet dhe vazhdoi tÃ« thoshte Â«Nuk janÃ« dhelpra por pÃ«r kÃ«si lloj punÃ«sh

janÃ« me tÃ« vÃ«rtetÃ« efiÃ§entÃ«.Â»

Â«MirÃ«. Por tani mÃ« tregoni gjithÃ§ka. Raporti juaj duhet tÃ« kishte ardhur mbi dymbÃ«dhjetÃ« orÃ« pÃ«rpara.Â»

Â«Le tÃ« themi se, kohÃ«t e fundit, kam qenÃ« pak â##i angazhuarâ##Â» ia ktheu me ironi gjenerali. Â«SidoqoftÃ«, mund tâ##ju konfirmoj se intuita juaj mbi punÃ«n e profesoreshÃ«s Hanter ishte plotÃ«sisht e saktÃ« dhe se, nÃ« sajÃ« tÃ« zbulimit tÃ« saj, munda qÃ« tÃ« asistoj personalisht nÃ« njÃ« ngjarje qÃ« Ã«shtÃ« pak pÃ«r tÃ« thÃ«nÃ« e jashtÃ«zakonshme.Â»

Gjenerali bÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r me qÃ«llim qÃ« tÃ« rriste edhe pak kureshtjen e interlokutorit tÃ« tij, dhe pastaj shtoi Â«Senator, nuk e di se si mund tÃ« ketÃ« ndodhur, por gjetja nga ana e profesoreshÃ«s sonÃ« tÃ« tÃ« famshmes â##vazo me pÃ«rmbajtjen e Ã§muarâ##, nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre duhet tÃ« ketÃ« aktivizuar njÃ« sistem qÃ« i ka risjellÃ« planetit tonÃ« jo mÃ« pak se...Â» U ndal dhe, i vetÃ«dijshÃ«m qÃ« fjalia qÃ« po bÃ«hej gati tÃ« thoshte do tÃ« ishte pakÃ«z e vÃ«shtirÃ« pÃ«r tâ##u kapÃ«rdirÃ«, mori frymÃ« thellÃ« pastaj, pa asnjÃ« hezitim mÃ« tej, foli solemnisht Â«njÃ« anije kozmike aliene.Â»

Zyrtari u pÃ«rpoq tÃ« mbante vÃ«shtrimin drejt e tek ekrani, nÃ« kÃ«rkim tÃ« Ã§farÃ«dolloj shenje habie nÃ« fytyrÃ«n e senatorit i cili nÃ« kundÃ«rshti, nuk lÃ«vizi as qerpikun. U mjaftua vetÃ«m me mbÃ«shtetjen e bÃ«rrylit nÃ«

tryezÃ«n e punÃ«s nÃ« ngjyrÃ« tÃ« errÃ«t ndÃ«rkohÃ« qÃ«, duke marrÃ« mjekrÃ«n mes dy gishtave tÃ« parÃ« tÃ« dorÃ«s, nisi ta kruante me butÃ«si. Vazhdoi ta bÃ«nte kÃ«tÃ« veprim edhe pÃ«r ca sekonda, pastaj tha shumÃ« thjesht Â«Dhe kÃ«shtu, u kthyen.Â»

Gjenerali nuk mundi dot tÃ« mos zgurdullonte sytÃ« nga habia e madhe.

Prestoni dinte gjithÃ§ka qÃ« mÃ« parÃ« mbi alienÃ«t... Si ishte e mundur?

Senatori u ngrit ngadalÃ« nga kolltuku i rehatshÃ«m dhe, duke mbajtur duart tÃ« kryqÃ«zuara pas shpinÃ«s, filloi tÃ« ecte nÃ« formÃ« rrethore pÃ«rqark tryezÃ«s sÃ« punÃ«s. Gjenerali dhe dy bashkÃ«punÃ«torÃ«t qÃ« kishte prapa kurrizit nuk guxuan tÃ« shtonin as edhe njÃ« fjalÃ« tÃ« vetme. U mjaftuan me njÃ« shkÃ«mbim tÃ« vÃ«shtrimeve ngurruese, duke qÃ«ndruar me durim nÃ« pritje.

Papritmas, Prestoni u kthye tek tryeza e punÃ«s, i mbÃ«shteti sipÃ«r tÃ« dyja duart dhe, duke vÃ«shtruar gjeneralin drejt e nÃ« sy, tha Â«Keni njÃ« dron me vete. MÃ« thoni nÃ«se arritÃ«t tÃ« bÃ«nit njÃ« filmim tÃ« anijes kozmike.Â»

Gjenerali u kthye nÃ« kÃ«rkim tÃ« dÃ«shpÃ«ruar tÃ« njÃ« pÃ«rgjigje pozitive nga ana e atyre tÃ« dyve qÃ« po rrinin mbrapa tij. Ai mÃ« i holli bÃ«ri njÃ« shenjÃ« nÃ«nkuptuese me njÃ« buzagaz, mori fjalÃ«n dhe, me gjoksin e fryrÃ« nga krenaria, pohoi i kÃ«naqur Â«Sigurisht senator, edhe mÃ« shumÃ« se njÃ«. Po jua dÃ«rgoj menjÃ«herÃ«.Â»

Pa shumÃ« komplimenta, shtyu pak mÃ«njanÃ« gjeneralin dhe, pasi u mor ca me tastierÃ«n qÃ« kishte pÃ«rpara vetes, nxori nÃ« njÃ« anÃ« tÃ« ekranit tÃ« senatorit, fotot e bÃ«ra nÃ« kampin e profesoreshÃ«s Hanter.

Prestoni drejtoi tÃ« dy bÃ«rrylat mbi tryezÃ«n e punÃ«s, mbÃ«shteti mjekrÃ«n tek duart e mbyllura grusht dhe iu afrua ekranit sa tÃ« mundej pÃ«r tÃ« mos humbur as edhe njÃ« fotogramÃ« nga ato qÃ« po kalonte pÃ«rpara. NÃ« fillim imazhet gjatÃ« natÃ«s tÃ« enÃ«s prej guri qÃ« ishte gjetur e groposur nÃ«n tokÃ«, pastaj ato tÃ« sferÃ«s misterioze brenda saj dhe transporti i saj nÃ« tendÃ«n e laboratorit. NÃ« fund skenari ndryshoi. Ishte ditÃ« e gjitha. Me sa dukej i vendosur mbi katÃ«r tufat e kuqÃ«rremta tÃ« dritÃ«s qÃ« vinin nga kÃ«ndet e njÃ« katrori imagjinar i vizatuar mbi sipÃ«rfaqen e tokÃ«s, njÃ« strukturÃ« rrethore ngjyrÃ« argjendi dukej fare mirÃ« dhe qartÃ«. E gjitha dukej si njÃ« lloj trungu piramide e cila ngjasonte Ã§uditÃ«risht me Ziqquratin e Urit qÃ« shihej madhÃ«shtor nÃ« sfond.

Senatori nuk arrinte dot tâ##i hiqte sytÃ« nga ekrani. Kur pa dy figurat, me pamjen e njeriut por padyshim pak mÃ« tÃ« gjatÃ« dhe trupmÃ«dhenj nga mesatarja, tek dilnin nga e Ã§ara e strukturÃ«s nÃ« ngjyrÃ« argjendi dhe shkelÃ«n me kÃ«mbÃ«t e tyre tÃ« mÃ«dha mbi atÃ« qÃ« duhej tÃ« ishte platforma e zbritjes, nuk mundi tÃ« rrinte pa bÃ«rÃ« njÃ« murmurimÃ« dhe ndjeu zemrÃ«n tâ##i shkonte lart gjer nÃ« grykÃ«.

Ã#ndrra qÃ« e kishte ndjekur pas gjithÃ« jetÃ«n ishtÃ« bÃ«rÃ« e vÃ«rtetÃ«. TÃ« gjitha studimet e tij, kÃ«rkimet e tij dhe, mbi tÃ« gjitha, kapitalet e konsiderueshme qÃ« kishte investuar nÃ« atÃ« projekt mÃ« nÃ« fund po jepnin rezultatet e shpresuara. Ata qÃ« po shihte nÃ« ekran ishin me tÃ« vÃ«rtetÃ« dy alienÃ« tÃ« cilÃ«t, nÃ« bordin e anijes sÃ« tyre kozmike tepÃ«r tÃ« avancuar, kishin pÃ«rshkuar mes pÃ«r mes tÃ« gjithÃ« hapÃ«sirÃ«n ndÃ«rplanetare pÃ«r tâ##u kthyer sÃ«rish nÃ« TokÃ«. Tani do tÃ« kishte mundÃ«si tâ##ua pÃ«rplaste nÃ« fytyrÃ« tÃ« gjithÃ« atyre qÃ« e kishin kritikuar dhe tâ##u thoshte se pÃ«rllogaritjet e tij ishte absolutisht tÃ« sakta. Planeti misterioz i dymbÃ«dhjeti nÃ« sistemin diellor ekzistonte vÃ«rtet. Orbita e tij, pas 3.600 vitesh, po kryqÃ«zohej pÃ«rsÃ«ri me atÃ« tÃ« TokÃ«s dhe para tij ishin dy nga banorÃ«t e tij tÃ« cilÃ«t, duke pÃ«rfituar nga â##kalimiâ## i planetit, ishin kthyer pÃ«r tÃ« na vizituar dhe pÃ«r tÃ« na ndikuar pÃ«rsÃ«ri nÃ« kulturÃ«n tonÃ« dhe jetÃ«t tona. TashmÃ« kishte ndodhur kushedi sa e sa herÃ« tÃ« tjera nÃ« harkun e mijÃ«vjeÃ§arÃ«ve dhe tani historia po pÃ«rsÃ«ritej. Por kÃ«tÃ« herÃ«, ishte edhe ai vetÃ« dhe natyrisht nuk do linte tâ##i ikte ky rast fatlum.

Â«PunÃ« e shkÃ«lqyerÂ» u shpreh thjesht senatori i drejtuar nga ata tÃ« tre qÃ« po e vÃ«shtronin me ankth nga ekrani. Pastaj, pasi kishte bÃ«rÃ« njÃ« rrotullim tÃ« plotÃ« nÃ« kolltukun ku ishte ulur, shtoi Â«Fakti Ã«shtÃ« se ju, gjeneral, pÃ«rderisa jeni zbuluar, ky fakt do tâ##i komplikojÃ« pak

gjÃ«rat. Nuk do tÃ« kemi mÃ« mundÃ«sinÃ« e tÃ« pasurit tÃ« njÃ« â##veshiâ## prej autoriteti brenda ELSAD-it por, nÃ« kÃ«tÃ« pikÃ«, nuk na intereson mÃ«.Â»

Â«Ã#farÃ« kÃ«rkon tÃ« thuash, senator?Â»

Â«Tani objektivi ynÃ« nuk Ã«shtÃ« mÃ« tÃ« zbulojmÃ« nÃ«se supozimet e profesoreshÃ«s Hanter ishin tÃ« sakta ose dhe mÃ« pak, as tÃ« fusim nÃ« dorÃ« â##enÃ«n e Ã§muarâ##.Â»

Â«Edhe sepse, gjithÃ§ka ishte pÃ«rveÃ§ se e Ã§muarÂ» pÃ«shpÃ«riti trashaluqi.

Â«Mund tÃ« kalojmÃ« direkt e nÃ« fazÃ«n e dytÃ«Â» vazhdoi senatori, duke bÃ«rÃ« gjoja sikur nuk e kishte dÃ«gjuar. Â«Kemi pÃ«rpara njÃ« teknologji jashtÃ«zakonisht tÃ« avancuar dhe do tÃ« na e servirin nÃ« njÃ« pjatÃ« tÃ« argjendtÃ«. E gjitha ajo Ã§ka duhet tÃ« bÃ«jmÃ« Ã«shtÃ« thjesht ta marrim para se tÃ« mbÃ«rrijÃ« dikush tjetÃ«r para nesh.Â»

Â«MÃ« lejoni, senatorÂ» guxoi tâ##i pÃ«rgjigjej gjenerali me ndrojtje. Â«dy ndihmÃ«sit e mi kanÃ« pasur mÃ«nyrÃ«n pÃ«r tÃ« provuar se, tÃ« dy alienÃ«t tanÃ« simpatikÃ«, nuk duket se janÃ« kaq tÃ« disponueshÃ«m pÃ«r tÃ« bashkÃ«punuar.Â»

Â«Le tÃ« themi se na kanÃ« mbytur me shpullaÂ» shtoi trashaluqi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« bÃ«nte njÃ« gjest duke masazhuar gjurin.

Â«Mund ta marr me mend llojin e qasjes qÃ« keni

pÃ«rdorurÂ» ia ktheu senatori duke bÃ«rÃ« njÃ« shenjÃ« nÃ«nkuptuese prej buzagazi tÃ« lehtÃ«. Â«A keni pyetur veten se si janÃ« lidhur aq pÃ«rzemÃ«rsisht me profesoreshÃ«n dhe kolonelin Hadson? Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«n na Ã«shtÃ« dukur njÃ« gjÃ« vÃ«rtet e Ã§uditshmeÂ» iu pÃ«rgjigj gjenerali. Â«janÃ« sjellÃ« me ta sikur tÃ« kishin njÃ« jetÃ« qÃ« njiheshin bashkÃ«.Â»

Â«NdÃ«rsa unÃ« mendoj sÃ« thjesht janÃ« treguar mÃ« tÃ« pÃ«rzemÃ«rt dhe mÃ« tÃ« sjellshÃ«m nga ju.Â»

Â«Bah, nÃ« fakt, nuk Ã«shtÃ« se kemi shkuar tamam urtÃ« e butÃ«.Â»

Â«Ajo qÃ« ka ndodhur ka ndodhurÂ» foli senatori si konkluzion. Â«tani pÃ«rqendrohuni tek misioni nÃ« vazhdim. Ju tÃ« dy, gjeni ku janÃ« koloneli dhe mikesha e tij. Dua qÃ« tÃ« mos i humbni nga sytÃ« as edhe njÃ« Ã§ast. Do tÃ« keni mjete dhe burime nÃ« dispozicion. KÃ«saj here nuk do tÃ« pranoj gabime.Â»

Â«Po tani kush tâ##ia thotÃ« se ata tÃ« dy po bÃ«jnÃ« njÃ« shÃ«titje tÃ« vockÃ«l rreth e rrotull TokÃ«s?Â» i pÃ«shpÃ«riti trashaluqi nÃ« vesh atij tÃ« hollit njÃ« Ã§ast para se tÃ« lÃ«shonte njÃ« ofshamÃ« tÃ« shurdhÃ«t shkaktuar nga gjuajtja qÃ« i kishte dhÃ«nÃ« shoku i tij nÃ« kÃ«rcin e kÃ«mbÃ«s sÃ« majtÃ«.

Â«NdÃ«rsa ju gjeneral, do tÃ« vij e tâ##ju marr nÃ« aeroport.Â»

Â«Do tÃ« vini kÃ«tu personalisht?Â» foli ushtaraku i habitur.

Â«Nuk do ta humbisja kÃ«tÃ« ngjarje pÃ«r asgjÃ« nÃ« botÃ«. NÃ«se ajo Ã«shtÃ« baza ku ata zbresin, aty do tÃ« duhet qÃ« edhe tÃ« kthehen, por kÃ«saj radhe do tÃ« pÃ«rgatisim njÃ« grup tÃ« mirÃ« pÃ«r tâ##i mirÃ«pritur. Do tâ##ju jap udhÃ«zime gjatÃ« rrugÃ«s. PunÃ« tÃ« mbarÃ« tÃ« gjithÃ«veÂ» dhe e mbylli kÃ«tu bisedÃ«n.

Senatori qÃ«ndroi pÃ«r pak Ã§aste duke kqyrur ekranin pÃ«rpara qÃ«, pas pÃ«rfundimit tÃ« transmetimit, po shfaqte tashmÃ« njÃ« seri imazhesh spektakolare nga shkretÃ«tira e ArizonÃ«s qÃ« pasonin gradualisht njÃ«ra pas tjetrÃ«s. Pastaj, sikur diÃ§ka ta kishte zgjuar papritmas nga gjumi, kÃ«rceu nÃ« kÃ«mbÃ«, shtypi butonin e komunikuesit qÃ« kishte mbi tryezÃ« dhe foli ftohtÃ« nÃ« mikrofonin e inkorporuar Â«MÃ« pÃ«rgatisni avionin dhe mÃ« thÃ«rrisni shoferin tim. Dua tÃ« jem nÃ« fluturim maksimumi brenda njÃ« ore.Â»

Anija kozmike Theos â## Dhurata

Â«Duhet qÃ« tÃ« kthehemi poshtÃ«Â» foli koloneli i kthyer nga tÃ« dy alienÃ«t. Â«Duhet tÃ« bÃ«j ndonjÃ« telefonatÃ« dhe nuk besoj se prej kÃ«tej do tÃ« ishte vÃ«rtet e mundur.Â»

Â«Nuk do tÃ« isha shumÃ« i sigurtÂ» ia ktheu Azakisi duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz. Â«Shiko se Petri i mirÃ« nÃ«se i vihet seriozisht, mund tÃ« bÃ«jÃ« gjÃ«ra qÃ« as i pÃ«rfytyron dotÂ» dhe i dha njÃ« tÃ« rrahur mikut nÃ« shpatulla.

Â«QetÃ«sohu, qetÃ«sohuÂ» ia ktheu Petri duke lÃ«vizur krahÃ«t nÃ« ajÃ«r. Â«PikÃ«sÃ«pari pÃ«rkufizo konceptin e â##telefonatÃ«sâ##.Â»

Xheku pak i Ã§uditur nga pyetja me sa duket banale, u kthye nga Elisa e cila, nÃ« fillim iu shtrÃ«ngua nÃ« supe pastaj, duke treguar xhepin e veÃ§antÃ« tÃ« kolonelit, foli Ã§iltÃ«rsisht Â«Do jua tregosh celularin tÃ«nd, apo jo?Â»

Me njÃ« gjest tÃ« shpejtÃ«, Xheku nxori smartphonin e vet. Ishte njÃ« touch-screen tepÃ«r i dalÃ« mode. KurrÃ« nuk i kishte pÃ«lqyer tÃ« ndiqte tendencÃ«n absurde pÃ«r tÃ« patur gjithnjÃ« modelin e fundit. Preferonte tÃ« kishte nÃ« dorÃ« njÃ« aparat qÃ« e njihte mirÃ«, pa iu dashur tÃ« shpenzonte Ã§do herÃ« mjaft kohÃ« pÃ«r tÃ« mÃ«suar tÃ« gjitha funksionet e reja.

Â«Nuk jam teknikÂ» foli Xheku ndÃ«rkohÃ« qÃ« ia

tregonte alienit Â«por me kÃ«tÃ« gjÃ«nÃ«, jemi nÃ« gjendje tÃ« flasim me njÃ« person tjetÃ«r qÃ« zotÃ«ron njÃ« tÃ« ngjashme si ky, thjesht duke formuar numrin e tij me atÃ« tÃ« kÃ«saj tastierÃ«s.Â»

Petri mori telefonin dhe e pa me vÃ«mendje. Â«Duhet tÃ« jetÃ« njÃ« sistem i transmetimit njÃ« nÃ« njÃ«, i ngjashÃ«m mÃ« komunikuesit tanÃ« portabÃ«l.Â»

Â«Me tÃ« vetmin ndryshim qÃ«Â» shtoi Elisa Â«Ã§do herÃ« qÃ« e pÃ«rdorim, na marrin njÃ« thes me para.Â»

Duke menduar se njohja e kufizuar e gjuhÃ«s nuk i lejonte qÃ« tÃ« kapte tÃ« gjithÃ« konceptet, Petri vendosi tÃ« mos ia vinte veshin deklaratÃ«s sÃ« fundit dhe vazhdoi me analizÃ«n e objektit qÃ« mbante nÃ« dorÃ«. Â«Do tÃ« kem nevojÃ« pÃ«r pak kohÃ« pÃ«r tÃ« kuptuar se si funksionon.Â»

Â«BÃ«je me qetÃ«siÂ» komentoi Elisa me dÃ«shpÃ«rim. Â«Aq mÃ« tepÃ«r qÃ« Ã«shtÃ« njÃ« planet qÃ« po na vjen drejt nesh.Â»

Petri e vÃ«shtroi nÃ« mÃ«dyshje pastaj, duke parÃ« se nuk e kishte kapur as atÃ« batutÃ«n, vendosi tÃ« mos shtonte gjÃ« tjetÃ«r. Tundi thjesht supet dhe u fut nÃ« modulin e transferimit tÃ« brendshÃ«m qÃ« gjendej mÃ« afÃ«r nga ku u zhduk brenda pak sekondash.

Â«AtÃ«herÃ«, supozojmÃ« se celulari jot arrin tÃ« funksionojÃ« prej kÃ«tej, si e mendon qÃ« tÃ« vazhdosh mÃ« tej?Â» pyeti Elisa, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pÃ«rpiqej me dÃ«shpÃ«rim tÃ« merrte veten nga dobÃ«sia e shkaktuar nga

mungesa e oksigjenit dhe nga mijÃ«ra emocionet qÃ« kishte pÃ«rjetuar orÃ«t e fundit.

Â«Fillimisht kisha menduar tÃ« kontaktoja senatorin Preston, eprorin direkt tÃ« gjeneralit KembÃ«ll. Por pastaj, duke marrÃ« parasysh se ai person asnjÃ«herÃ« nuk mÃ« ka bindur shumÃ«, kam vendosur tÃ« ndjek njÃ« rrugÃ« tjetÃ«r pÃ«r tÃ« arritur tek presidenti.Â»

Â«Mendon se mund tÃ« jetÃ« edhe ai i pÃ«rfshirÃ«?Â»

Â«Ata tÃ« dy djajtÃ« nuk ma treguan asnjÃ«herÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«n. KanÃ« qarkulluar zÃ«ra se Prestoni Ã«shtÃ« edhe i implikuar me prodhuesit e armÃ«ve vÃ«rtet pak tÃ« rekomandueshme. Nuk kam besim fare tek ai.Â»

Â«KÃ«shtu qÃ«?Â»

Â«KÃ«shtu qÃ« do tÃ« drejtohem direkt tek admirali Benxhamin Uillson. Ka qenÃ« krahu i djathtÃ« i presidentit pÃ«r shumÃ« vite dhe madje ishte njÃ« mik shumÃ« i ngushtÃ« i babait tim.Â»

Â«Ishte?Â»

Â«PÃ«r fat tÃ« keq babai na la afro dy vjet mÃ« parÃ«.Â»

Â«MÃ« vjen keq...Â» pÃ«shpÃ«riti Elisa duke i ledhatur me Ã«mbÃ«lsi krahun e majtÃ«.

Â«Uillsoni mÃ« ka mbajtur nÃ« prehÃ«r kur isha fÃ«mijÃ«. Ã#shtÃ« nga tÃ« paktÃ«t persona tek tÃ« cilÃ«t besoj verbÃ«risht.Â»

Â«Nuk di Ã§â##tÃ« them. PÃ«r sa kohÃ« qÃ« ti ke marrÃ«dhÃ«nie shumÃ« tÃ« mira me tÃ«, besoj se do tÃ«

jetÃ« e vÃ«shtirÃ« qÃ« tâ##ia pÃ«rcjellÃ«sh njÃ« lajm tÃ« kÃ«tillÃ« nÃ«pÃ«rmjet telefonit.Â»

Â«Mund tâ##i tregoj gjithmonÃ« ndonjÃ« foto tÃ« qytetit tÃ« tij qÃ« shihet prej kÃ«tu sipÃ«r.Â»

Â«Me sensorÃ«t tanÃ« me rreze tÃ« shkurtÃ«rÂ» vÃ«rejti Azakisi qÃ« kishte ngelur mÃ«njanÃ« deri mÃ« atÃ«herÃ« Â«do mundemi qÃ« tâ##u themi gjithashtu, nÃ« kohÃ« reale, se sa rrahje nÃ« minutÃ« ka zemra e tij.Â»

Â«Mos bÃ«j shaka tÃ« lutemÂ» tha Elisa duke pÃ«rforcuar deklarimin e e saj me njÃ« gjest tÃ« dorÃ«s.

Â«Nuk mÃ« beson? AtÃ«herÃ« shiko.Â»

Azakisi, me anÃ« tÃ« O^COM-it, shfaqi nÃ« ekranin gjigand pamjen nga lart tÃ« kampit tÃ« profesoreshÃ«s. NÃ« pak sekonda, zmadhoi imazhin deri sa inkuadroi atÃ« qÃ« ishte tenda e saj e laboratorit.

Â«Ajo qÃ« po shihni...Â»

Â«Ã#shtÃ« tenda imeÂ» thirri Elisa para se Azakisi tÃ« mbaronte fjalinÃ«.

Â«E saktÃ«. Dhe tani rrini e shikoni.Â»

Papritmas ndodhi sikur mbulesa e tendÃ«s u zhduk fare dhe kÃ«shtu shiheshin nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pÃ«rsosur tÃ« gjitha objektet qÃ« gjendeshin brenda saj.

Â«Tryeza ime e punÃ«s, librat...e pabesueshme.Â»

Â«NÃ«se do tÃ« qe njeri brenda, do mund tâ##ju tregoja nxehtÃ«sinÃ« e gjeneruar nga qarkullimi i gjakut dhe kÃ«shtu qÃ« do mund tÃ« pÃ«rllogarisja edhe rrahjet e tij.Â»

I kÃ«naqur padyshim nga demonstrimi u kishte bÃ«rÃ« atyre, alieni nisi tÃ« sillej rrotull me hap krenar nÃ«pÃ«r dhomÃ«.

Por papritur, koloneli, qÃ« nuk e kishte marrÃ« veten nga habia, pati njÃ« si shok elektrik dhe foli i irrituar Â«Ã#â##Ã«shtÃ« kjo â##nÃ«se do tÃ« qe njeriâ##? Duhet tÃ« ketÃ« njeri brenda. Ku dreqin kanÃ« pÃ«rfunduar dy tÃ« burgosurit?Â»

Elisa iu afrua ekranit pÃ«r tÃ« parÃ« mÃ« mirÃ«. Â«Ndoshta i kanÃ« lÃ«vizur. A mund tÃ« kemi njÃ« pamje mÃ« tÃ« plotÃ« tÃ« pjesÃ«s tjetÃ«r tÃ« kampit?Â»

Â«Pa problem fare.Â»

NÃ« fare pak sekonda, Azakisi filloi tÃ« bÃ«nte njÃ« panoramim tÃ« kampit. SensorÃ«t zhbiriluan gjithandej por nuk u gjend asnjÃ« gjurmÃ« prej tÃ« dy tÃ« burgosurve.

Â«Duhet tÃ« jenÃ« arratisurÂ» pohoi shkurt koloneli. Â«Kjo do tÃ« thotÃ« se do tâ##i zÃ«mÃ« krejt papritur. PÃ«r fat gjenerali Ã«shtÃ« Ã§uar i sigurt nga njerÃ«zit e mi. Ata tÃ« tre bashkÃ« do tÃ« ishin nÃ« gjendje tÃ« ngatÃ«rronin mÃ« shumÃ« se vetÃ« djalli.Â»

Â«Nuk ka rÃ«ndÃ«siÂ» foli Elisa. Â«Tani kemi probleme vÃ«rtet shumÃ« mÃ« tÃ« mÃ«dha pÃ«r tâ##u marrÃ«.Â»

As nuk e kishte mbaruar fjalinÃ« kur dera e modulit tÃ« komunikimit tÃ« brendshÃ«m numÃ«r tre u hap. NjÃ« vajzÃ« e hijshme doli prej andej me hap tÃ« butÃ« dhe tÃ« harkuar. Mbante nÃ« dorÃ« njÃ« lloj tabakaje krejtÃ«sisht tÃ«

tejdukshme mbi tÃ« cilÃ«n ishin vÃ«nÃ« disa enÃ« me ngjyra.

Â«ZotÃ«rinjÂ» lajmÃ«roi me pompozitet Azakisi duke nxjerrÃ« nÃ« dukje njÃ« prej buzÃ«qeshjeve tÃ« tija mÃ« tÃ« kÃ«ndshme. Â«Ju prezantoj me anÃ«taren mÃ« tÃ«rheqÃ«se tÃ« itinerarit tÃ« tÃ« gjithÃ« galaktikÃ«s.Â»

Xhekut, tÃ« cilit i kishte rÃ«nÃ« nofulla, pÃ«r habi arriti vetÃ«m tÃ« belbÃ«zonte njÃ« â##mirÃ«ditaâ## tÃ« thjeshtÃ« para se tÃ« merrte njÃ« goditje tÃ« mirÃ« me bÃ«rryl midis brinjÃ«s sÃ« dhjetÃ« dhe tÃ« njÃ«mbÃ«dhjetÃ« nÃ« anÃ«n e tij tÃ« djathtÃ«.

Â«MirÃ« se vini nÃ« bordÂ» foli me njÃ« anglishte mjaft tÃ« cunguar. Â«Besoj se keni uri. Ju solla diÃ§ka pÃ«r tÃ« ngrÃ«nÃ«.Â»

Â«Faleminderit, jeni shumÃ« e sjellshmeÂ» iu pÃ«rgjigj Elisa me zemÃ«rim, ndÃ«rsa vÃ«shtronte gjithÃ« inat tÃ« dashurin e saj.

Vajza nuk shtoi gjÃ« tjetÃ«r. Vuri tabakanÃ« mbi njÃ« mbÃ«shtetÃ«se nÃ« tÃ« majtÃ« tÃ« tyre, ndriÃ§oi fytyrÃ«n me njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« mrekullueshme dhe, pas pak sekondash, u zhduk sÃ«rish nÃ« tÃ« njÃ«jtin modul nga kishte ardhur.

Â«E lezetÃ§me apo jo?Â» komentoi Azakisi duke vÃ«shtruar kolonelin.

Â«E lezetÃ§me? Kush? PÃ«r Ã§farÃ« po flisje?Â» nxitoi tâ##i pÃ«rgjigjej Xheku, duke kujtuar goditjen e marrÃ« mÃ« parÃ«.

Azakisi shpÃ«rtheu nÃ« njÃ« tÃ« qeshur buÃ§itÃ«se pastaj, me njÃ« gjest tÃ« dorÃ«s, i ftoi tÃ« dy tÃ« hanin.

Â«Po Ã§a dreqin Ã«shtÃ« kjo gjÃ«ja?Â» murmuriti Elisa ndÃ«rkohÃ« qÃ« me njÃ« veprim shumÃ« pak elegant, provonte pjatancat e ndryshme.

Â«MÃ«lÃ§i NebiriÂ» nxitoi tÃ« sqaronte alieni Â«brinjÃ« Hanuku dhe rrÃ«njÃ« Hermesi tÃ« ziera, tÃ« gjitha tÃ« shoqÃ«ruara nga njÃ« pije le tÃ« themi â##energjikeâ##.Â»

Â«NÃ« restorantin Masgouf ishte gjithÃ§ka tjetÃ«r pÃ«r tjetÃ«rÂ» foli shkurt Elisa. Â«Por unÃ« kam njÃ« uri prej ujku dhe mendoj vÃ«rtet se do tÃ« ha diÃ§ka.Â»

Kapi me duar njÃ« copÃ« brinje dhe, pa shumÃ« probleme, filloi ta ndukte gjer nÃ« kockÃ«. Â«Nuk Ã«shtÃ« se kjo gjÃ«ja do tÃ« na sjellÃ« dhimbje barku tÃ« pashembullta, apo jo Zak? Provoje edhe ti, zemÃ«r. Shija Ã«shtÃ« pak e Ã§uditshme por aspak e keqe.Â»

Koloneli, qÃ« po e vÃ«shtronte ElisÃ«n i tromaksur ndÃ«rkohÃ« qÃ« konsumonte pa kontroll gjithÃ« ato ushqime tÃ« Ã§uditshme qÃ« gjendeshin nÃ« tabaka, u mjaftua vetÃ«m duke belbÃ«zuar Â«Jo, jo, faleminderit. Nuk kam uri.Â»

Por vÃ«mendja iu tÃ«rhoq nga pamja e pazakontÃ«, si e tabakasÃ« ashtu edhe e enÃ«ve qÃ« shÃ«rbenin si pjata. Kapi njÃ« me ngjyrÃ« tÃ« kuqe tÃ« ndezur dhe i pa pÃ«rbÃ«rjen. Ishte e pazakontÃ« dhe e ftohtÃ« padyshim. MÃ« e ftohtÃ« nga sa duhet tÃ« ishte dhe, pavarÃ«sisht kÃ«saj, ushqimi nÃ« brendÃ«si tÃ« saj ishte shumÃ« i nxehtÃ«. Me majÃ«n e

gishtit tregues preku lehtÃ« tÃ« gjithÃ« sipÃ«rfaqen. Ishte jashtÃ«zakonisht e lÃ«muar. Nuk dukej as prej metali, as prej plastike. Fundja, si mund tÃ« ishte plastike? Ata e pÃ«rdornin atÃ« pÃ«r gjithÃ« qÃ«llimet e tjera. GjÃ«ja tjetÃ«r vÃ«rtet e Ã§uditshme ishte se, pavarÃ«sisht pÃ«rsosmÃ«risÃ« sÃ« punimit nÃ« sipÃ«rfaqe, kishte njÃ« mungesÃ« absolute tÃ« pasqyrimeve. Drita sikur ishte pÃ«rpirÃ« nga ai material misterioz. Afroi veshin tek sipÃ«rfaqja e lÃ«muar dhe, me nyjen e gishtit tÃ« mesit, filloi tâ##i binte sipÃ«r me delikatesÃ«. NÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pabesueshme, ena nuk nxori asnjÃ« zhurmÃ«. Dukej sikur po trokiste mbi njÃ« top tÃ« madh prej pambuku.

Â«Po me Ã§farÃ« janÃ« bÃ«rÃ« kÃ«to objekte?Â» pyeti me tepÃ«r kureshtje. Â«Dhe tabakaja? Duket se janÃ« prej tÃ« njÃ«jtit material.Â»

Azakisi, po aq i habitur nga pyetja e pazakontÃ«, iu afrua edhe ai tabakasÃ«. Mori njÃ« enÃ« tjetÃ«r, kÃ«tÃ« herÃ« me ngjyrÃ« jeshile tÃ« zbehtÃ«, dhe e ngriti deri tek sytÃ«.

Â«NÃ« fakt, nuk Ã«shtÃ« njÃ« â##materialâ## i vÃ«rtetÃ« dhe tamam i pÃ«rshtatshÃ«m.Â»

Â«NÃ« Ã§farÃ« kuptimi? Ã#farÃ« do tÃ« thuash?Â»

Â«Ju Ã§farÃ« pÃ«rdorni pÃ«r tÃ« mbajtur objekte, ushqime, lÃ«ngje ose substanca nÃ« pÃ«rgjithÃ«si?Â»

Â«NgaherÃ« si gjithmonÃ«, pÃ«rdorim kuti kartoni ose druri pÃ«r tÃ« transportuar materiale. PÃ«r tÃ« shÃ«rbyer ushqimet pÃ«rdorim tenxhere metalike, pjata nÃ« qeramikÃ«

dhe gota prej qelqi, ndÃ«rsa pÃ«r tÃ« transportuar ose ruajtur ushqime dhe lÃ«ngje nÃ« pÃ«rgjithÃ«si pÃ«rdorim enÃ« nÃ« plastikÃ« tÃ« formave nga mÃ« tÃ« shumÃ«llojshmet.Â»

Â«PlastikÃ«? Po flasim pÃ«r tÃ« njÃ«jtÃ«n plastikÃ« qÃ« na hyn edhe ne nÃ« punÃ«?Â» pyeti Azakisi me habi.

Â«Besoj vÃ«rtet se poÂ» iu pÃ«rgjigj menjÃ«herÃ« koloneli. Â«NÃ« fakt, plastika Ã«shtÃ« bÃ«rÃ« njÃ« nga problemet mÃ« tÃ« mÃ«dha nÃ« lidhje me ndotjen nÃ« planetin tonÃ«. VetÃ« ju na keni thÃ«nÃ« qÃ« keni gjetur sasi tÃ« tepÃ«rta gjithandej.Â» BÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r pastaj shtoi Â«Prandaj pÃ«r kÃ«tÃ« arsye, oferta juaj pÃ«r tÃ« rikuperuar gjithÃ§ka na ka tunduar pa masÃ«. Do tÃ« kishim gjetur zgjidhjen e njÃ« problemi shumÃ« tÃ« madh.Â»

Â«Pra, nÃ«se e kuptova mirÃ«, ju e pÃ«rdorni plastikÃ«n si enÃ« dhe pastaj e flakni tutje pa kontroll, duke ndotur Ã§do cep tÃ« planetit tuaj?Â»

Â«Ã#shtÃ« tamam kÃ«shtuÂ» iu pÃ«rgjigj Xheku gjithnjÃ« e mÃ« i pÃ«shtjelluar.

Â«Por Ã«shtÃ« marrÃ«zi, Ã«shtÃ« absurditet. Po helmoheni vetÃ« me duart tuaja.Â»

Â«Bah, nÃ«se vendos edhe gjithÃ« smogun e shkaktuar nga mjetet tona tÃ« lÃ«vizjes, nga fabrikat dhe nga sistemet pÃ«r gjenerimin e energjisÃ« do tÃ« arrijmÃ« ta bÃ«jmÃ« akoma mÃ« keq. PÃ«r tÃ« mos folur pastaj pÃ«r skorjet radioaktive qÃ« nuk dimÃ« ende se si tâ##i heqim qafe.Â»

Â«Ju jeni pa tru dhe tÃ« papÃ«rgjegjshÃ«m. Po

shkatÃ«rroni planetin mÃ« tÃ« bukur tÃ« gjithÃ« sistemit diellor. Dhe pÃ«r fat tÃ« keq, faji Ã«shtÃ« edhe i yni.Â»

Â«Si i juaji?Â»

Â«Bah, ishim ne qÃ« modifikuam ADN-nÃ« tuaj, qindra mijÃ«ra vite mÃ« parÃ«. Ju kemi dhuruar njÃ« inteligjencÃ« mÃ« tÃ« lartÃ« nga gjithÃ« qeniet e tjera tÃ« TokÃ«s, dhe ju si e keni pÃ«rdorur?Â»

Â«E kemi pÃ«rdorur pÃ«r ta Ã§uar planetin drejt shkatÃ«rrimit.Â» Xheku fliste duke mbajtur kokÃ«n ulur, si njÃ« student qÃ« merr njÃ« notÃ« pakaluese nga mÃ«suesja pÃ«r mos kryerjen e detyrave. Â«Por tani jeni kthyer. Shpresoj shumÃ« qÃ« mund tÃ« na ndihmoni pÃ«r tÃ« sistemuar dÃ«met qÃ« kemi shkaktuar.Â»

Â«Nuk besoj se do tÃ« jetÃ« aq e lehtÃ«Â» foli Azakisi gjithnjÃ« e mÃ« i shqetÃ«suar. Â«FalÃ« analizÃ«s sÃ« bÃ«rÃ« nga Petri mbi gjendjen e oqeaneve tuaja, kemi mundur tÃ« zbulojmÃ« se sasia e peshqve qÃ« gjenden nÃ« to Ã«shtÃ« pakÃ«suar me mbi tetÃ«dhjetÃ« pÃ«rqind nga hera e fundit qÃ« kemi qenÃ« kÃ«tu. Si Ã«shtÃ« e mundur tÃ« ndodhÃ«?Â»

Xheku, nÃ« atÃ« moment, do tÃ« ishte rrÃ«zuar me dÃ«shirÃ« nÃ« dysheme nÃ«se do tÃ« mundte. Â«Nuk ka justifikimeÂ» arriti vetÃ«m tÃ« thoshte me njÃ« fije zÃ«ri. Â«Jemi vetÃ«m njÃ« mori qeniesh arrogantÃ«sh, mendjemÃ«dhenjsh dhe tÃ« Ã§mendurish.Â»

Elisa, qÃ« i kishte dÃ«gjuar nÃ« heshtje tÃ« gjitha qortimet

e Azakisit, kapÃ«rdiu copÃ«n e fundit tÃ« mÃ«lÃ§isÃ« sÃ« Nebirit, fshiu buzÃ«t me shputÃ«n e dorÃ«s, pastaj foli qetÃ« qetÃ« Â«Shiko se nuk jemi aspak kÃ«shtu, e di apo jo?Â»

Alieni e vÃ«shtroi me habi, por ajo vazhdoi me vendosmÃ«ri. Â«JanÃ« tÃ« ashtuquajturit â##tÃ« fuqishmitâ## qÃ« na kanÃ« katandisur nÃ« kÃ«tÃ« gjendje. Pjesa mÃ« e madhe e njerÃ«zve normalÃ« pÃ«rpiqen Ã§do ditÃ« pÃ«r mbrojtjen e ambjentit dhe tÃ« tÃ« gjitha formave jetÃ«sore qÃ« popullojnÃ« planetin tonÃ« tÃ« dashur. Ã#shtÃ« e lehtÃ« tÃ« vish nga miliona kilometra, pas mijÃ«ra vitesh dhe tÃ« bÃ«sh moral. Na keni dhÃ«nÃ« madje dhe inteligjencÃ«n por nuk na keni lÃ«nÃ« as edhe njÃ« copÃ«z manuali pÃ«r tÃ« na udhÃ«zuar se si ta pÃ«rdorim!Â»

Xheku e vÃ«shtroi dhe e kuptoi sa i dashuruar pafundÃ«sisht ishte pas asaj gruaje.

Azakisi kishte mbetur gojÃ«hapur. Nuk e priste natyrisht njÃ« reagim tÃ« kÃ«tij lloji. Elisa, nÃ« kundÃ«rshtim, vazhdoi e padekurajuar Â«NÃ«se vÃ«rtet doni tÃ« na jepni ndonjÃ« dorÃ«, duhet qÃ« tÃ« na vini nÃ« dispozicion tÃ« gjitha njohuritÃ« tuaja teknologjike, mjekÃ«sore dhe shkencore nÃ« njÃ« kohÃ« sa mÃ« tÃ« shkurtÃ«r qÃ« tÃ« mundni duke parÃ« se nuk do tÃ« qÃ«ndroni shumÃ« gjatÃ« mbi kÃ«tÃ« planet tÃ« shkatÃ«rruar.Â»

Â«Po, po, nÃ« rregull. Mos u nxeh shumÃ«Â» u mundua tâ##ia kthente Azakisi. Â«MÃ« duket se jemi vÃ«nÃ« nÃ« dispozicionin tuaj duke mos ngurruar fare qÃ« tâ##ju japim

ndihmÃ«n tonÃ«, apo jo?Â»

Â«Po tamam, ke tÃ« drejtÃ«. TÃ« kÃ«rkoj tÃ« falur. Fundja do tÃ« mundnit qÃ« tÃ« merrnit plastikÃ«n tuaj dhe tÃ« ishit kthyer andej nga keni ardhur pa pÃ«rshÃ«ndetur kurse ju jeni kÃ«tu duke vÃ«nÃ« nÃ« rrezik jetÃ«n tuaj bashkÃ« me ne.Â»

Elisa ishte penduar vÃ«rtet pÃ«r reagimin qÃ« kishte bÃ«rÃ«. Dhe kÃ«shtu pÃ«r ta Ã§dramatizuar disi, foli me gÃ«zim Â«MegjithatÃ« ushqimi ishte i mirÃ« vÃ«rtet.Â» Pastaj, iu afrua alienit dhe duke e parÃ« nga koka te kÃ«mbÃ«t foli butÃ«sisht Â«MÃ« falni, nuk duhej ta kisha bÃ«rÃ«.Â»

Â«Mos u shqetÃ«so, tÃ« kuptoj shumÃ« mirÃ« dhe, pÃ«r tÃ« treguar qÃ« nuk mbaj asnjÃ« mÃ«ri, po tÃ« dhuroj kÃ«tÃ«.Â»

Elisa i zgjati dorÃ«n e porsahapur dhe Azakisi la qÃ« tÃ« binte njÃ« objekt shumÃ« i vogÃ«l dhe i errÃ«t.

Â«TÃ« faleminderit, por Ã§farÃ« Ã«shtÃ« kjo? Â» e pyeti me kureshtje.

Â«Ã#shtÃ« zgjidhja pÃ«r problemet qÃ« keni mÃ« plastikÃ«n.Â»

Nasiria â## Darka

Fill pasi senatori e kishte ndÃ«rprerÃ« bisedÃ«n fare shkurt, tÃ« tre ngelÃ«n pÃ«r pak Ã§aste duke vÃ«shtruar ekranin qÃ« kishin pÃ«rpara, i cili shfaqte vizatime abstakte shumÃ«ngjyrÃ«she tÃ« lidhur njÃ«ri mbi tjetrin nÃ« lÃ«vizje pa fund.

Â«Dhe si i bÃ«het tani?Â» pyeti tipi i gjatÃ« dhe i hollÃ«, duke e ndÃ«rprerÃ« atÃ« lloj hipnoze kolektive.

Â«UnÃ« e kisha njÃ« ideÂ» u pÃ«rgjigj ai i shÃ«ndoshi. Â«U bÃ« ca si shumÃ« qÃ« nuk vÃ«mÃ« gjÃ« nÃ« gojÃ« dhe gjithandej shoh hamburger.Â»

Â«E ku mendon qÃ« tÃ« gjesh tani njÃ« hamburger?Â»

Â«Nuk kam asnjÃ« ide por di qÃ« do mÃ« bjerÃ« tÃ« fikÃ«t nÃ«se nuk ha diÃ§ka menjÃ«herÃ«.Â»

Â«Po i shkreti ti, tani do tÃ« tÃ« bjerÃ« tÃ« fikÃ«tÂ» komentoi ai i holli me njÃ« zÃ« prej fÃ«mije. Pastaj ndryshoi tonin duke thÃ«nÃ« Â«Me gjithÃ« ato rezerva qÃ« ke vÃ«nÃ« nÃ« Ã§do anÃ« do tÃ« mundje qÃ« tÃ« rrije edhe njÃ« muaj pa ngrÃ«nÃ« fare. Â»

Â«MirÃ« pra, tani ju tÃ« dy mjaft mÃ« me kÃ«to budallallÃ«qeÂ» foli ftohtÃ« gjenerali. Â«Duhet tÃ« studiojmÃ« njÃ« plan veprimi.Â»

Â«Por unÃ«, me stomak bosh, nuk arsyetoj mirÃ«Â» ia ktheu menjÃ«herÃ« trashaluqi.

Â«MirÃ« atÃ«herÃ«Â» tha KembÃ«lli duke ngritur duart nÃ« shenjÃ« dorÃ«zimi. Â«ShkojmÃ« tÃ« hamÃ« diÃ§ka. Planin do ta studiojmÃ« nÃ« tryezÃ«n e vogÃ«l, aq mÃ« tepÃ«r qÃ« kemi shumÃ« kohÃ« nÃ« dispozicion para se senatori tÃ« mbÃ«rrijÃ« kÃ«tu.Â»

Â«Kjo Ã«shtÃ« ajo qÃ« duhet tÃ« thuhet, gjeneralÂ» u shpreh i kÃ«naqur ai trashaluqi. Â«Di njÃ« vend aspak tÃ« keq ku bÃ«jnÃ« njÃ« gjellÃ« fantastike me mish dashi me patate, karrota dhe bizele, me shije salce curry.Â»

Â«Bah, duhet tÃ« them se, pas kÃ«tij pÃ«rshkrimi shumÃ« tÃ« hollÃ«sishÃ«m, edhe mua po mÃ« vjen pÃ«r tÃ« ngrÃ«nÃ«Â» foli ai holli ndÃ«rkohÃ« qÃ« fÃ«rkonte duart me shpejtÃ«si.

Â«NÃ« rregull atÃ«herÃ«, mÃ« bindÃ«tÂ» shtoi gjenerali duke u ngritur nga karrigia. Â«ShkojmÃ«, por tÃ« pÃ«rpiqemi qÃ« mos tÃ« futemi nÃ« telashe. Edhe pse me siguri nuk do ta kenÃ« zbuluar akoma, unÃ« nÃ« fakt jam njÃ« i arratisur.Â»

Â«Po pse, ne tÃ« dy jo?Â» ia ktheu ai i holli. Â«Jemi arratisur nga kampi dhe me siguri qÃ« po na kÃ«rkojnÃ« gjithandej. SidoqoftÃ«, pÃ«r momentin mos ta Ã§ajmÃ« kokÃ«n fare.Â»

Pas pak minutave, njÃ« makinÃ« e errÃ«t ku brenda ishin tre personazhet e dyshimtÃ«, Ã§ante vetÃ«timthi nÃ«pÃ«r natÃ«, pÃ«rgjatÃ« rrugÃ«ve gjysÃ«m tÃ« shkretuara tÃ« qytetit, duke ngritur njÃ« re pluhuri tÃ« imÃ«t dhe tÃ« hollÃ« gjatÃ« rrugÃ«s.

Â«Ja pra arritÃ«m, ja ku Ã«shtÃ«Â» foli ai trashaluqi qÃ« rrinte i ulur nÃ« sediljen e mbrapme. Â«Ã#shtÃ« pak vonÃ« por unÃ« e njoh pronarin. Nuk do tÃ« ketÃ« problem.Â»

Tipi i hollÃ«, qÃ« ishte duke ngarÃ« makinÃ«n, kÃ«rkoi njÃ« vend qÃ« tÃ« mos dukej pÃ«r parkimin e makinÃ«s. BÃ«ri njÃ« xhiro rreth e qark godinÃ«s pastaj u fut poshtÃ« njÃ« tende tÃ« pasigurtÃ« tÃ« njÃ« barake tÃ« braktisur. Zbriti shpejt nga makina dhe, me njÃ« veprim tÃ« kujdesshÃ«m, vÃ«shtroi me vÃ«mendje gjithÃ« zonÃ«n rreth e rrotull. Nuk kishte asnjeri.

BÃ«ri njÃ« xhiro tÃ« makinÃ«s, hapi derÃ«n e pasagjerit dhe tha Â«GjithÃ§ka Ã«shtÃ« e qetÃ« gjeneral. Mund tÃ« shkojmÃ«. Â»

Trashaluqi zbriti edhe vetÃ« nga vetura dhe u drejtua me hapa tÃ« shpejtÃ« pÃ«r nga hyrja kryesore e lokalit. Provoi tÃ« rrotullonte dorezÃ«n, por hiÃ§. Dera ishte e mbyllur por drita brenda saj ishte ende e ndezur. AtÃ«herÃ« u pÃ«rpoq qÃ« tÃ« shikonte vjedhurazi pÃ«rmes xhamit, por perdet e trasha me ngjyra nuk e lejuan tÃ« shihte shumÃ«. Pa humbur mÃ« kohÃ«, nisi tÃ« trokiste me forcÃ« dhe nuk ndaloi derisa pa njÃ« burrÃ« tÃ« vogÃ«l, me flokÃ« tÃ« zeza kaÃ§urrela, qÃ« bÃ«nte roje nga mbrapa tendÃ«s.

Â«Po Ã§a dreqin...Â» kishte nisur tÃ« thoshte burri i vogÃ«l me ton shumÃ« tÃ« irrituar, por kur njohu mikun e tij trupmadh, nuk e pÃ«rfundoi fjalinÃ« dhe hapi derÃ«n.

Â«Ah, qenke ti. Por Ã§farÃ« bÃ«n nÃ« kÃ«tÃ« orÃ«? Dhe

cilÃ«t janÃ« kÃ«ta zotÃ«rinjtÃ«?Â»

Â«Ej, si je hajdut i vjetÃ«r? KÃ«ta janÃ« dy miqtÃ« e mi dhe jemi tÃ« tre shumÃ« tÃ« uritur.Â»

Â«Por lokali Ã«shtÃ« i mbyllur, tashmÃ« e kam pastruar guzhinÃ«n dhe po bÃ«hesha gati pÃ«r tâ##u larguar.Â»

Â«Kam mendimin se ky miku im mund tÃ« tÃ« bindÃ« mÃ« mirÃ« se unÃ«Â» dhe i tundi mu pÃ«rpara hundÃ«s njÃ« kartmonedhÃ« njÃ«qind dollarÃ«she.

Â«Bah, nÃ« fakt... duhet tÃ« them se di vÃ«rtet si tÃ« mÃ« bÃ«sh pÃ«r veteÂ» u pÃ«rgjigj burri i vogÃ«l, duke e tÃ«rhequr me shpejtÃ«si kartmonedhÃ«n nga duart e trashaluqit dhe duke e zhdukur atÃ« nÃ« xhepin e veÃ§antÃ« tÃ« kÃ«mishÃ«s. Â«Hyni, ju lutemÂ» shtoi ai duke e hapur derÃ«n tej e tej dhe duke bÃ«rÃ« nÃ« tÃ« njÃ«jtÃ«n kohÃ« njÃ« gjest kortezie tÃ« lehtÃ«. TÃ« tre ata, pasi hodhÃ«n njÃ« shikim tÃ« shkurtÃ«r nga mbrapa pÃ«r tâ##u siguruar se askush nuk po i pÃ«rgjonte, u futÃ«n njÃ«ri pas tjetrit, brenda restorantit tÃ« vogÃ«l.

Lokali ishtÃ« i pÃ«rbÃ«rÃ« nga dy ambiente dhe nuk dukej se ishte punuar nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« veÃ§antÃ«. Dyshemeja ishte bÃ«rÃ« me tulla tÃ« pasheshuara nÃ« ngjyrÃ« tÃ« errÃ«t. NÃ« dhomÃ«n mÃ« tÃ« madhe, tre tavolina tÃ« shkurtra tÃ« rrumbullakÃ«ta, tÃ« mbÃ«shtetura secila prej tyre mbi njÃ« tapet tÃ« vjetruar dhe me ngjyra shumÃ« tÃ« zbehta, ishin rrethuar nga jastÃ«kÃ« edhe ato nÃ« gjendje tÃ« keqe. NdÃ«rsa nÃ« dhomÃ«n tjetÃ«r, arredimi ishte nÃ«

njÃ« stil pak mÃ« oksidental dhe dukej se ishte shumÃ« mÃ« â##intimâ##. Perde tÃ« mÃ«dha me ngjyra tÃ« ngrohta mbushnin tÃ« gjitha faqet. NdriÃ§imi ishte i plotÃ« dhe ambienti ishte padyshim mÃ« mirÃ«pritÃ«s. Dy tavolina tÃ« vogla ishin vendosur tashmÃ«, gati pÃ«r klientÃ«t e ditÃ«s sÃ« nesÃ«rme. Mbi secilÃ«n prej tyre njÃ« mbulesÃ« jeshile e errÃ«t me zbukurime tÃ« ndryshme, peceta prej sÃ« njÃ«jtÃ«s ngjyrÃ«, pjatat njÃ«ra sipÃ«r tjetrÃ«s nÃ« qeramikÃ« tÃ« Ã§elÃ«t dhe me anÃ«t prej argjendi, pirunÃ«t nga e majta, lugÃ«t dhe thikat nga e djathta, dhe nÃ« mes, njÃ« qiri i gjatÃ« nÃ« ngjyrÃ« tÃ« verdhÃ« tÃ« errÃ«t i vÃ«nÃ« nÃ« njÃ« shandan tÃ« vogÃ«l tÃ« gurtÃ« nÃ« ngjyrÃ« tÃ« zezÃ«.

Â«A mund tÃ« shkojmÃ« andej?Â» pyeti tipi i shÃ«ndoshÃ«, ndÃ«rkohÃ« qÃ« me dorÃ«n e djathtÃ« tregonte dhomÃ«n mÃ« tÃ« vogÃ«l.

Pa iu pÃ«rgjigjur, burri trupvogÃ«l me flokÃ«t kaÃ§urrela lÃ«vizi beftas drejt sallonit, afroi dy tavolinat, rregulloi karriget dhe, pasi kishte bÃ«rÃ« njÃ« gjest tÃ« kÃ«ndshÃ«m prej kortezie dhe njÃ« gjest tÃ« madh dhe tÃ« dukshÃ«m me krahÃ«, tha Â«Ju lutem zotÃ«rinj, kÃ«shtu do tÃ« jeni mÃ« rehat.Â»

TÃ« tre u rregulluan nÃ« tavolinÃ« dhe trashaluqi i tha Â«Na pÃ«rgatisni specialitetin tuaj dhe ndÃ«rkohÃ« na sillni tre birra.Â» Pastaj, pa i dhÃ«nÃ« shkas pÃ«r tâ##i kthyer pÃ«rgjigje, shtoi Â«Mos bÃ«j dredha me mua. E di qÃ« ke disa arka tÃ« fshehura nÃ« ndonjÃ« vend.Â»

Gjenerali priti deri sa pronari i lokalit tÃ« futej nÃ« kuzhinÃ«, pastaj filloi tÃ« bÃ«nte koment mbi bisedÃ«n qÃ« kishin patur pak mÃ« parÃ«. Â«Senatori Ã«shtÃ« njÃ« person i paskrupullt. Duhet tÃ« kemi shumÃ« kujdes me tÃ«. NÃ«se diÃ§ka do shkojÃ« keq, ai nuk do ngurronte as edhe pÃ«r njÃ« moment tÃ« fajÃ«sojÃ« ndonjÃ« nga ne pÃ«r tÃ« shpÃ«tuar lÃ«kurÃ«n e vet.Â»

Â«Do tÃ« na eci mbarÃ«Â» iu pÃ«rgjigj trashaluqi. Â«KÃ«tu duket se na duan tÃ« gjithÃ« si tÃ« marrÃ«, eh?Â»

Â«TÃ« mundohemi ta bÃ«jmÃ« punÃ«n tonÃ« sa mÃ« mirÃ« dhe nuk do tÃ« ndodhÃ« asgjÃ« prej gjÃ«jeÂ» komentoi ai i holli, qÃ« kishte ndenjur nÃ« heshtje deri atÃ«herÃ«. Â«I njoh mirÃ« kÃ«ta njerÃ«z, nÃ«se nuk do krijojmÃ« probleme dhe do tÃ« zbatojmÃ« atÃ« Ã§ka na Ã«shtÃ« urdhÃ«ruar, do tÃ« shkojÃ« gjithÃ§ka qetÃ« e qetÃ« dhe secili prej nesh do tÃ« ketÃ« shpÃ«rblimin qÃ« meriton.Â»

Â«Po, njÃ« plumb mu nÃ« mes tÃ« ballitÂ» komentoi trashaluqi me qetÃ«si.

Â«Ec tani, mos ndill tersin si gjithmonÃ«. Deri mÃ« tani, ka shkuar mirÃ« gjithmonÃ«, apo jo?Â»

Â«Po tamam, deri mÃ« tani.Â»

NdÃ«rkohÃ«, i fshehur nÃ« kuzhinÃ«, pronari i lokalit po fliste nÃ«n zÃ« nÃ« telefon, nÃ« arabisht Â«Ã#shtÃ« fiks ai po tÃ« them.Â»

Â«MÃ« duket e pabesueshme qÃ« ka ardhur andej nga ty pa eskortÃ«n e duhur.Â»

Â«Ã#shtÃ« i shoqÃ«ruar nga dy tÃ« tjerÃ«. NjÃ«rin e njoh shumÃ« mirÃ« dhe jam i sigurt se bÃ«n pjesÃ« nÃ« ndonjÃ« organizatÃ« tÃ« pazakontÃ« qÃ« mund tÃ« ishte, nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre, e lidhur me tÃ«.Â»

Â«A mundesh dot tâ##i bÃ«sh njÃ« foto dhe tÃ« ma dÃ«rgosh? Nuk do doja tâ##i futesha ndonjÃ« ngatÃ«rrese dhe pastaj tÃ« marr vesh se bÃ«het fjalÃ« thjesht pÃ«r njÃ« person tjetÃ«r.Â»

Â«MirÃ« atÃ«herÃ«, po shoh se Ã§farÃ« mund tÃ« bÃ«j. MÃ« jep ndonjÃ« minutÃ« kohÃ«.Â»

Burri mbylli komunikimin, aktivizoi telekamerÃ«n nÃ« celular, e futi nÃ« xhepin e veÃ§antÃ« tÃ« kÃ«mishÃ«s nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« objektivi tÃ« rrinte lehtÃ«sisht i zbuluar dhe, mori njÃ« tabaka alumini, dhe vuri sipÃ«r saj tre gota tÃ« bollshme. Hapi tre shishet e birrÃ«s dhe i vuri nÃ« anÃ« tÃ« Ã§do gote. Ngriti tabakanÃ« me dorÃ«n e djathtÃ«, mori frymÃ« thellÃ« dhe u nis drejt tavolinÃ«s qÃ« ishte zÃ«nÃ« nga tre darkuesit.

Â«Shpresoj qÃ« marka tâ##ju pÃ«lqejÃ«Â» tha ndÃ«rkohÃ« qÃ« ndante pijet. Â«PÃ«r fat tÃ« keq nuk kemi shumÃ« lloje. Ligjet kÃ«tu janÃ« shumÃ« tÃ« ashpra pÃ«rsa i pÃ«rket pijeve alkolike. Â»

Â«Po po, nÃ« rregull, mos u shqetÃ«soÂ» foli trashaluqi ndÃ«rkohÃ« qÃ« kapte njÃ« shishe dhe e derdhte nÃ« gotÃ« duke e mbushur plot me shkumÃ«.

AtÃ«herÃ« burri, duke bÃ«rÃ« shumÃ« kujdes qÃ« tÃ«

pozicionohej mu pÃ«rpara gjeneralit, mori njÃ« gotÃ«, e ktheu pak anash dhe hodhi nÃ« tÃ« gati gjysmÃ«n e shishes. Pastaj duke bÃ«rÃ« tÃ« njÃ«jtÃ«n gjÃ« mÃ« atÃ« qÃ« kishte i holli, foli Â«Ja kÃ«shtu bÃ«het. Nuk Ã«shtÃ« puna se njÃ« iraken i shkretÃ« duhet tâ##u mÃ«sojÃ« tre amerikanÃ«ve si hidhet birra, apo jo?Â»

NjÃ« e qeshur buÃ§itÃ«se shpÃ«rtheu spontanisht nga tÃ« tre darkuesit tÃ« cilÃ«t, ngritÃ«n gotat dhe i tringÃ«llinÃ« me njÃ« dolli plot urime tÃ« mira.

Pronari, pasi kishte bÃ«rÃ« po atÃ« shenjÃ« politese, u tÃ«rhoq pÃ«r tâ##u futur sÃ«rish nÃ« kuzhinÃ«. Pasi kishte kapÃ«rcyer pragun dhe u sigurua se askush nuk po e shihte, kontrolloi celularin e vet pÃ«r tÃ« verifikuar foton qÃ« sapo ishte shkrepur. Pamjet ishin pakÃ«z tÃ« turbullta por fytyra e gjerÃ« e gjeneralit KembÃ«ll shihej mirÃ«. DÃ«rgoi menjÃ«herÃ« filmimin tek numri qÃ« kishte marrÃ« mÃ« parÃ« dhe priti me durim. Nuk kaloi as njÃ« minutÃ« kur njÃ« dridhje e lehtÃ« e telefonit e sinjalizoi pÃ«r njÃ« telefonatÃ« hyrÃ«se.

Â«Ã#shtÃ« aiÂ» foli zÃ«ri nga ana tjetÃ«r. Â«Maksimumi brenda njÃ« ore do tÃ« jemi aty. Mos i lÃ«r tÃ« ikin mÃ« pÃ«rpara pÃ«r asnjÃ« arsye.Â»

Â«Sapo kanÃ« ardhur dhe duhet akoma qÃ« tÃ« fillojnÃ« tÃ« hanÃ«. Keni tÃ« gjithÃ« kohÃ«n e mundshmeÂ» dhe mbylli telefonin.

Anija kozmike Theos â## Admirali

Elisa ishte akoma duke kqyrur objektin e vogÃ«l dhe tÃ« Ã§uditshÃ«m qÃ« Azakisi ia kishte lÃ«nÃ« nÃ« dorÃ«, kur dera e modulit tÃ« komunikimit tÃ« brendshÃ«m numÃ«r gjashtÃ« u hap. Petri, me njÃ« pamje padyshim rrezatuese, doli prej andej me celularin e kolonelit nÃ« dorÃ«.

Â«Ia dola mbanÃ«Â» foli Â«ose tÃ« paktÃ«n shpresoj.Â» Iu afrua shpejt tÃ« treve qÃ« qÃ«ndronin nÃ« mes tÃ« kabinÃ«s sÃ« komandimit dhe vazhdoi Â«Ã#shtÃ« njÃ« sistem padyshim i vjetruar por mendoj se kam identifikuar parimin e funksionimit. U kapa mbas njÃ«rit prej atyre satelitÃ«ve qÃ« rrotulloheshin pÃ«rreth planetit nÃ« njÃ« orbitÃ« shumÃ« mÃ« tÃ« shkurtÃ«r nga e jona dhe besoj se tani Ã«shtÃ« e mundur qÃ« tÃ« realizojmÃ« njÃ« â##telefonatÃ«â##.Â»

Â«Je i madh, miku imÂ» u shpreh Azakisi. Â«Nuk kisha dyshime se do tâ##ia dilje mbanÃ«.Â»

Â«Para se tÃ« kÃ«ndojmÃ« pÃ«r fitore, tÃ« shohim nÃ«se funksionon vÃ«rtetÂ» foli Xheku, duke ia marrÃ« celularin alienit nga duart. Koloneli e pa me kujdes ekranin pastaj tha me habi Â«E pabesueshme, ka tre shkallÃ« sinjalesh.Â»

Â«Ec tani, provojeÂ» i sugjeroi Elisa gjithÃ« ankth.

Xheku shfletoi shpejt listÃ«n e emrave dhe gjeti numrin e admiralit Uillson. Por para se ta merrte, i hipi njÃ« dyshim Â«Po

sa do tÃ« jetÃ« ora tani nÃ« Uashington?Â»

Â«AtÃ«herÃ«, duhet tÃ« jetÃ« gati dy e gjysÃ«m e mbasditesÂ» ia ktheu Elisa, pasi i kishte hedhur njÃ« shikim orÃ«s sÃ« dorÃ«s.

Â«NÃ« rregull, atÃ«herÃ« po e provoj.Â» Xheku mori frymÃ« thellÃ« pastaj shtypi tastin â##DÃ#RGOâ##. Telefoni po binte. E pabesueshme...

Priti me durim dhe vetÃ«m pas ziles sÃ« shtatÃ« njÃ« zÃ« Ã§jerrÃ«s dhe i thellÃ« u pÃ«rgjigj Â«Admirali Benxhamin Uillson, me kÃ« po flas?Â»

Â«Admiral, jam koloneli Xhek Hadson. MÃ« dÃ«gjoni?Â»

Â«Sigurisht bir, fort dhe qartÃ«. Ã#shtÃ« kÃ«naqÃ«si qÃ« tÃ« dÃ«gjoj zÃ«rin pas kaq shumÃ« kohÃ«sh. GjithÃ§ka nÃ« rregull?Â»

Â«Admiral... Po, po, faleminderit...Â» Xheku ishte shumÃ« nÃ« siklet dhe nuk dinte vÃ«rtet se nga tâ##ia fillonte. Â«Po ju shqetÃ«soj pÃ«r njÃ« Ã§Ã«shtje me shumÃ« urgjencÃ« dhe qÃ« Ã«shtÃ« me tÃ« vÃ«rtetÃ« e jashtÃ«zakonshme.Â»

Â«PÃ«r hir tÃ« Zotit, biri im, mos mÃ« lÃ«r tÃ« qÃ«ndroj kaq shumÃ« nÃ« pritje. Ã#a dreqin po ndodh?Â»

Â«Bah, nuk Ã«shtÃ« e lehtÃ« pÃ«r tâ##u shpjeguar. Ju keni besim tek unÃ«, apo jo?Â»

Â«Sigurisht qÃ« po, Ã§â##Ã«shtÃ« kjo pyetje.Â»

Â«Ajo qÃ« do tâ##ju them mund tâ##ju duket absurde por mund tâ##ju siguroj se Ã«shtÃ« mÃ« se e vÃ«rtetÃ«.Â»

Â«Xhek, nÃ«se nuk mÃ« thua menjÃ«herÃ« diÃ§ka, zemra

ime e shkretÃ« mund tÃ« ndalÃ« sÃ« rrahuri.Â»

Â«NÃ« rregull.Â» Koloneli bÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r, pastaj foli me njÃ« frymÃ« Â«UnÃ«, nÃ« kÃ«tÃ« moment, gjendem nÃ« orbitÃ«n pÃ«rreth TokÃ«s. Jam nÃ« njÃ« anije kozmike aliene dhe kam lajme tÃ« tmerrshme pÃ«r tâ##ia komunikuar direkt presidentit tÃ« Shteteve tÃ« Bashkuara. Ju jeni i vetmi person tek i cili kam besim dhe qÃ« mund tÃ« mÃ« vini nÃ« kontakt me tÃ«. Ju betohem, pÃ«r kujtimin e babait tim, qÃ« kjo nuk Ã«shtÃ« shaka.Â»

Kaluan shumÃ« sekonda ku nuk u dÃ«gjua asnjÃ« zÃ« tÃ« dilte nga altoparlanti i telefonit. PÃ«r njÃ« Ã§ast Xheku pati frikÃ« se mos admiralit i ra pika. Pastaj zÃ«ri i Ã§jerrÃ« nga ana tjetÃ«r foli Â«vÃ«rtet qÃ« po mÃ« merr nÃ« telefon prej andej lart? Po si dreqin ia arrite tÃ« mÃ« marrÃ«sh?Â»

Uillson Ã«shtÃ« njÃ« person i jashtÃ«zakonshÃ«m. NÃ« vend qÃ« tÃ« merakoset pÃ«r alienÃ«t, po pyet se si mundet qÃ« tÃ« pÃ«rdoret celulari prej kÃ«tej... Fantastike...

Â«Bah, me teknologjinÃ« e tyre arritÃ«n qÃ« tÃ« bÃ«jnÃ« njÃ« lloj lidhje me njÃ« satelit pÃ«r telekomunikacione. Nuk di Ã§â##tÃ« tÃ« them mÃ« tepÃ«r.Â»

Â«AlienÃ«t. Po nga erdhÃ«n? E Ã§â##Ã«shtÃ« kjo katastrofÃ« qÃ« do tÃ« ndodhÃ«? Pastaj pse do tÃ« kenÃ« marrÃ« pikÃ«risht ty? Â»

Â«Admiral, Ã«shtÃ« histori e gjatÃ« tÃ« cilÃ«n shpresoj shumÃ« qÃ« tÃ« kem kohÃ« pÃ«r tâ##jua treguar, por tani gjÃ«ja mÃ« e rÃ«ndÃ«sishme Ã«shtÃ« qÃ« tÃ« mÃ« vini

nÃ« kontakt me Presidentin sa mÃ« shpejt qÃ« tÃ« jetÃ« e mundur. Â»

Â«Djali im, unÃ« tÃ« besoj verbÃ«risht, por, pÃ«r ta pÃ«rcjellÃ« njÃ« histori tÃ« tillÃ« tek Presidenti ynÃ« i dashur, do tÃ« mÃ« duhet diÃ§ka mÃ« shumÃ« se thjesht njÃ« telefonatÃ« e jotja.Â»

Â«E imagjinoja dhe mÃ« duket e drejtÃ«Â» vazhdoi Xheku. Â«Dhe nÃ«se do tÃ« thoja se ju, nÃ« kÃ«tÃ« moment, jeni ulur mbi njÃ« kolltuk ngjyrÃ« kafe tÃ« errÃ«t dhe keni njÃ« kopje tÃ« New York Times mbi gju, thÃ«niet e mia do tÃ« rezultonin mÃ« bindÃ«se?Â» Petri kishte arritur tÃ« identifikonte vendndodhjen e admiralit pÃ«rmes sinjalit tÃ« telefonit tÃ« tij, kishte pozicionuar Theosin pikÃ«risht nÃ« zenitin e qytetit dhe kishte aktivizuar sensorÃ«t me rreze tÃ« shkurtÃ«r duke i shÃ«njestruar direkt e tek burimi i rrezatimeve.

Â«PÃ«r hir tÃ« ZotitÂ» thirri admirali duke kÃ«rcyer nÃ« kÃ«mbÃ« dhe duke rrÃ«zuar gazetÃ«n nÃ« tokÃ«. Â«Po si dreqin arrite ta marrÃ«sh vesh? KÃ«tu nuk mund tÃ« ketÃ« telekamera tÃ« fshehura. Zyra ime kontrollohet Ã§do ditÃ«.Â»

Â«Bah, ajo me tÃ« cilÃ«n po tÃ« shoh, nuk Ã«shtÃ« tamam njÃ« â##telekamerÃ«â##. Le tÃ« themi se Ã«shtÃ« njÃ« sistem vrojtimi absolutisht i jashtÃ«zakonshÃ«m. Gjendemi 50.000 kilometra nga Toka dhe do mundesha tÃ« lexoja gazetÃ«n tÃ«nde pa problem fare. Madje mund tâ##ju thoja se sa rrahje ka zemra juaj nÃ« kÃ«tÃ« moment.Â»

Â«Po bÃ«n shaka, apo jo?Â»

Xheku i hodhi njÃ« vÃ«shtrim Petrit i cili ndryshoi menjÃ«herÃ« modalitetin e pamjes.

Tani admirali dukej si njÃ« figurÃ« e kuqÃ«rremtÃ« me disa hijÃ«zime verdhoshe dhe gri tÃ« errÃ«t. SipÃ«r nÃ« tÃ« djathtÃ« tÃ« ekranit u shfaqÃ«n disa numra. Xheku i lexoi dhe vazhdoi tÃ« thoshte Â«Zemra jote po rreh me 98 rrahje nÃ« minutÃ« dhe tensioni jot arterial Ã«shtÃ« 135/90 mmHg.Â»

Â«Ehh, e di, Ã«shtÃ« pak i lartÃ«. Marr edhe ilaÃ§e pÃ«r ta mbajtur nÃ«n kontroll por jo gjithmonÃ« arrij. E di ti, mosha...Â» Pastaj, u mendua pÃ«r njÃ« Ã§ast dhe tha Â«Por e gjitha kjo Ã«shtÃ« absolutisht e jashtÃ«zakonshme, Ã«shtÃ« e mahnitshme. Mendon se mund tâ##ia dalÃ«sh tÃ« bÃ«sh tÃ« njÃ«jtÃ«n gjÃ« edhe me Presidentin?Â»

Â«Mendoj vÃ«rtet se poÂ» ia ktheu Xheku duke kÃ«rkuar qetÃ«sim me vÃ«shtrimin hedhur nÃ« drejtim tÃ« Petrit, i cili u mjaftua me njÃ« tundje tÃ« lehtÃ« tÃ« kokÃ«s.

Â«Mund tÃ« mÃ« sinjalizoje tÃ« paktÃ«n pÃ«r ndonjÃ« gjÃ« qÃ« do tÃ« ngjasÃ«? Duke patur parasysh qÃ« kanÃ« prishur terezinÃ« e tyre dhe kanÃ« ardhur prej kushedi se ku pÃ«r tÃ« na e bÃ«rÃ« tÃ« ditur, duhet tÃ« jetÃ« njÃ« ngjarje vÃ«rtet tepÃ«r serioze.Â»

Â«NÃ« rregull, mÃ« duket e drejtÃ« qÃ« ta merrni vesh.Â»

Elisa po e nxiste qÃ« tÃ« vazhdonte mÃ« tej duke bÃ«rÃ« me gjeste tÃ« mÃ«dha me duar dhe grimasa tÃ« Ã§uditshme me gojÃ«.

Â«Planeti i tyre Ã«shtÃ« duke iu afruar me shumÃ« shpejtÃ«si planetit tonÃ«. NjÃ« nga satelitÃ«t e tij, Kodoni mÃ« saktÃ«, do tÃ« na cekÃ« nÃ« mÃ« pak se shtatÃ« ditÃ« dhe mund tÃ« shkaktojÃ« njÃ« sÃ«rÃ« pÃ«rmbysjesh tÃ« tmerrshme klimaterike. Madje edhe orbita jonÃ« dhe ajo e HÃ«nÃ«s mund tâ##i ndjejnÃ« pasojat. Mbi planetin tonÃ«, dallgÃ« tÃ« pazakonta mund tÃ« pushtojnÃ« sipÃ«rfaqen e tokÃ«s dhe ujÃ«rat mund tÃ« fshijnÃ« nga dheu miliona e miliona njerÃ«z. Si konkluzion, me pak fjalÃ«, njÃ« katastrofÃ«.Â»

Admirali kishte ngelur pa fjalÃ«. U plandos rÃ«ndÃ« mbi kolltukun ngjyrÃ« kafe dhe, me njÃ« fije zÃ«ri, arriti vetÃ«m tÃ« mÃ«rmÃ«riste Â«Ã#â##do mÃ« bjerÃ« pika.Â»

Â«NÃ« fakt, miqtÃ« tanÃ« kÃ«tu, do tÃ« ishin tÃ« kÃ«naqur tÃ« na vinin nÃ« dispozicion njÃ« sistem qÃ« Ã«shtÃ« nÃ« gjendje tÃ« frenonte shumicÃ«n e pasojave shkatÃ«rrimtare por Ã«shtÃ« njÃ« proÃ§edurÃ« shumÃ« me rrezik dhe e pa eksperimentuar ndonjÃ«herÃ« mÃ« parÃ«. Akoma mÃ« tej, edhe nÃ«se gjithÃ§ka do tÃ« shkonte nÃ« mÃ« tÃ« mirÃ«n e varianteve, nuk do tÃ« arrijmÃ« tÃ« kapÃ«rcejmÃ« situatÃ«n fare pa pasoja. NjÃ« pjesÃ« e ndikimit planetar, edhe pse e vogÃ«l, pÃ«r fat tÃ« keq nuk do tÃ« mund tÃ« shmanget. KÃ«shtu qÃ«, do duhet tÃ« organizohemi pÃ«r tÃ« pakÃ«suar nÃ« minimum dÃ«met dhe humbjet.Â»

Â«Biri imÂ» iu pÃ«rgjigj dobÃ«t admirali. Â«VÃ«rtet

mendoj se Presidenti duhet tÃ« dijÃ« menjÃ«herÃ« gjithÃ§ka pÃ«r atÃ« qÃ« mÃ« treguat. Shpresoj vetÃ«m, pÃ«r ty dhe pÃ«r mua, qÃ« kjo tÃ« mos jetÃ« shaka, pasi asnjÃ« prej nesh nuk do tâ##ia hedhÃ« paq edhe pse, nÃ« shpirtin tim, uroj shumÃ« qÃ« tÃ« jetÃ« shaka. Ndoshta thjesht mÃ« ka zÃ«nÃ« gjumi mbi kolltuk dhe pas pak do tÃ« zgjohem duke u bÃ«rÃ« i vetÃ«dijshÃ«m se kjo nuk Ã«shtÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se njÃ« ankth i frikshÃ«m.Â»

Â«Do tÃ« mÃ« pÃ«lqente shumÃ« edhe mua, gjeneral. Por pÃ«r fat tÃ« keq, kjo nuk Ã«shtÃ« njÃ« Ã«ndÃ«rr e keqe por e vÃ«rteta sade dhe lakuriqe. Kam besim tek ty pÃ«r ta Ã§uar kÃ«tÃ« lajm tek veshi i Presidentit.Â»

Â«NÃ« rregull. MÃ« lÃ«r vetÃ«m pak kohÃ« pÃ«r tÃ« gjetur kanalin e duhur. Si mund tÃ« tÃ« kontaktoj?Â»

Â«Mendoj se thjesht mund tÃ« mÃ« marrÃ«sh nÃ« kÃ«tÃ« numÃ«rÂ» tha Xheku ndÃ«rkohÃ« qÃ« hidhte vÃ«shtrimin nga Petri i cili, me njÃ« pamje shumÃ« dyshuese, rrudhte supet. Â«Duhet tÃ« funksionojÃ«Â» vazhdoi Xheku. Â«SidoqoftÃ«, brenda njÃ« ore nÃ«se nuk dÃ«gjoj gjÃ« prej teje, atÃ«herÃ« do tÃ« tÃ« marr vetÃ«, nÃ« rregull?Â»

Â«Dakord. DÃ«gjohemi mÃ« vonÃ«.Â»

Â«Ju falenderoj pa masÃ«Â» tha koloneli dhe mbylli kÃ«tu bisedÃ«n. QÃ«ndroi pÃ«r pak sekonda krejt pa lÃ«vizur me vÃ«shtrimin tÃ« humbur mÃ« kot pastaj, i kthyer nga tÃ« tre qÃ« ishin pÃ«rqendruar tek lÃ«vizja e tij e buzÃ«ve, tha me shumÃ« qetÃ«si Â«Do tÃ« na ndihmojÃ«.Â»

Â«Shpresojmë pÃ«r mirÃ«Â» ia ktheu Elisa pak dyshuese. Â«Nuk besoj se do tÃ« jetÃ« e lehtÃ« tÃ« bindÃ«sh Presidentin qÃ« ky nuk Ã«shtÃ« bllof.Â»

Â«VetÃ«m ai do mundej qÃ« tâ##ia dilte mbanÃ« nÃ« njÃ« ndÃ«rmarrje tÃ« tillÃ«. Tâ##i japim vetÃ«m pak kohÃ«.Â» Pastaj, i kthyer nga Petri, tha Â«Me â##sensorÃ«tâ## e tu apo Ã§farÃ«do mjeti tjetÃ«r qÃ« do tÃ« pÃ«rdorÃ«sh, pÃ«rpiqu qÃ« tÃ« realizosh njÃ« spektakÃ«l tÃ« bukur. Duhet tâ##i Ã§udisim me diÃ§ka vÃ«rtet tÃ« jashtÃ«zakonshme dhe qÃ« tÃ« mund tâ##i lÃ«rÃ« tÃ« gjithÃ« gojÃ«hapur.Â»

Â«Do merrem unÃ« me kÃ«tÃ«Â» ia ktheu Petri me njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« djallÃ«zuar. Â«Efektet speciale natyrisht qÃ« nuk na mungojnÃ«.Â»

Â«NÃ«se dÃ«shiron, mund tÃ« tÃ« tregoj pozicionin e saktÃ« tÃ« ShtÃ«pisÃ« sÃ« BardhÃ«, rezidencÃ«n zyrtare tÃ« presidentit tÃ« Shteteve tÃ« Bashkuara tÃ« AmerikÃ«s dhe tÃ« Pentagonit, qÃ« Ã«shtÃ« selia e pÃ«rgjithshme e Departamentit tÃ« Mbrojtjes.Â»

Â«PraÂ» foli Elisa duke iu afruar Azakisit Â«pÃ«r sa kohÃ« qÃ« ju tÃ« dy zbaviteni duke na frikÃ«suar ne tÃ« gjorÃ«t kÃ«tu nÃ« TokÃ«, do mÃ« pÃ«lqente qÃ« ti tani tÃ« mÃ« shpjegoje se Ã§â##Ã«shtÃ« ajo gjÃ«ja e Ã§uditshme qÃ« mÃ« dhe mÃ« pÃ«rpara.Â»

Â«SiÃ§ po tÃ« thoja, mendoj se mund tÃ« jetÃ« zgjidhja e gjithÃ« problemeve qÃ« keni me mbetjet.Â»

Â«Tani mos do mÃ« thuash se do mÃ« mjaftonte ta

ndizja pÃ«r tÃ« zhdukur gjithÃ« plastikÃ«n qÃ« Ã«shtÃ« vÃ«rdallÃ«, apo jo?Â»

Â«PÃ«r fat tÃ« keq, njÃ« gjÃ« tÃ« tillÃ« nuk e kemi shpikur akoma por kjo do mund tâ##ju ndihmonte qÃ« ta zÃ«vendÃ«sonit.Â»

Â«Po tÃ« dÃ«gjoj gjithÃ« vÃ«mendjeÂ» dhe ia dorÃ«zoi.

Â«Ky objekt i vogÃ«l nuk Ã«shtÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se njÃ« mini gjenerator i fushÃ«s sÃ« forcÃ«s. FalÃ« njÃ« programimi tÃ« thjeshtÃ« Ã«shtÃ« nÃ« gjendje tÃ« marrÃ« Ã§farÃ«dolloj forme qÃ« tÃ« dojÃ«.Â»

Â«Nuk e kuptova.Â»

Â«Tani po ta tregoj. Hape dorÃ«n.Â» Azakisi shtrÃ«ngoi me delikatesÃ« katrorin e vogÃ«l nÃ« ngjyrÃ« tÃ« errÃ«t midis gishtit tÃ« madh dhe atij tregues dhe ia mbÃ«shteti nÃ« pÃ«llÃ«mbÃ«n e hapur tÃ« dorÃ«s. Nuk kaloi as njÃ« sekondÃ« kur, si me magji, njÃ« vazo shumÃ« e bukur nÃ« mijÃ«ra ngjyra iu duk nÃ« dorÃ«.

Â«Po Ã§a dreqin...Â» Elisa e frikÃ«suar, tÃ«rhoqi dorÃ«n instiktivisht dhe e lÃ«shoi vazon e cila ra nÃ« tokÃ« duke kÃ«rcyer nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« Ã§rregullt aty kÃ«tu, por pa u thyer dhe, mbi tÃ« gjitha, pa nxjerrÃ« asnjÃ« zhurmÃ«.

Â«MÃ« falniÂ» arriti vetÃ«m tÃ« pÃ«shpÃ«riste Elisa me keqardhje. Â«VÃ«rtet qÃ« nuk e prisjaÂ» dhe u ul pÃ«r ta marrÃ«.

E mori, e ngriti sipÃ«r kokÃ«s dhe filloi ta kqyrte nga tÃ« gjitha kÃ«ndet. PavarÃ«sisht sipÃ«rfaqes absolutisht tÃ«

lÃ«muar, nuk dukej se e pasqyronte dritÃ«n nÃ« ndonjÃ« farÃ« mÃ«nyre. NÃ« prekje objekti ishte pak mÃ« i ftohtÃ« nga Ã§â##e priste dhe nuk dukej tÃ« ishte bÃ«rÃ« nga ndonjÃ« material i njohur.

Â«Kjo gjÃ«ja Ã«shtÃ« absolutisht e jashtÃ«zakonshme. Por si ia arrite?Â»

Â«Ã#shtÃ« e gjitha merita joteÂ» ia ktheu Azakisi duke i treguar objektin e vogÃ«l tÃ« zi qÃ« ngjante sikur ishte montuar nÃ« fundin e vazos. Â«Ã#shtÃ« ai qÃ« po gjeneron njÃ« fushÃ« force tÃ« formÃ«s qÃ« sheh.Â»

Â«Dhe do mundje qÃ« ta bÃ«je edhe nÃ« formÃ«n e shishes?Â»

Â«SigurishtÂ» iu pÃ«rgjigj Azakisi me njÃ« buzÃ«qeshje. Â«ShikoÂ» dhe duke u shprehur kÃ«shtu, mbÃ«shteti nyjÃ«n e gishtit tregues mbi katrorin e vogÃ«l dhe vazoja u zhduk. E shtrÃ«ngoi pÃ«rsÃ«ri duke mbÃ«shtetur sipÃ«r gishtin e madh dhe njÃ« shishe elegante nÃ« ngjyrÃ« blu prej kobalti, me qafÃ« tÃ« gjatÃ« dhe tÃ« hollÃ«, u shfaq nga hiÃ§i.

Elisa kishte ngelur me gojÃ« hapur dhe iu desh pak sa ta merrte veten. Pastaj, pa i hequr sytÃ« nga objekti i sapo krijuar, tha me njÃ« zÃ« qÃ« i dridhej nga emocioni Â«Xhek hajde, duhet patjetÃ«r qÃ« ta shohÃ«sh kÃ«tÃ«.Â»

Koloneli, qÃ« tashmÃ« i kishte dhÃ«nÃ« Petrit tÃ« gjitha udhÃ«zimet pÃ«r identifikimin e dy objektivave, u drejtua nga ajo dhe, me hap tÃ« qetÃ«, iu afrua. VÃ«shtroi i shpÃ«rqendruar objektin qÃ« mbante nÃ« dorÃ« Azakisi dhe,

me njÃ« pamje tÃ« mÃ«rzitur, tha Â«NjÃ« shishe? Po Ã§a gjÃ«je do ishte aq interesante pÃ«r tâ##u parÃ«?Â»

Â«Tamam, njÃ« shisheÂ» iu pÃ«rgjigj Elisa e zemÃ«ruar. Â«VetÃ«m se deri pak minuta mÃ« parÃ« ishte njÃ« vazo me ngjyra shumÃ« e bukur.Â»

Â«Hajt pra, mos u tall me mua.Â»

Â«Tregoja, Zak.Â»

Alieni zbatoi atÃ« veprim tÃ« thjeshtÃ« tÃ« njÃ«jtin si mÃ« parÃ« dhe kÃ«tÃ« herÃ«, midis duarve tÃ« tij, u shfaq njÃ« sferÃ« e madhe nÃ« ngjyrÃ« tÃ« zezÃ« si zifti.

Â«E marrtÃ« djalliÂ» shfryu koloneli duke bÃ«rÃ« njÃ« kÃ«rcim mbrapa.

Â«KÃ«tÃ« duhet ta njohÃ«sh, apo jo?Â» tha Azakisi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« pÃ«rqafonte atÃ« top me diametÃ«r afro njÃ« metÃ«r.

Â«Po, poÂ» foli profesoresha e gjitha e emocionuar. Â«Ã#shtÃ« identike me atÃ« qÃ« gjetÃ«m tÃ« groposur nÃ« kamp, brenda asaj enÃ«s misterioze prej guri.

Â«Dhe kishte edhe tre tÃ« tjeraÂ» shtoi koloneli Â«qÃ« pastaj formuan bazÃ«n pÃ«r zbritjen e anijes.Â»

Â«Ã#shtÃ« fiks kÃ«shtuÂ» konfirmoi Azakisi. Â«E lamÃ« neve herÃ«n e fundit dhe na shÃ«rbyen si referim pÃ«r tÃ« rimarrÃ« ngarkesÃ«n me plastikÃ«n.Â»

Â«UauuÂ» thirri Elisa. Â«Tani dalngadalÃ« po qartÃ«sohet gjithÃ§ka.Â»

Â«MÃ« falni pÃ«r pyetjen e trashÃ«Â» foli Xheku i kthyer

nga alieni. Â«Por nÃ«se do donim tÃ« pÃ«rdornim kÃ«to gjÃ«ra si enÃ«, ja tÃ« themi pÃ«r ujÃ« pÃ«r shembull, do duhet edhe tÃ« shpikim njÃ« sistem praktik tÃ« hapjes dhe mbylljes. Si mund tÃ« bÃ«hej?Â»

Â«E thjeshtÃ«. Mjafton tÃ« pÃ«rdoret njÃ« tjetÃ«r dhe ta bÃ«jmÃ« nÃ« formÃ«n e tapÃ«s.Â»

Â«Sa budalla qÃ« jam. Nuk e kisha menduarÂ» foli Xheku duke i dhÃ«nÃ« njÃ« pÃ«llÃ«mbÃ« ballit.

Â«Si i quani kÃ«to vegla simpatike?Â» pyeti Elisa gjithÃ« kureshtje.

Â«NÃ« planetin tonÃ« emri i tyre Ã«shtÃ« ShanÃ«Â» iu pÃ«rgjigj Azakisi ndÃ«rkohÃ« qÃ« e zhduku pÃ«rsÃ«ri sferÃ«n dhe e zÃ«vendÃ«soi atÃ« me katrorin e errÃ«t.

Â«AtÃ«herÃ« ky Ã«shtÃ« njÃ« Shan i vogÃ«lÂ» tha Elisa duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz, ndÃ«rkohÃ« qÃ«, duke e mbajtur mes gishtave, e kqyrte me vÃ«mendje. Â«A mund ta provoj unÃ« pÃ«r tÃ« ndÃ«rtuar diÃ§ka?Â»

Â«Bah, nuk Ã«shtÃ« aq e thjeshtÃ«. UnÃ« ia arrij sepse, pÃ«r programimin e tij nÃ« kohÃ« reale, pÃ«rdor impiantin tim N^COM. KÃ«shtu qÃ«, ose ta instaloj edhe njÃ« te ty ose pÃ«rdore...Â» E ndÃ«rpreu dhe u vu tÃ« rrÃ«monte brenda njÃ« arke tÃ« vogÃ«l nÃ« krah tÃ« panelit. Pas pak sekondash nxori njÃ« si tip kokore shumÃ« tÃ« ngjashme me atÃ« qÃ« kishin pÃ«rdorur mÃ« pÃ«rpara pÃ«r frymÃ«marrje dhe, duke ia lÃ«nÃ« nÃ« dorÃ«, e mbaroi fjalinÃ« duke thÃ«nÃ« Â«Kjo.Â»

Â«Duhet ta vÃ« nÃ« kokÃ«?Â» pyeti Elisa me mÃ«dyshje.

Â«Sigurisht. Â»

Â«Nuk Ã«shtÃ« se kjo gjÃ«ja do ma skuqÃ« trurin, ehh?Â»

Azakisi vuri buzÃ«n nÃ« gaz. Ia kapi duart butÃ«sisht dhe e ndihmoi qÃ« ta poziciononte nÃ« mÃ«nyrÃ«n e duhur.

Â«Dhe tani?Â»

Â«Merre Shanin midis gishtave dhe mendo pÃ«r njÃ« objekt tÃ« Ã§farÃ«do lloji. Mos u merakos pÃ«r pÃ«rmasat. Ã#shtÃ« programuar pÃ«r tÃ« mos u transformuar nÃ« asgjÃ« qÃ« Ã«shtÃ« mÃ« e madhe se njÃ« metÃ«r kub.Â»

Elisa mbylli sytÃ« dhe u pÃ«rqendrua. Pas pak sekondash, njÃ« shandan fantastik me tre krahÃ« dhe nÃ« ngjyrÃ« tÃ« argjendtÃ« u shfaq midis duarve.

Â«O ZotÂ» u shpreh gjithÃ« habi. Â«Ã#shtÃ« absurde. Ã#shtÃ« e jashtÃ«zakonshme.Â» Elisa nuk po mundej tÃ« mbante emocionet. E vÃ«rtiste vazhdimisht objektin mes duarve duke analizuar Ã§do hollÃ«si tÃ« vogÃ«l. Â«Ã#shtÃ« fiks ashtu siÃ§ e kisha imagjinuar. Nuk Ã«shtÃ« e mundur, jam nÃ« Ã«ndÃ«rr.Â»

Nasiria â## Prita

Dy xhipa tÃ« mÃ«dhenj tÃ« hapur, qÃ« po vinin nga pjesa veriore e qytetit dhe me tre persona nÃ« secilin prej tyre, u ndalÃ«n para semaforit tÃ« kuq nÃ« njÃ« kryqÃ«zim qÃ« me sa dukej ishte i shkretÃ«. PritÃ«n me durim dritÃ«n jeshile dhe pastaj vazhduan ngadalÃ« pÃ«r nja njÃ«zet metra, deri sa arritÃ«n tek hyrja e njÃ« ofiÃ§ine tÃ« vjetÃ«r dhe tÃ« braktisur.

Nga xhipi i parÃ« zbriti njÃ« tip shumÃ« trupmadh i cili, armatosur me nja dy gÃ«rshÃ«rÃ« tÃ« vjetra, iu afrua me kujdes hyrjes dhe hoqi telin e ndryshkur tÃ« hekurit qÃ« mbante tÃ« mbyllur portÃ«n e madhe. MenjÃ«herÃ« mbrapa tij, njÃ« burrÃ« tjetÃ«r, qÃ« kishte zbritur nga mjeti i dytÃ«, e arriti. U vu edhe ai nÃ« pozicionin e duhur. Duke bashkuar forcat provuan qÃ« ta zhvendosnin panelin e vjetÃ«r qÃ« shÃ«rbente si portÃ« kryesore. Iu desh qÃ« tÃ« lodheshin shumÃ« derisa, paneli lÃ«vizi me njÃ« kÃ«rcitje tÃ« thatÃ« metalike. Me vendosmÃ«ri, e shtyu anash deri sa hapi tej e tej portÃ«n e hyrjes.

Shoferet e tÃ« dyja mjeteve, qÃ« po prisnin me motorÃ«t tÃ« lÃ«nÃ« nÃ« minimo, njÃ«ri pas tjetrit, duke lÃ«nÃ« pas vetes njÃ« shtÃ«llungÃ« tymi tÃ« zi, u futÃ«n nÃ« ofiÃ§inÃ«n e vjetÃ«r dhe fikÃ«n mjetet.

Â«ShkojmÃ«Â» foli ai qÃ« dukej se ishte shefi, ndÃ«rsa

kÃ«rceu poshtÃ« nga xhipi i ndjekur nga tre tÃ« tjerÃ«t. Ata tÃ« dy qÃ« kishin ngelur tek hyrja u rreshtuan nÃ« grup dhe tÃ« gjashtÃ«, tÃ« strukur, u drejtuan pÃ«r nga hyrja kryesore e restorantit.

Â«Ju tÃ« tre, nga mbrapaÂ» dha urdhÃ«r shefi.

TÃ« gjithÃ« pjestarÃ«t e skuadrÃ«s sÃ« vogÃ«l sulmuese ishin tÃ« pajisur me pushkÃ« AK-47 dhe, nga rripat e nja dy prej tyre, mund tÃ« vÃ«reheshin kÃ«llÃ«fÃ«t tipikÃ« tÃ« lakuar tÃ« thikave arabe Janbiya. Nuk ishin thika shumÃ« tÃ« mÃ«dha por tehet e mprehura nga tÃ« dyja anÃ«t i bÃ«nin ato padyshim armÃ« tÃ« bardha vrastare.

Pronari i restorantit, i vetÃ«dijshÃ«m qÃ« nga momenti nÃ« moment do tÃ« mbÃ«rrinin shokÃ«t e vet, bÃ«nte vazhdimisht ecejake midis sallonit dhe hyrjes sÃ« mbrapme, nga ku pÃ«rgjonte jashtÃ« pÃ«r tÃ« kontrolluar lÃ«vizje tÃ« mundshme tÃ« dyshimta. Por ky nervozizmi i tij, nuk kaloi pa u vÃ«nÃ« re nga gjenerali i cili, si njÃ« dhelpÃ«r e vjetÃ«r, filloi tÃ« nuhaste se diÃ§ka nuk po shkonte pÃ«r sÃ« mbari. Me pretekstin pÃ«r tÃ« marrÃ« shishen e birrÃ«s, iu afrua tipit tÃ« shÃ«ndoshÃ« tek veshi dhe i pÃ«shpÃ«riti Â«Nuk tÃ« duket se miku jot Ã«shtÃ« pak si shumÃ« nervoz?Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«n edhe unÃ« po e vija reÂ» ia ktheu trashaluqi, edhe ai nÃ«n zÃ«.

Â«Prej sa kohÃ«sh e njeh kÃ«tÃ«? Nuk Ã«shtÃ« se po organizon ndonjÃ« surprizÃ« tÃ« kÃ«ndshme? Â»

Â«Do thoja qÃ« jo... ka qenÃ« gjithnjÃ« njÃ« tip i

rregullt.Â»

Â«Do tÃ« jetÃ«Â» tha gjenerali duke u ngritur shpejt nga karrigia Â«por unÃ« sâ##ia kam fare besÃ«n. Ikim qÃ« kÃ«tej sa mÃ« shpejt.Â»

Dy tÃ« tjerÃ«t u panÃ« pÃ«r njÃ« Ã§ast me dyshim dhe pastaj u ngritÃ«n dhe ata dhe u drejtuan me shpejtÃ«si nÃ« drejtim tÃ« pronarit.

Â«Faleminderit pÃ«r gjithÃ§kaÂ» tha ai i shÃ«ndoshi Â«por tani duhet tÃ« shkojmÃ« vÃ«rtetÂ» dhe i futi njÃ« kartÃ«monedhÃ« tjetÃ«r njÃ«qind dollarÃ«she nÃ« xhepin e veÃ§antÃ« tÃ« kÃ«mishÃ«s.

Â«Por nuk ju kam sjellÃ« as Ã«mbÃ«lsirÃ«nÂ» iu pÃ«rgjigj burri me flokÃ« kaÃ§urrela.

Â«MÃ« mirÃ«, pasi jam nÃ« dietÃ«Â» iu pÃ«rgjigj trashaluqi dhe u nis me shpejtÃ«si nÃ« drejtim tÃ« portÃ«s. Pa vjedhurazi nga mbrapa tendÃ«s dhe, duke mos vÃ«nÃ« re asgjÃ« tÃ« pazakontÃ«, ua bÃ«ri me shenjÃ« dy tÃ« tjerÃ«ve qÃ« ta ndiqnin. Nuk kishte kapÃ«rcyer nÃ« kohÃ« pragun, kur me bisht tÃ« syrit, vuri re tre huliganÃ« qÃ« po i vinin nga e djathta.

Â«BastardÂ» arriti vetÃ«m tÃ« bÃ«rtiste para se, ai qÃ« ishte mÃ« afÃ«r prej tÃ« treve, me njÃ« anglishte shumÃ« tÃ« cunguar e kÃ«rcÃ«noi qÃ« tÃ« ndalej. Si pÃ«rgjigje, nxori nga rripi i mesit njÃ« granatÃ« tÃ« fuqishme dhe duke u kthyer nga shokÃ«t e tij bÃ«rtiti Â«Flashbang!Â»

TÃ« dy mbyllÃ«n menjÃ«herÃ« sytÃ« dhe veshÃ«t. NjÃ«

dritÃ« verbuese, e pasuar nga njÃ« shpÃ«rthim i fuqishÃ«m, theu qetÃ«sinÃ« e natÃ«s. TÃ« tre sulmuesit, tÃ« kapur nÃ« befasi nga lÃ«vizja e trashaluqit, ngelÃ«n pÃ«r disa Ã§aste tÃ« trullosur nga shpÃ«rthimi dhe verbimi i shkaktuar nga granata qÃ« i pengoi tÃ« shihnin tre amerikanÃ«t tÃ« cilÃ«t, me njÃ« kÃ«rcim tÃ« denjÃ« pÃ«r njÃ« finale tÃ« njÃ«qind metÃ«rshit, po ia mbathnin nÃ« drejtim tÃ« automjetit tÃ« tyre.

Â«ZjarrÂ» bÃ«rtiti shefi i agresorÃ«ve.

NjÃ« breshÃ«ri e AK-47 u derdh nÃ« drejtim tÃ« tÃ« ikurve por duke parÃ« qÃ« efekti i flashbang nuk ishte zhdukur akoma, fluturoi mbi kokat e tyre.

Â«Ikni, ikniÂ» bÃ«rtiti ai i holli ndÃ«rkohÃ« qÃ« i pÃ«rgjigjej zjarrit me BerettÃ«n M9 tÃ« nxjerrÃ« nga kÃ«llÃ«fi.

Trashaluqi, ndÃ«rkohÃ« qÃ« vraponte, kishte arritur tÃ« nxirrte telekomandÃ«n nga xhepi i xhaketÃ«s dhe tÃ« hapte derÃ«n e pasme tÃ« makinÃ«s. Me njÃ« kÃ«rcim tÃ« shpejtÃ« u hodh si peshk dhe, duke kapur njÃ« nga pushkÃ«t M-16 qÃ« e merrte gjithnjÃ« me vete, ia vÃ«rviti gjeneralit. Ai, nga ana tjetÃ«r, rroku njÃ« mitraloz FN P90 dhe nisi ta zbrazte nÃ« drejtim tÃ« agresorÃ«ve.

Â«LargohuÂ» i bÃ«rtiti tÃ« hollit i cili, duke mbajtur kokÃ«n ulur, vajti nÃ« drejtim tÃ« derÃ«s nga ana e shoferit. NdÃ«rkohÃ« qÃ« dy miqtÃ« e tij hapnin zjarr pÃ«r ta mbuluar, u fut brenda nÃ« makinÃ«. NjÃ« breshÃ«ri tjetÃ«r armÃ«sh, qÃ« vinte nga prapa shpine, vizatoi njÃ« sÃ«rÃ« vrimash tÃ«

Ã§rregullta nÃ« muret prej llamarine tÃ« barakÃ«s pÃ«rpara tij.

NdÃ«rkohÃ«, tre agresorÃ«t qÃ« kishin kaluar nga mbrapa pÃ«rfunduan tek porta kryesore e restorantit dhe u bashkuan me zjarrin e shokÃ«ve. ShÃ«njestra e tyre ishte padyshim mÃ« e mirÃ«. NjÃ« plumb goditi pasqyrÃ«n e vogÃ«l tÃ« makinÃ«s nÃ« krahun e djathtÃ« qÃ« pÃ«rfundoi copÃ« e Ã§ikÃ«.

Â«Ta marrÃ« djalliÂ» shfryu tipi i hollÃ« ndÃ«rkohÃ« qÃ«, duke ulur kokÃ«n instiktivisht, po mundohej qÃ« tÃ« ndizte makinÃ«n.

Â«Hipni gjeneralÂ» bÃ«rtiti trashaluqi ndÃ«rkohÃ« qÃ« lÃ«shoi njÃ« breshÃ«ri tjetÃ«r nÃ« drejtim tÃ« agresorÃ«ve.

Me zhdÃ«rvjelltÃ«sinÃ« e njÃ« djaloshi, KembÃ«lli u hodh nÃ« sediljen e mbrapme tamam nÃ« momentin kur njÃ« plumb po i Ã§ikte kÃ«mbÃ«n e majtÃ« dhe po hynte forcÃ«risht nÃ« derÃ«n e hapur. Me njÃ« lÃ«vizje tÃ« shpejtÃ«, hoqi sediljen e mbrapme dhe arriti tÃ« fuste dorÃ«n nÃ« portabagazh. Vuri re menjÃ«herÃ« njÃ« sÃ«rÃ« granatash tÃ« rreshtuara brenda njÃ« ene polisteroli. Nuk mendoi as edhe njÃ« Ã§ast, e rrÃ«mbeu njÃ« dhe, pasi i hoqi fitilin, e flaku nÃ« drejtim tÃ« agresorÃ«ve.

Â«GranatÃ«Â» gÃ«rthiti dhe u shtri rrafsh nÃ« sedile.

NdÃ«rkohÃ« qÃ« njÃ« breshÃ«ri e re e AK-47 thyente dritaren e mbrapme dhe copÃ«tonte fenerin mbrapa nÃ« tÃ« djathtÃ«, bomba e dorÃ«s u rrotullua qetÃ« qetÃ« mu nÃ« mes tÃ« grupit tÃ« agresorÃ«ve tÃ« cilÃ«t, tÃ« vetÃ«dijshÃ«m

mbi rrezikun e mundshÃ«m, u plasÃ«n nÃ« tokÃ« duke u bÃ«rÃ« rrafsh sa mÃ« shumÃ« qÃ« tÃ« mundeshin. Bomba shpÃ«rtheu me njÃ« zhurmÃ« shurdhuese dhe njÃ« shkÃ«lqim verbues prishi errÃ«sirÃ«n e natÃ«s.

Tipi i shÃ«ndoshÃ«, duke pÃ«rfituar nga lÃ«vizja e beftÃ« e gjeneralit, vrapoi pÃ«r nga ana e pasagjerit, hipi nÃ« makinÃ« dhe, duke qÃ«ndruar me njÃ« kÃ«mbÃ« jashtÃ«, bÃ«rtiti Â«Ik, ik.Â»

I holli shkeli kÃ«mbÃ«n nÃ« gaz dhe makina, me njÃ« gÃ«rvimÃ« tÃ« fortÃ« tÃ« gomave, gufoi pÃ«rpara nÃ« drejtim tÃ« portÃ«s sÃ« vjetÃ«r tÃ« barakÃ«s sÃ« braktisur. Makina e sulur nÃ« drejtim tÃ« rrugÃ«s ushtroi forcÃ« mbi llamarinÃ«n e ndryshkur tÃ« panelit, qÃ« u rrÃ«zua brenda rÃ«ndÃ« rÃ«ndÃ«. Makina vazhdoi lÃ«vizjen e saj tÃ« Ã§mendur duke shkatÃ«rruar gjithÃ§ka qÃ« haste gjatÃ« rrugÃ«s. Vazo tÃ« vjetra copa copa, arka druri tÃ« prishura, karrige madje dhe dy fenerÃ« tÃ« vjetÃ«r u thÃ«rrmuan dhe u hodhÃ«n nÃ« ajÃ«r, duke ngritur lart njÃ« shtÃ«llungÃ« rÃ«re dhe bÃ«zhdila. I holli qÃ« ngiste makinÃ«n, po pÃ«rpiqej tÃ« shmangte sa mÃ« shumÃ« gjÃ«ra qÃ« tÃ« mundej duke pÃ«rdorur gjithÃ« peshÃ«n e trupit pÃ«r tÃ« rrotulluar timonin sa nga e djathta nÃ« tÃ« majtÃ« por, pavarÃ«sisht pÃ«rpjekjeve tÃ« tij, nuk arriti qÃ« tÃ« evitonte kolonÃ«n kryesore prej druri gjysÃ«m tÃ« prishur qÃ« mbante tÃ« gjithÃ« strukturÃ«n, duke e prerÃ« direkt. Baraka pati njÃ« dridhje, njÃ« tronditje, pastaj, sikur njÃ« shkÃ«mb i

madh ta kishte goditur mbi Ã§ati, u thÃ«rrmua vetÃ« me plot kuptimin e fjalÃ«s. E gjitha kjo ndodhi pikÃ«risht nÃ« momentin kur tÃ« tre, pasi kishin rrÃ«zuar edhe murin mbrapa, dolÃ«n jashtÃ« nga ofiÃ§ina e vjetÃ«r, tÃ« ndjekur nga gjÃ«mim i fortÃ« dhe njÃ« shtÃ«llungÃ« e errÃ«t e pamasÃ«. Makina, tashmÃ« pa kontroll, ra plumb mbi njÃ« tufÃ« plehrash tÃ« lÃ«na buzÃ« rruge dhe ngeci aty.

Â«E marrtÃ« dreqiÂ» shfryu gjenerali qÃ« shumÃ« herÃ« kishte pÃ«rplasur kokÃ«n mbi krahun e derÃ«s. Â«Po kush tÃ« ka mÃ«suar ta ngasÃ«sh makinÃ«n kÃ«shtu?Â»

Si pÃ«rgjigje, i holli shkeli pÃ«rsÃ«ri kÃ«mbÃ«n tek pedali i gazit dhe u pÃ«rpoq tÃ« dilte prej grumbullit tÃ« plehrave. Disa lecka me ngjyra iu kapÃ«n pas rrotave dhe njÃ« televizor i vjetÃ«r mbeti i ngjitur pas prapakolpit. Iu desh tÃ« lÃ«viznin edhe pÃ«r pak derisa tÃ« arrinin mÃ« nÃ« fund nÃ« buzÃ« tÃ« rrugÃ«s. Me njÃ« zhurmÃ« tÃ« shurdhÃ«t makina kapÃ«rceu trotuarin e ulÃ«t dhe tÃ« tre u gjetÃ«n mbi rrugÃ«n kryesore nÃ« drejtim pÃ«r nga lindja.

Â«Po kush dreqin ishin ata?Â» pyeti trashaluqi ndÃ«rkohÃ« qÃ« po sistemohej nÃ« sedilje dhe po pÃ«rpiqej tÃ« mbyllte dritaren.

Â«Duhet tÃ« pyesje mikun tÃ«nd pronarin e restorantitÂ» ia ktheu ftohtÃ« ai i holli.

Â«Po qe se mÃ« vÃ« nÃ« grykÃ« tÃ« zjarrit, do ta bÃ«j qÃ« tâ##i kapÃ«rdijÃ« tÃ« gjitha enÃ«t e kuzhinÃ«s, bashkÃ« me garuzhdet.Â»

Â«Ej, Ã§a kÃ«rkon tÃ« bÃ«sh miku im? Duhet ta kishte kuptuar tashmÃ« qÃ« kÃ«tu nuk i zihet besÃ« asnjeriuÂ» dhe ndÃ«rkohÃ« qÃ« merrte njÃ« kthesÃ« nÃ« njÃ« rrugÃ« tÃ« vogÃ«l nÃ« tÃ« djathtÃ« shtoi Â«TÃ« paktÃ«n, arritÃ«m tÃ« vÃ«mÃ« diÃ§ka nÃ« gojÃ«.Â»

Makina e errÃ«t u ndez duke buÃ§itur nÃ« errÃ«sirÃ«n e natÃ«s, por duke lÃ«nÃ«, pas vetes, njÃ« gjurmÃ« tÃ« pazakontÃ« prej lÃ«ngu tÃ« paidentifikuar mirÃ«.

Anija kozmike Theos â## Presidenti

Â«Po ku e merr energjinÃ« pÃ«r tÃ« krijuar njÃ« fushÃ« force kaq tÃ« fuqishme?Â» pyeti koloneli me kureshtje, ndÃ«rkohÃ« qÃ« vÃ«zhgonte me kujdes shandanin e sapokrijuar.

Â«Energjia Ã«shtÃ« kudo, nÃ« Ã§do vend tÃ« universitÂ» iu pÃ«rgjigj Azakisi. Â«GjithÃ§ka qÃ« Ã«shtÃ« nÃ« pÃ«rbÃ«rje tÃ« saj, Ã«shtÃ« bÃ«rÃ« nga materia dhe materia nuk Ã«shtÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se njÃ« formÃ« e energjisÃ« dhe anasjelltas. Madje edhe qeniet e gjalla nuk janÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ§se forma tÃ« thjeshta tÃ« energjisÃ« dhe materies.Â»

Â«Jemi bÃ«rÃ« nga e njÃ«jta substancÃ« si e yjeveÂ» pÃ«shpÃ«riti Elisa e mrekulluar, duke rikujtuar njÃ« citim tÃ« vjetÃ«r tÃ« dikujt, qÃ« nÃ« atÃ« moment nuk i kujtonte as emrin.

Â«Jam dakord me kÃ«tÃ«, por pÃ«r tÃ« arritur qÃ« ta mbajmÃ« nÃ« kÃ«tÃ« mÃ«nyrÃ« duhet kohÃ«Â» ia ktheu koloneli.

Ishte gati tÃ« kÃ«rkonte njÃ« dritÃ« tjetÃ«r kur njÃ« melodi bluz, qÃ« vinte nga celulari i tij, e ndÃ«rpreu.

Â«Po tani kush dreqin do jetÃ«?Â» foli me zÃ« tÃ« lartÃ« ndÃ«rkohÃ« qÃ« lexonte emrin e telefonuesit â##Camp Adder â## Burguâ##.

Â«Koloneli HadsonÂ» foli ftohtÃ« nÃ« mikrofon.

Â«Kolonel, mÃ« nÃ« fund.Â»

Xheku njohu menjÃ«herÃ« zÃ«rin e trashÃ« tÃ« rreshterit me ngjyrÃ« qÃ« e kishte pasur nÃ« krah nÃ« shumÃ« misione. Â«Rreshter, Ã§farÃ« ka?Â»

Â«Ka orÃ« tÃ« tÃ«ra qÃ« po ju kÃ«rkoj. Po ku gjendeshit? Â»

Â«HÃ«m, le tÃ« themi se po â##vÃ«rtitem si njÃ« helikÃ« rrotullueseâ##. SidoqoftÃ«, mÃ« thoni rreshter, Ã§a problemi ka?Â»

Â«Doja vetÃ«m tâ##ju informoja se kÃ«rkesa juaj pÃ«r transferimin e gjeneralit u zbatua pa problem fare.Â»

Â«KÃ«rkesa pÃ«r transferimin e gjeneralit? Por pÃ«r Ã§a dreqin po flet?Â»

Â«Kam pÃ«rpara meje njÃ« urdhÃ«r me shkrim, tÃ« firmosur nga dora juaj, qÃ« autorizon gjeneralin RiÃ§ard Rajt dhe kolonelin Oliver Moris pÃ«r tÃ« marrÃ« gjeneralin KembÃ«ll me qÃ«llim transferimin e tij nÃ« njÃ« vend top sekret. E verifikova dhe firma Ã«shtÃ« tamam e juaja.Â»

Â«Por unÃ« nuk kam autorizuar njÃ« gjÃ« tÃ« tillÃ«Â» koloneli bÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r dhe pastaj tha Â«Dhe kÃ«shtu, ku Ã«shtÃ« gjenerali tani?Â»

Â«Nuk ia kam fare idenÃ«, zotÃ«ri. E kanÃ« marrÃ« nÃ« ruajtje ushtarakÃ«t pÃ«r tÃ« cilÃ«t po ju flisja.Â»

Â«I mallkuari, ia doli qÃ« tÃ« arratiset.Â» Pastaj pati njÃ« si parandjenjÃ« dhe tha Â«Rreshter, do tÃ« ishit nÃ« gjendje tÃ«

mÃ« pÃ«rshkruani tÃ« dy ushtarakÃ«t qÃ« e kanÃ« marrÃ«?Â»

Â«Sigurisht. NjÃ«ri ishte i gjatÃ« dhe i hollÃ« ndÃ«rsa tjetri ishte mÃ« i shkurtÃ«r dhe mbi tÃ« gjitha, i shÃ«ndoshÃ« dhe mbi peshÃ«. Kishin...Â»

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.